nec ex illo dat alteri ſcandalū ma
li exempli vel alteri9 peccati· ꝙ poſ
ſit excuſari· exemplo beate Cecilie
que deſup auro textis veſtib9 vte
batur quas tamē penitus cōtem
nebat vt ex eius paſſ hyſtoria:
a exemplo ſimiliu;· Et facit extra
d re· iuris· c· ꝙ nō eſt· a ſcd̄m hoc
debet intelligi dictū Joh· an· in· c·
ea que· de re· iuris· in· vi· in nouel
la· B·

Pactū. Pa

cta que faciūt po
tes: vel guardia
ni ꝯuētuales reli
gioſoꝝ mēdican
tiū de ſuo ꝯuentuū aſſenſu cum
p̄latis vel pſonis eccleſiarū in illꝰ
locis vbi habitāt debent ꝑpetuo
ſeruari· nō obſtante ꝙ non fuerit
aſſenſus magiſtri vel miſtri ꝓuin
cialis· aut generalis· aut ꝙ ſedes
apoſtolica q̄ ad frēs minores au
toritatē non p̄ſtiterit· ext· de pac·
ꝙ ex eo· li· vi· Pactū patri factu;
a filia dū nuptui traderet̄ ⁊c̄· vide
ſupra· dos· ꝟ· iiij· ꝙ etiam nudo pa
cto obligatur quis ſm̄ deū ſupra
lex· ꝟ· x· ver· xij· a infra· promiſſio·
Pactu; de nō recipiendo ad ſepul
turam· vide infra· ſepultura· i· ꝟ·
tercio·

Palla dicit̄ line

us pānus ꝯſecrat9 qui ex
tendit̄ ſup altare· a ſup quo exten
dit̄ corpale· Et de palla aliq̄d dic
tu; eſt ſupra· ꝯſecratio veſtiū· ꝟ· i·
Si⁊ ra de corpali ſupra· corpale·

Palliu; vt hic

ſumit̄ eſt ſpāle ornamen
tum archiepōꝝ in quo plenitudo
pōtificalis officij ꝯfert̄· extra eo·
niſi· Debet aut̄ palliū peti a p̄pa
infra tres mēſes a t̄pe ꝯſecratio
nis· ſiue ꝯfirmacōis ſi ante fuerāt
ꝯſecrat9· Aliter ſi accuſet̄ poteſt
remoueri· diſt· c· quoniā· Et debet
peti cum inſtātia· diſt· c· priſca· Et
debet petens p̄ſtare ſacramētum
fidelitatis ⁊ obediētie romane ecc̄e
diſt· c· optatū· extra d elec· ſignifi
caſti· Jtem in datiōe pallij debet
dari nouū priuilegiū vel antiquū
innouari· diſ· c· rōmis· ⁊· c· ſcripto
rū· Jte; recepto pallio ⁊ nō an̄ po
teſt ſe archiep̄m nominaē· extra
eo· niſi· Nec ante poteſt cōcilium
cōuocare· cōficere criſma· dedicaē
baſilicas· ordiare clericos· ſeu epi
ſcopos cōſecrare· extra de elec· q̄d
ſicut· ꝟ· pl'e· Jtem archiepſ nō po
teſt palliū ſuum alteri cōmodaē
ꝙ palliū pſonā eius non tranſit
Vnde ⁊ debet cu; eo ſepeliri· extra
eo· ad hec· ⁊· c· ex tuarū· Jte ſolus
roman9 pōtifex ſemp ⁊ vbiq; vtit̄
pallio· Ceteri aut̄ infra miſſaru;
ſolēnia i qualibet eccleſia ſue pro
uincie· Non autem ſi egrediat̄ ec
cleſiā· vt in pceſſione· extra eo· c·
⁊· Et hoc in dieb9 in quibus cōce
ditur in ſuo p̄uilegio Alit̄ non p̄t
ſ; bene poteſt q̄nq; ſine pallio ce
lebrare· extra eo· c· ſi· A· Jbi dicit̄
Reſpondem9 ꝙ tam in tua q̄m in ali
ena dioceſi potes abſq; pallio vel
ſandalis celebrare qui vtiq; i tua

dioceſi non ſemp̄ debes celebrare
cū palliō: ſꝫ diebꝰ illis dūtaxat q̄
in eccā tua priuilegijs ſūt expſſi.
Et idē qđ in hoc. c. notat in ſu. li. iij
ti. xxvi. q. xxxvi ſm ray. Et addit
ꝙ papa ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ pōt pallio
vti in ſignū plenitudis ptātis. B.
Pẜiarche an poſſint dare palliū.
vide ī. pẜiarcha. ẜ. ij.

Papa debet eli

gi a duabꝰ ptibꝰ cardina
liū A Et q̄ gereret ſe p̄ papa excōi
catꝰ eſt. vt ſupr̄. excōicatio. i. ẜ. ij.
v. iiij. Et pl̄a noua circa electōem
ꝑpe ⁊ reduſionē cardinaliū. ex̄ de
elec. vbi piculū. li. vi. Et ꝙ in illa
ꝯſtitutōe collegiū cardinaliū nul
lam p̄t facere diſpenſacōez ſeu in
nouacōem ⁊ q̄dam alia circa hoc
in cle. ne Rōm. de elec. A q̄ autē ⁊
vbi debeat ꝯſecrari. hēs ī. ꝯſecra
tio epōꝝ ẜ. pl̄t. ⁊ vlt.

Papa

eſt ſūmꝰ inter oēs
Ipſe enī hꝫ pleni
tudinē poteſtatis. Alij ptē ſolici
tudinis. ij. q. vi. de cetero. ⁊ c. qui
ſe ſcit. Vn̄ cum dominꝰ apoſtolis
diceret: vt laxarēt retia. ſoli petro
dixit. Duc in altū Luc. v. Item ei
ſoli dixit: vt piſcaretur hamo Ma
thei. xvij. p quez p̄eminēs iuriſdi
ctio ſignificat. xxiij. q. v. nō turba
tur. ⁊ c. eſt aliud Itē ſoli petro di
ctū eſt Tu es petrꝰ ⁊c̄. xxi. di. q̄uis
Ideo ſpālit̄r ipſe eſt vicariꝰ ihe ſu
xp̄i ⁊ q̄nodāmō maior hoīe. mi
nor deo. ex̄ de trāſla. iter corpalia
A. Idē in ſu. li. iij. ti. xxvij. in pn̄ci
pio. B

Quot

ſunt caſus q̄ ad ſo
lū papā ptinēt. ẜ.
ſm ray. Sūt multi de quibꝰ etiam
plures. A. imo oēs ſm eū. ray. vt
pꝫ in ſu. eo. ti. q. i. B. nō trāſeūt cū
generali mādato: ſꝫ requirūt ſpāle
di. xvij. huic ſoli ſedi. extra de tīſ
la. lꝫ. ⁊ de offi. le. ꝙ tranſlacōꝫ. vt
q̄ſtio fidei. xxiiij. q. i. quotiēs. diſt.
xij. p̄ceptis. Itē tranſlatio epī vel
electi. ſ. ꝯfirmati. extra de tranſla.
int corpalia. ⁊ de offi. le. c. ij. ⁊. iiij
Itē depoſitio epī iij. q. vi. q̄uis. ⁊
c. dudū. Acceptatio renūciacōnis
epī vel electi. ſ. ꝯfirmati. vi. q. iij. de
niqꝫ. ext. de trāſla. inter corpalia
ext. de regula. licet. Exēptio epōꝝ
xvi. q. i. frater Itē reſtitutio depoſi
toꝝ ab ordine. ij. q. vi. ideo. ⁊. ⁊. ij.
⁊ etiam ſupra eps. ẜ. vi. A. Adde
idē in remoto ab officio ex eo ꝙ
hereticis tradidit eccleſiaſtica ſa
cramēta: vel eos tradidit eccleſia
ſtice ſepulture: vel oblacōnes ſeu
elemoſinas recipit eoꝝ. ſm glo.
ray. ⁊ in dicta. q. i. B. Itē iudicia
lis diffinicō ſeu interptatio priui
legioꝝ ſuoꝝ. extra de iudi. cū ve
niſſent. Et idem ſcđm hoſti. ſi du
bitetur d̄ reſcripto apoſtolico. ita
ꝙ ab alio pviam racionis. A. id
eſt. iuris. qđ diſponit de validita
te: vel inualiditate reſcriptoꝝ. vt
extra de reſcrip. p totum. B. ſoluī
nō poſſit. vt extra de offi. dele. c. ij.
Idem ſm Inno. de interptatione
ſtatuti facti per legatū cuius iuriſ
dictio finita eſt nec aliquis ei ſuc
ceſſit. Et idem de diſpenſacōne in
caſibus qui p eadē ſtatuta pape

reſeruātur. A. Ad hoc eſt argumē
tū. ext. de of. dele. c. ſi. B. Itē muta
tio ſedis ep̄alis. vij. q. i. tpīs. Itē cō
ſtituere alicubi de nouo ſedē ep̄a
lem. xvi. q. i. felix. ⁊ ar. de ɔſe. di. i.
de locoꝝ. Itē ſubijcere vnū ep̄atū
alteri vel vnū in duos diuidere. ſeu
duos in ſimul vnire. Hos caſus ha
bes. xvi. q. i. ⁊ tp̄ıs. ext. de exceſ. p̄
la. ſicut vnire. ⁊ de offi. dele. q̄d trāſ
lacōem. Itē ɔmutatio voti Ihieroſo
limitani. ex̄ de voto. ex multa. Sil̓e
de q̄buſdā alijs votis. de q̄bus vi
de ī. votū. v. ſ. ij. Itē ſolus pp̄a pōt
ɔcedere vt q̄s veniat ɔtra licitū iu
ramentū. ext. de iureiur. venientes:
vel etiā de quo dubitat an ſit lici
tum. ext. de elec. venerabilē. q̄d in
telligitur ſm Wil. ſolū in arduis.
A. l̓ vide ſup. iuramentum. i. ſ. pkt.
A. Et ibi patet q̄ hoc habet locū
quādo fit cōmutatio in meli⁹: ⁊ q̄
qn̄ādo eſt dubiū vtrū iuramentū
ſit licitū. etiam ep̄s p̄t diſpenſare
B. Solus diſpēſat cū irregularib⁹
ſ. in criminibus maiorib⁹ adulterio
ext. de iudi. at ſi clerici. Et circa hoc
vide ſupra. diſpenſatio. ſ. vi. vij. ⁊
viij. Et ibi clari⁹ de hoc. B. Solus
p̄ot concilium generale celebrare
di. xvij. p totū ij. q. vi. ideo. Sol⁹
p̄t ɔdere canonē generalem. xxvi
q. i. ſi ergo. circa mediū. C. de legi. l.
i. Solus pōt pſonā eccleſiaſticā
iure ſuo priuare. A. Hoc verū cir
ca collacōem beneficiorū vel voca
tionem pſonarū eccleſiaſticarū.
ad ſui vel aliorū obſequiū propt̄
publicam vtilitatē vel in ſimilib⁹
ptinētib⁹ ad regimē eccleſiarū p

cōmunī vtilitate. vt patet p iura i
fra allegata. B. ix. q. iij. p princi
palem. diſ. xix. in memoriā. ext. de
ɔceſ. p̄ben. c. q̄. Solus pōt ɔcedere
p̄bendā: vel eccleſiā non vacantē
ext. de ɔceſ. p̄ben. nulla. ⁊ de reſcp̄.
eam te. A. Et licet hoc legat⁹ etiā
a latere miſſus nō poſſit. poteſt ta
mē ſibi ētinere primo vacantē ec
cleſiā. etiā ſi eccleſia iſta patronū
habeat eccleſiaſticū. Secus ſi ſecu
larem. ext. de iurepa. cū dilect⁹. Et
de offi. le. dilect⁹ ſm Hoſti. ⁊ in ſū.
li. iij. ti. xxvij. q. i. B. Legat⁹ autē
etiā hn̄s plenariā legacōem hoc
non p̄t in quibuſcūq̄ pſonatib⁹
debeat q̄s p electōem aſſumi. ext.
de offi. le. deliberacōe. li. vi. A. Ibi
dicit. deliberacōe pūida duxim⁹
inhibendū ne aliquis apoſtolice
ſedis legatus q̄tūcūq̄ legacōem
obtinē plenariā dinoſcat. cathe
drales vel regulares aut collegia
tas eccl̄as ſeu ipſarum eccleſiarū
cathedraliū dignitates ad q̄s hij
qui p̄ficiūtur eiſdē maiores in eo
rū capitulis poſt ep̄os exiſtentes
habent pviam electōis aſſumi.
ſiue ordinacōni. collationi. puiſio
ni. electōni. aut diſpoſicōni ſuo cui
q̄ reſeruet. nec de ipſis ordinādis
ɔferendis. diſponēdis ſe aliquate
nus intromittat. neq̄ aliq̄d quo
min⁹ ad quos ptinet eligere aut
poſtulare libere valeāt cum vaca
būt. obſtaculū quōlibet interpo
nant. decernētes quicquid cōtra
hoc actum extiterit eo ip̄o irritum
ſit ⁊ inane. B. Sol⁹ poteſt excōica
tum a ſe abſoluere. extra de elec.

venerabileꝫ. Et vide de hoc ſup. ab
ſolutio. i. §. iiij. v. iij. Solꝰ pt̄ abſol
uere excōicatū a ſuo delegato qꝛ
nolebat obedire ſn̄e diffinitiue. ſi
ſteterit in excōicatōe p annū. ext.
de of. dele. q̄renti. A. Itē eſt de excoi
cato a legato: vel delegato cuiꝰ iu
riſdictō expirauit ⁊ nullꝰ ſucceſſit
vt in dicto. c. q̄renti. ex̄ d of. or. pa
ſtoral. B. Solꝰ cognoſcit appella
tiōe pemitꝰ remota. ix. q. iij. cuncta.
⁊. c. alioꝝ. Solꝰ cognoſcit de cau
ſis ad eū delatis p appellacōꝫ: vel
relacōꝫ. ext. de of. le. lꝫ. A. Eſt autē
relatio cū iudex cām inſtructā re
mittit ad ſuꝑiorē vt eā diffiniat ſiue
fuerit: ⁊ pēdente hmōi relacōe nō
valet ꝓceſſus iudicis q̄ re tulit vt
in dicto. c. lꝫ. ⁊ notatur i dicta. q. v
ſm glo. rap. B. Solus ordinat illū
ad ſupiores quē ordiauit ſubdya
conū. ext. de temp. or. cū in diſtri
buēdis. Solꝰ ꝯcedit palliū. diſt. c.
palliū. Vel ſm Wil. etiā alij q̄ ꝯce
dendi hn̄t priuilegiū. vt pr̄iarche
vide §. pr̄iarcha. Itē ſolus ſp a vbi
qꝫ pallio vtit̄. ext. de vſu pallij. ad
honorē. Itē ſolꝰ diſpenſat cū biga
mo. xxxiiij. di. lector. ex̄ d biga. nu
p. Vide de hoc ſup. bigamia. §. plt
ſolꝰ diſpenſat cū illegitimo q̄tū
ad ordies ſacros ⁊ bn̄ficiū cū cura
vel pſonatu. ext. de fi. pſbi. is qui
fi. vi. ſilr̄ cū minore q̄ ꝓmoueat̄
ad curam aiaꝝ vel dignitates. ni
ſi q̄tum pmittit̄ epis. ſupra. dig
nitas. §. iij. ſilr̄ de eo q̄ n̄ ē in ſacris
vel alr̄ eſt de iure indignꝰ. A. ſ. po
ſitiuo. ſecꝰ ſi de iure dīuo. ſup quo
non dat̄ p hoiem diſpenſatio. B.

vt ꝓmoueat̄ in epm̄. ar. extra de
elec. dudū. §. ſi. ⁊. c. d cri. ſacri. l. diſ
putari. ſolꝰ diſpenſat vt q̄s habe
at plura bn̄ficia cū cura: vel plʼes
dignitates ſeu perſonatꝰ etiā ſi cu
ram nō habeāt. aut etiā in eadē
ecclā. A. ſ. q̄ q̄s poſſit habere plʼa
bn̄ficia vel dignitates in illa vt in
iuribꝰ de quibꝰ ſtatim. B. Extra de
p̄ben. de multa. ⁊ de cōſue. cōſuetu
dinē. li. vi. ſolus pt̄ ꝯferre ordinē
ſubdyaconalē die dn̄ico ⁊ alijs p̄
cipuis feſtis. vt ſup. ordo. ij. §. vi.
Solū ad eum appellatur omiſſis
medijs. ij. q. vi. c. iij. iiij. ⁊. v. ⁊. c.
de cetero. ⁊. ij. q. vi. metropolitanū
xi. q. iij. puenit. A. hoc. c. puenit.
nō videt̄ ibi haberi. B. Addit Ho
ſti. q̄ legatꝰ videt̄ habere idē pri
uilegiū. ext. de of. le. c. v. qd obtinꝫ
tm̄ de ꝯſuetudine vt dicit. A. Hoc
tm̄ non ponit Hoſti: ſꝫ dicit q̄ hoc
obtinet de conſuetudine q̄cquid
alij ſcribant. vt in dicta. q. v. in ſū.
lib. iij. ti. xxvij. ⁊ ſic innuit q̄ obti
net de iure ⁊ cōſuetudine. Et facit
ij. q. vi. de cetero. ⁊ in. c. v. extra de
of. dele. B. Similit̄ patriarcha. vi
de §. patriarcha. §. ij. Itē maiora
negocia ad papā ſunt referenda
ij. q. vi. ōnis oppreſſus. Et iſte ca
ſus multos obtinet. vt diſpenſa
tionē in ſymonia. vide infra. ſymo
nia. vi. ⁊ in. vij. §. vltimis. Itē in
homicidio volūtario. l. di. miror.
A. vel etiā culpoſo. ea. di. c. hiū q̄
B. Et cū illo qui excōmunicatꝰ ce
lebrauit. vt ſupra. excōicatio. i. §.
xxxij. qui incipit. Quis eſt effectꝰ
circa finē. Et ſilr̄ cum illo qui ex

coicatus recipit ordies. vt ſupra. excōicatio.i.§.xx. qui incipit Quid de illis. Addit etiā Poſt. alios ca ſus vt qꝫ ſupplet defectu; regis va cāte regno. ext. de elec. cum inter vniuerſas. in fi. ⁊ ext. de ſup. ne. p̄ la. g̃ndi. li. vi. Itē defectū impato ris ext. de fo. cōpe. l;. §. i. Itē electu; impatorem ꝯfirmat vel caſſat vel etiā impatorem deponit. extra. de elec. venerabilē ⁊ de ſen. ⁊ re iudi Ad aplice. Et qñcunqꝫ etia; prin ceps ſecularis fuerit inutilis ⁊ neg ligens circa regimē ⁊ iuſticiā pōt p papā deponi. xvij. q. iiij. ſi qs de inceps. xi. q. iij. null⁹. xxij. q. v. p̄ ceptū Vnde ⁊ zacharias papa de poſuit lodouicū regē francoꝝ. xv. q. vi. alius. Et Inno. terci⁹ Ottonē vt in dicto. c. venerabilē. Et Inno. q̃rtus Federicū. vt in dicto. c. ad aplice. A. Itē in ſum. li. i. ti. v. q. x iij. B. Item ſol⁹ abſoluit illos ex coicatos de quib⁹ dictū eſt ſupra. abſolutio. i. §. iij. Ite; ſolus electō nem nōdum factā pnūciat nullā ſi fiat. ext. de elec. innotuit. Itē ſo lus habet canonizare ſanctos vt ſupra. canonizatio Item qđ valet facit nō valere: ⁊ ecōuerſo. extra de exceſ. pla. tanta. ⁊ de cōceſ. pre ben. cōſtitut⁹ Item nulli legi ſbia cet. Decet tñ eū iura ſeruare. extra de ſup. ne p̄la. licet. xi. q. i. puenit. Sn̄ia eius facit iuſ. ex. de ſen. ⁊ re iudi. in cauſis Item p̄t monachū tam ꝯtra volūtatem ſua; q̃ȝ abba tis de mōaſterio extrahere ⁊ alicui p̄lato vel principi i ſociū aſſigna re vel ſecū tenere. ix. q. iij. c. ſi. ⁊ di.

viij. que cōtra mores. xi. q. iij. qui reſiſtit. A. Veru; eſt p eccleſiaſti ca vtilitate. vt in dicto. c. ſi. ix. q. iij B. Itē in matrimonio i multis ca ſib⁹ ipſe tm̄ diſpenſaē poteſt vt in gradib⁹ prohibitis ⁊ hmōi. A. ſ. impedimētis de iure poſitiuo ſup quo papa habet plena; ptātem xxv. q. i. §. ſi ergo. B. Extra đ reſti. ſpo. litās. extra de cōſan. ⁊ affi. nō debet Ite; ordinat eodem die quo cōſecratur. extra de elec. qđ ſicut. § p̄terea. A. potius in. §. ſuper eo. B. Item ſolus poteſt clericu; depoſi tum vel degradatū reſtituere vt ſu pra. epiſcopus. §. vi. Multa alia ad papam tm̄ ptinētia in varijs caſib⁹ ptīculatim poteris inuenire A. Hec ⁊ alia notantur in ſum. li. iij. t. xxvij. q. i. Inter que eſt ſcđm hoſtiē. qꝫ papa nō poteſt iudicari ab aliquo niſi de hereſi. xl. diſt. ſi papa vl' niſi ſummittat ſe iuriſdi ctōni alterius. ij. q. vij. nos ſi incō petēter Item ſm Hug. qꝫ papa po teſt cōcedere ſimplici ſacerdoti qꝫ cōfirmet: ⁊ qꝫ criſma ꝯficiat ⁊ om nes ordines cōferat. preter epalē quem nō habet: ⁊ virgines cōſe cret. Et qꝫ poſſet concedere dyaco no qꝫ cōferret dyaconatū ⁊ mino res ordines. Et cuilibet habenti or dinem poſſet cōcedere qꝫ cōferret illum ordinē. Et qꝫ poſſet etiā con cedere layco qꝫ cōſecret virgines. ſi tamē talis cōſecratio poſſet fieri ſine miſſa alias nō. Sed ſm glo. Ray. tutius eſt dicere qꝫ ea q̄ ſūt ordinis nō poteſt alijs demādare q̄ non habēt ordinē qui exigitur ad

exeq̄ndū id q̇d demandatur: ſꝫ ea
q̄ ſunt iuriſdictōis p̄t. Tho. vero
dicit q̄ ꝓbabili⁹ dicit̄ q̄ papa pt
ↄmittere ſacerdoti q̄ ↄfirmet: ſꝫ non
inferiori: q̄ꝛ hoc ꝑtinet ad pfectōꝫ
corporis miſtici. ſup q̇d hꝫ papa
plenitudiem ptātis. Sꝫ non poſſꝫ
ſimplici ſacerdoti cōmittere q̄ ali
queꝫ ordinaret in ſacerdotē. q̄ꝛ ſa
cerdotiū ꝑtinet ad corpus xpi ve
rū. reſpectu cuius nō eſt maior po
teſtas epiſcopi q̄ ſacerdotis. poſ
ſet autē ↄmittere ſacerdoti ſimpli
ci ↄferre minores. Cō. pe. vt in decā
q. i. B.

Utrum papa poſſit tollere le
ges ciuiles. R̄ ſm Jo.
an. Ubi papa nō habet tempalē
iuriſdictōem non p̄t tollere legeꝫ
quo ad foruꝫ ciuile. niſi in hiis in
quib⁹ vertit̄ piculū anime. cū ptā
tes diſtincte ſint. xcvi. di. cū ad ve
rū ⁊ di. x. quoniā. ex̄ qui fi. ſint le.
cām. ij. In hiis autē in quib⁹ peri
culū anime vertit̄ quo ad vtrūqꝫ
foꝝ tollit legeꝫ. Probatur ext. de
iudi. nouit. ⁊ de reſcrip. c. fi. ⁊ de ſe
cūdis nupciis. c. ṗl't. ⁊ vlt̄. ⁊ de fo
ro cōpe. c. vlt̄. li. vi. ⁊ de iniuriis. c.
ij. li. vi. ⁊ de excep. c. ij. lib. vi. ⁊ de
ſen. exc. decernim⁹. lib. vi. Nam in
hiis leges ſacros canones imita
ri non dedignātur. extra de iudi.
clerici. ⁊ in Auten. vt clerici apud
proprios epiſcopos. ad fi. A. coll̄.
vi. B.

Utrum papa poſſit abſolue̅
aliquē ab obligatiōe
qua tenet̄ hoi. R̄. ſm Jmo. Pōt
facere hoc de plenitudine ptātis.

ar. ix. q. iij. ꝑ principaleꝫ. C. de qua
dri. ꝑſcrip. bñ a zenone. C. de pa.
impa. offe. l. quotiēs. Jd. Hoſti. ⁊
ter. A. Hoc verū ex cauſa: ⁊ in pti
nentib⁹ ad officiū eius: vt patet
in iuribus allegatis. Al' ſecus. ff.
de iuſti. ⁊ iure. l. iuſticia. ſ. iuris p̄
cepta. B.

Papa etiā ante coronacō
nem ſuā pōt exerce
re officiū ſuū. Et qui hac occaſiōe
lrās eius impugnaret excoicat⁹
eſt. vt in extraua. Bñdicti. xi. q̄ in
cipit. Quia nōnulli. Caſus in q̄bꝫ
papa raro vel nunq̄ diſpēſat hñ
tur ſup. diſpēſatio. ſ. āpl't. A. q̄
incipit. Sūt alij. B

Paraferna. A.

Al' paraferium. ſcdm ca
tholicon. B. Paraferna eſt q̄cq̄d
hꝫ mulier p̄ter doteꝫ: ⁊ dicit̄ a pa
ra q̇d eſt iuxta: ⁊ ferna q̇d eſt dos
quaſi iuxta dotē. licꝫ in quibuſdā
regionib⁹ talia nō habeant locū.
vbi ſcdm cōſuetudinē vir omnia
immobilia mulieris recipit in do
tem: ⁊ omnia mobilia ſunt cōmu
nia. Habet autē paraferna priui
legiū inſtar dotis. Sicut enīꝫ vxor
habꝫ ōnia bona mariti tacite ob
ligata pro dote. ſic ⁊ ꝑ reb⁹ para
fernalib⁹ marito datis niſi ꝑ ſpe
cialem ⁊ exp̄ſſam obligacōnem
ſibi prouiderit. quia tūc alij vide
tur renūciaſſe. C. de pac. con. l. fi. A
Jdeꝫ in ſum. li. iiij. ti. xxv. q. iij. ſm
Ray. ⁊ Glo. eius. B. Quinetiā ſm
Hoſtiē. ſi paraphernalia inferātur
in domo viri eo ſciente ↄuenitur

marit⁹ depoſiti vel mãdati niſi dñi
um tranſlatũ fuerit in maritũ. A.
Q̃d nõ pſumitᷓ niſi expſſe appare
at ſm eũdẽ; Hoſti. ⁊ in dicta. q. iij
B. Quia tũc agetur cõditione cer
ti vel ſine cauſa vel ob cãm. A Iſta
ſunt nomia iuris que paꝝ faciũt
ad foꝝ penitẽtiale: ⁊ important in
effectu ꝙ quis h꞉ ius petẽdi actio
ne pſonali v iuris qd̓ reſpicit ob
ligatõe; pſone ⁊ nõ rei. B. De pa
fernalib⁹ nõ debet ſe marit⁹ intro
mittẽ muliere inuita q̃uis bonuꝫ
videretᷓ: vt ſicut mulier ſcipſa꞉ vi
ro committit. ſic ⁊ cõmitteret res ſuas
. C. de pac. cõ. l. hac. lege. A. Idẽ in
dicta. q. iij. B

P Arẽtes. Vtrũ

filij teneãtur alere pnt̃es
R. Filij locupletes tenẽtur nutri
re pentes egenos ſicut pentes lo
cupletes tenẽtur filios. Et nomie
parentũ ⁊ filioꝛum ſiue liberoꝝ in
tellige omẽs aſcendẽtes ⁊ deſcendẽ
tes. in Auten. vt lic. ma. ⁊ auie. ꝯ.
illud quoq꞉. coll. viij. Ceſſat tamẽ
hec obligatio ſm Hoſti. ſi illi poſ
ſunt ſuſtentari de bonis proprijs
vel de ſuo artificio. A. Sꝫ ꝫ hec ob
ligatio alendi nõ cadit niſi circa
indigentes. dicto ꝯ. illud. B. Et de
hoc etiã ſupra. familia ꝯ. i. ⁊ ſupẽ
expoſit⁹. Vtrũ autẽ opa pietatis
in pntes poſſint ꝑtermitti occaſi
one ꝛ̃ligionis. require ĩ. religio v
ꝯ. iij.

P Aricida ꝓprie

dicitur qui pentẽ occidit
quaſi parẽticida. Sed tñ lex q̃ pu
nit paricidas locũ habet in oĩb⁹
aſcendentib⁹ ⁊ deſcendẽtib⁹ in infi
nitũ. Item locũ h꞉ in vxore. viro.
nuru. genero. vitrico. ſocero. pa
truo. auũculo. amita. cõſobrino.
patruele. patrono. nouerca. ſpon
ſa. p̃re. et matre: ſpõſi ⁊ ſponſe. Et
ſiĺr intelligas ſi ſeruꝰ ꝑdictas pſo
nas cõiũctas occiderit vel ab eis oc
cidatᷓ. Itẽ qui emit venenũ vt hoc
fieret. ff. eo. l. v. iij. ⁊ iiij. A In dicta
l. v. dicit. Et qui emit venenũ vt pa
tri daret q̃uis dare ñ potuerit. B
Siĺr oẽs cõſcij tenẽtur. ff. eo. l.
vtrũ.

C Que eſt pena paricide. R ñ
S cd̓m leges eſt vt pri
mo v̓gis cedatᷓ. deĩn de ſacco corij
cõſut⁹ cũ cane ⁊ gallo gallinatio.
vipa ⁊ ſymia in mari iacteᷓ vel in
amnẽ. ꝓximũ vt oim elemẽtoꝝ vſu
careat: ⁊ celum ſupſtiti: ⁊ t̃ra mor
tuo auferatᷓ: ⁊ ſi mare vel amnis ñ
ſit ꝓxim⁹. beſtijs ſubijcitᷓ. C. eo. l. v.
ff. eo. l. pĺt.

P Arochian⁹ ali

enus in feſtis de miſſa eij
ciend⁹ eſt. vt ſ̃. miſſa ꝯ. penĺt.

P Aterfamilias

d꞉ regere ⁊ educaẽ famili
am ſuã. vt ſupra. familia ꝯ. pmo.
⁊ ſupra. expoſitus. ⁊ ſupra. paren
tes.

P Acientia quid

ſit. R ſm Tho. ij. ij. q. cxx
vi. Sicut dicit Auguſtin⁹ in libro

de paciētia. Paciā eſt q̄ equo aīo
mala toleram⁹ ne aīo iniquo bona
deſeram⁹ p que ad meliora puenī
am⁹. De qua etiā dicit̄ Jaco. i. Pa
ciētia opus pfectū hȝ. Et greg⁹ in
oml. Paciā eſt radix ꝛ cuſtos oim
virtutū.

Utrū iniurie ſemp ſint paci
enter ſuſtinēde. Rñ ſm
Tho. ii. ii. q. cviii. Mali tolerandi
ſunt a bonis in hoc ꝙ ab eis iniuri
as ꝓprias paciēter ſuſtinent ſm
ꝙ oportet Vñ ſup illud Cant. ii. Si
cut lilium inter ſpinas. dicit glo.
Non fuit bon⁹ qui malos tolerare
nō potuit. Non autē tolerant eos
vt ſuſtineāt iniurias dei ꝛ ꝓximo
rū Vnde Criſo⁹. ſup Matheū In in
iurijs ꝓprijs eſſe quēpiam paciē
tē laudabile eſt. iniurias autē dei
diſſimulare nimis ē impiū. Hoc
tñ intelligēdū eſt qñ iniuria illa
ta pſone ad ſolā pſonā pertinet
Tūc enī pacienter ſuſtinēdū eſt.
Rñ autē redūdat in iniuriā dei vel
eccē. tunc dȝ aliqs ꝓpriā iniuriā vl
ciſci. vt ptȝ de helia q̄ fecit deſcēde
re ignē ſup eos q̄ venerāt ad ipm
capiēdū. iiij. Regū. i. ſilr heliſeus
maledixit pueris ipm irridentib⁹
iiij. Regū. ij. Et ſilueſter ꝑꝑa excōi
cauit eos q̄ ipm in exiliū miſerūt
vt. xxiij. q. iiij. Guillisari⁹. Hmōi
enī p̄cepta paciē intelligēda ſunt
ſm ꝑparacōȝ aī. vt Aug⁹. dicit in li
bro de ſermōe dñi in mōte.

Utrū paciēti vnā maxillaȝ
ſp altera ſit p̄bēda. c
Rñ ſm Vl. Aug⁹. in epl'a de puero
cēturionis dicit ꝙ p̄cepta pacien
tie magis ſunt ad p̄paracōnem cor
dis ꝙ̄ ad opus. q̄d in apto ſit. vt
in ſecreto teneat̄ aīm paciētia.
In manifeſto autē id fiat q̄d eis
videt̄ ꝓdeſſe quib⁹ bene velle debe
mus. Vñ ꝛ dñs ſe paciente rep̄
hendit Johis. xviij. Et paul⁹ pcuſ
ſus in facie dixit. pcutiat te deus
paries dealbate Act. xxiij. Si autē
hoc nō ꝓdeſt. tūc paciēti vnā ma
xillam ꝙ̄tū ad animi ꝓmptitudi
nē exhibēda eſt altera. nec reſiſtē
dum eſt malo ꝙ p paciam pecca
tores deo lucrari poſſum⁹ Ad ma
teriā paciē ptinere p̄t ſupra. ira. ꝛ
ſup̄. cōtumelia. ꝯ. ſi. ꝛ infra. vindi
catio.

Patriarcha et
primas ſūt diuerſa noia
ȝ cōiter idē ſūt in re. xcix. di. puin
cie. Proprie tñ dicitur pr̄iarche
q̄tuor pn̄cipales. ſ. Cōſtantinopo
litan⁹ Alexādrinus Antiochen⁹ ꝛ
Jheroſolimitan⁹. Et ſm ordinem
hic poſitū eſt etiā eoꝝ maioritas
vt extr̄ de priuil. antiqua. Alij ve
ro ꝓprie dicitur p̄mates. vt Aqui
legienſis. Gradenſis. Cātuarien
ſis: ꝛ huiuſmōi. A. Idem in ſū. li.
iij. titu. xxvij. q. ij. ſm ray. ꝛ Glo.
eius. B

Quot ſūt priuilegia q̄tuor
pn̄cipaliū patriar
chaȝ. Rñ Quatuor ſūt. Primū eſt
ꝙ poſtꝙ̄ receperīt palleum a ſede
apoſtolica ꝯferūt palleū metro
politanis q̄ ſunt ſub eis. ſecūdum
eſt ꝙ recipiūt fidelitatis ꝛ obediē
tie iuramētū p ſe ꝛ pro Rōna ecclā

Tertiū est q faciūt ante se vbiqȝ
crucē deferri nisi vbi papa fuerit ā
ri⁹ legat⁹ vtens insignijs papali
bus. A. aplice legacōis. vt in di
cto. c. antiq̄. B. Et nisi i vrbe Rōna
Quītum est q appellatur ad ipōs
omissis medijs. Hec ōnia hn̄tur
ex de puil. antiq̄. in tex. ⁊ glo. p̄ci
pue Inno. A. Cō. glo. ray. vt i dcā
q. ij. S3 vt ibi p3 aliq̄ dicūt q eccā
Cōstātinopolitana h3 vltra alios
p̄iarchat⁹ duo spālia p̄uilegia
filia Romane eccīe. vi3 q deponit
epōs suos sicut ⁊ Romana eccia.
ar. iij. q. v. q suspecti. Itē q appel
lat ad ipsam sicut ad romanā o
missis medijs ⁊ hoc dicūt velle ca
non. ille renouātes. xxij. di. vbi ⁊
hoc sentit glo. ⁊ ibi etiā dicit idē
de Alexādrino. ponit tn̄ sub dubio
S3 in dicta. q. ij. dicit̄ fm Hug. q
Alexādrin⁹ non pt deponere epōs
incōsulto p̄pa nisi sup hoc hēat pri
uilegiū spāle. B.

CVȝq̄ iurisdictio p̄iarche si
ue p̄matis in subditos
suffraganeorū suorū. c. Hec fm ray.
Hn̄t iurisdictōē in octo casib⁹ Pri
mus est cū appellat̄ ad eos. dist.
xix. puincie. Scd's cū vacat eccia
metropolitana ⁊ postulat̄ p̄mas
q disponat de reb⁹ ad metropoli
tanū p̄tinētib⁹. s. custodiēdis. ext.
de of. or. p̄nti. li. vi. Terci⁹ ex ɔsue
tudie vel p̄uilegio. A. s. pt agē qd
sibi ex hijs ɔcedit̄. vt in. c. ɔ q̄st⁹
de quoȝ. B. Hos duos casus hēs
ix. q. iij. ɔquestus. Quart⁹ cū sup
arduo ñegocio dubitat̄. nec pt in
p̄uinciali ɔsilio terminari. tūc eni3

metropolitan⁹ debet primatē ɔsu
lere. di. xviij. de cōsilijs. A. Hoc. c.
nō videt̄ ibi haberi Idem tn̄ notat̄
in su. eo. ti. q. iij. B. Quītus cū3 me
tropolitan⁹ est negligēs vel remis
sus: pt supplere defectū eius. ix. q.
iij. cum sim⁹ Sext⁹ cum aliq̄s con
quereret̄ de archiepō. primas erit
iudex. xi. q. i. si clericus. Septim⁹ si
subdit⁹ metropolitani ɔqueratur
primati q iniuste ipm excoīcauit
⁊ primas remittat eū ad metropo
litanū vt absoluat ⁊ ille nō posset
absoluciōē obtinere: poterit absol
uere p̄iarcha ita q p̄cipiat ei q
metropolitano satisfaciat. A. l's re
ducet eū in eandē s̄niam. A. nisi cō
stiterit eū iniuste excoīcatū. vt in
c. de quo stati. B. ext. de of. or. ad
reprimendū. Octau⁹ est q si archi
eps vel eps fecit mādatū illicitū
vel iniustū: ⁊ subdit⁹ appellauit
ad ipm: pōt p̄iarcha declarare q
subdit⁹ legitiē appellauit. ar. ext.
de app. solicitudinē. A. Itē in dicta
q. iij. B

PAtronus siue

ius patronat⁹. Ius pro
natus fm host. est ptās repñtan
di instituendū ad beneficiū eccīa
sticū. A. s. simplex ⁊ vacās fm ray
⁊ in su. li. v. ti. v. q. lxxx. vbi notant̄
hec ōnia que in isto principio po
nūtur fm ray. goff. Inno. hosti. ⁊
Ber. B. Et puenit vt goff. dicit de
eccīe fundacōe. dotacōe. soli colla
tiōe. xvi. que. vij. filijs. ⁊ c. quicū
q3. vnde versus. Patronū faciunt
dos edificacō fund⁹. Et ius patro

natus ſm diuerſas regiões diuer
ſimode noīatur. Rūcq̄ dicit̄ aduo
catio. extra eo. q̄ clerici. Rūcq̄ vice
dn̄atus vel cuſtodia ſiue guardia
ext. eo. p̄terea. ⁊. c. qm̄. Rūcq̄ dicit̄
ius frequētacōis vel p̄ceſſionis. x
vi. q. vij. pie mētis. ⁊. c. frigenti⁹
Hec ei oīa p̄ eodē ſupponūt. ex̄ de
ſta. mo. in ſingulis. ꝯ̄. fi.

QUid ius cōpetit patrono ec
cleſie. ℞. Quadruplex
ius cōpetit ei. vn̄ v̄ ſus. Patrono
debet̄ honor. onus. emolumētum.
Pn̄tet preſit defendat alatur ege
nus. Primū ergo eſt q̄ ipē habꝫ
p̄ſentare iſtituendū ad p̄bendas
ſiue eccleſias nō collegiatas. ext.
eo. fere p̄ totū. In collegiatis vero
non electōni faciende: ſꝫ iam facte
poſtulat̄ aſſenſus patroni. A. Et
etiā faciende qn̄ ſibi eſt cōceſſum
ab ep̄o in fundatione ecc̄ie ſi pa
tron⁹ eſt clericus. Si vero laycus
a papa. vt in. c. de quo ſtatim. cō
iuncta glo. B. extra eo. nobis. Se
cundū eſt q̄ quaſi p̄ncipalis pri
mus in p̄ceſſiōe incedit. xvi. q. vij
pie mētis. ⁊. c. frigēti⁹. A. In hijs
inrib⁹ non videt̄ hoc bene p̄bari:
ſꝫ facit dictū. c. nobis. B. Terciū
eſt q̄ defenſor eſt p̄cipu⁹ eccleſie
⁊ ideo tenet̄ eam defendere ab ōni
bus oppreſſorib⁹. xvi. q. vij. filijs
Quartū eſt q̄ ſi vergat ad inopi
am alēdus eſt de bonis eccleſie. vt
in dicto. c. filijs. ⁊. c. quicūq̄. Itē
in ipſa fundatiōe poteſt patron⁹
laycus de cōſenſu epi certum cen
ſum tenere. extra eo. p̄terea. ij. Sꝫ
vltrā nihil debet exigere. nec in ali
quo grauis eſſe. extra de ſta. mo.
in ſingulis. ꝯ̄. fi. Sed quādo patro
nus eſt locus religioſus vt ſi aliq̄
mōachi in proprio ſolo ⁊ proprí
is expenſis eccleſiā edificauerūt:
habēt i eo omnia tempalia ſicut
ep̄s omnia ſp̄ualia. vt. xvi. q. ij.
ſane. ⁊. c. ſtatutū. extra de priuil.
cū ⁊ plantare. ꝯ̄. in eccleſijs ⁊ de ca
pel. mo. c. ⁊. ⁊ habent nihilomin⁹
ius p̄ſentandi. extra de ſup. ne. p̄
la. ſicut. A. Predicta etiā tangun
tur in ſū. eo. ti. q. lxxxi. ſm Hoſt. ⁊
Goff. B.

SEd infra qd̄ temp⁹ debet
p̄ſentare patron⁹. ℞.
Si eſt patron⁹ laycus tenetur in
fra quatuor mēſes. ſi eſt eccleſia:
vel monaſteriū: tenetur infra ſex
mēſes. etiā ſi ius patronatus ha
buerit ex collacōne layci. ext. eo.
ſi laycus. li. vi. Aliter ep̄s ordina
bit de ecc̄a. ar. ext. eo. c. iij. ⁊. c. cū
aptr.

QUid ſi patron⁹ p̄ntet. p̄
movnum ⁊ poſtea
aliū. ℞. Si patron⁹ eſt laycus: iu
dicio epi relinq̄tur quem velit ac
ceptare. A. Verū eſt ſi ſecūdo pre
ſentat⁹ eſt eque ydoneus cū pri
mo. vt in. c. cū aduocat⁹. de quo
infra. B. Si eſt collegiū: vel eccleſi
aſtica pſona variare non pōt: ſed
prim⁹ p̄ferend⁹ eſt. ext. eo. cū ad
uocatus.

QUid ſi vn⁹ cōſtruat ecc̄am
⁊ ei p̄les ſuccedant.
nūq̄d oēs erūt p̄ronī. ℞. Jus p̄o
nat⁹ apd̄ quēlibet heredū ē inſoli
dū. eccīi ex eq̄lib⁹ p̄tib⁹ ſint hēdes

a cō ꝑtit cuilibet patrono quo ad
oēs effect⁹ p̄ter ſacerdotis p̄ñtati
one; q̄ eſt ita apud oēs coiter ꝙ
apud nullū ſingulariter. ext. eo. c. v.
a. ij. A. Et etiā p̄ter cenſu; q̄ debet
ex iure patronat⁹ ali; oia debita ⁊
credita diuiſibilia debeant diuidi
ꝑ hereditariis portionib⁹. C. de ac
q̄ren. hered. l. ꝑ hereditarijs. B

Quid ſi patroni ſint plures
⁊ nō concordāt in p̄ñ
tando. R. Ille debet p̄ſica q̄ maiori
bus iuuat meritis: ⁊ a plurib⁹ eli
git. extra. eo. qm̄. Q; ſi numer⁹ eſt
eq̄lis: recurrendū eſt ad merita. lxi
iij. di. ſi forte. Si oia ſint eq̄lia: p̄t
ep̄s dicere quod debet a iure; p̄ñtent
lxiij. di. ſi duo. Si vero nō concordāt
loc⁹ eſt q̄tificationi. ext. de elec. ve
nerabilē. ꝑ obiectōi. v. ꝙ aute. S;
ſi neuter p̄t poni ſine ſcādalo: tūc
ep̄s eccām ordinabit put melius
viderit expedire. vt in dicto. c. qm̄.
A. Idē ſm Hoſti. vt in ſū. li. ⁊. ti. ⁊. q.
lxxxv. ⁊ addit ꝙ ſi ep̄s talē eccām
ordinare nō p̄t: tūc eccām interdice
re d;: ⁊ reliq̄as extrahē in p̄ionor;
vel cuſtodiā ⁊ tutorē. ext. eo. c. v. a. ij.
Et ſm Inno. ber. ⁊ eū. hoſti. intelli
gendū eſt de reliquijs q̄ ſunt extrā
altare in capſis. al's nō liceret. Q;
ſi nec ſic p̄nt cōpeſci vel ad concordiā
reuocari: tūc putat recurrendū ad
brachiū ſeculare. ext. de of. or. c. ⁊.
vt in dicta. q. lxxxv. Et hec intelli
genda ſūt mſi ex hijs mai⁹ ſcāda
lū oriret. tunc em̄ omittēda forēt
l. di. vt cōſtitueret. ⁊ interi; durāte
diſcordia: ponetur ab ep̄o in eccle
ſia yconom⁹ appellacōe ceſſante:

qui eius fruct⁹ aut expēdet in vtili
tatem eccleſie. aut inſtituēdo fide
liter reſeruabit. extra d' offi. or. ai
vos. B

Nūquid patroni inter ſe
p̄nt paciſci vt
alternis vicib⁹ p̄ſentent. R. ſcdm
Ber. Sic. ar. ff. de vſufruc. l. quoti
ens. ꝑ. i. ⁊ in de. pl'es. ext. eo. A. Et
ibi hoc dare hetur. B. Idē; Hoſti.
S; Inno. nō placet. qd p̄t intelli
gi. ꝙ honeſti⁹ eſſet ſi cōcordarent
ſemp.

Quid ſi inter p̄ñtantes ſit
q̄ſtio quis ſit patro
nus. R. Si nō fuerit finita infra t̄
minū de quo dictū eſt ſ. ꝑ. iij. ep̄s
inſtituat ſaluo iure ei⁹ qui vicerit
extra. eo. Si vero. ⁊. c. qm̄. in q̄buſ
dā. A. In dicto. c. ſi vero. dicit ꝙ il
le q̄ euicerit: d; inſtitutū ab ep̄o re
p̄ñtare. B

Quid ſi patron⁹ p̄ñtat nō
ydoneū ſeu indignū
R. Si patron⁹ ſit collegiū ſiue ꝑ
ſona eccāſtica priuat⁹ eſt ꝓ ea vi
ce iure p̄ñtandi. extra per elec. cū
in cūctis. extr̄ de ſup. ne. p̄la. ſicut
Siliter etiā ſm quoſda; ſi patron⁹
laicus ſit. p̄uat⁹ eſt iure p̄ñtandi
ꝓ ea vice: ⁊ deuolutū ē ad ſupiorē
vel ſaltē priuari d;: ⁊ tūc vt addit
Inno. bene facit ep̄s ſi interim re
mittat puiſiōe; layco patrono. A
Hoſt. dic ſimpliciter hoc caſu ꝙ pa
tron⁹ laycus eſt ip̄o iure priuat⁹
ſicut ⁊ cleric⁹. Dicit tñ ꝙ ep̄s p̄t
ei recōcedere rep̄ſentationē. vt in
ſum. eo. ti. q. lxxxviij. Glo. vero in
c. cum vos. extra de offi. ordi. dicit

q nō eſt priuat⁹ vel priuādus. q
laic⁹ eſt min⁹ expertus circa eccīa
ſtica: et q h; min⁹ tp̄s ad p̄ntan
dū q̄ clericus. Vn̄ a laycis in p̄n
tando variare p̄t: ſ; nō clericus. ex̄
eo. cū autē. B

Vtrū patron⁹ poſſit p̄ntarē ſeip̄m. Re. Nō q̄tū cū
q ſit ydone⁹. ext. eo. p nr̄as. viij.
q. v. in ſcp̄tis. Si tn̄ plures ſint pa
troni: bn̄ p̄nt vnū de ſe p̄ntare. ar.
extra de elec. cū in iure. A. Jdē in ſū.
ↄ. eo. ti. q. lxxxix. ſm Hoſt. goff. a
Ber. B

Vtrū pī poſſit filiū vel nepo tem p̄ntare. Re. ſm Ho
ſti. Pōt dūmō ſit ydone⁹. q̄n potī
us videt̄ p̄ntand⁹ q̄ ali⁹. ar. extra
de cohi. de. a mu. c. 1. a extē de cō ſi.
cū apl's. ſ. inhibem⁹. Cō. goff. Jn.
a ter. A. Jdē in ſū. eo. ti. q. xc. B

Quid ſi vacante eccā ep̄s vocat patronū a cō
fert ei. Re. ſm hoſt. Si nō habuit
originē a ſe: ſ; ep̄s motu ꝓprio cō
tulit ei: credo q poſſit ↄſētire volū
tati p̄lati. ar. ext. de elec. cū in iure.
A. l; aliq̄ ↄtradixerint vt in ſū. eo.
ti. q. xci. B

Vtrū ius p̄ronat⁹ ſit ſpūale Re. Jus patronat⁹ dire
cte nō dicit̄ ius ſpūale eo q cadit
in laycū. Tn̄ ſm q̄d p̄t dici ſpūale
eo q p ip̄m p̄ſtat̄ via ad ↄſequē
dū ſpūale bn̄ficiū. ideo etiā vocat̄
annexū ſpūali. ext. eo. de iure. a q̄
iudi. q̄ſto

Qualiter ius p̄ronat⁹ trāſ ferat̄ in aliū. Re.
ſm hoſti. Quatuor modis. Prio q̄
dem eſt p ſucceſſiō; hereditariā vt
habetur ſ. ſ. v. Scd̄o ex pmutacōe q
cū alio ſpūali pmutari p̄t. xvi. q.
vij. nemini. ext. de re; pmu. ad q̄
ſtiōes. a. c. ſi. Tertio ex donacōne
Et q̄dē; ſi ius patronat⁹ donat̄ la
yco. req̄ritur ↄſenſus ep̄i. ext. eo.
p̄terea maxie q̄n dubitat̄ ne ſiat i
fraudē a trāſferat̄ in potētiorē. vt
ibi innuit̄. Si vero donet̄ clerico: n̄
requirit̄ ↄſenſus ep̄i. ext. eo. ex in
ſinuacōe. c. illud. c. q. ſignificaſti. A.
Hoc videt̄ verū q̄n eccīa vacat. ali
ter videt̄ q ſine cōſenſu ep̄i nō poſ
ſit donari etiā; pſone eccāſtice. vt
in dicto. c. illud. B. Quarto ex vendici
one. q l; nō poſſit vendi ſpālitr.
extra eo. de iure. tn̄ tranſit cū vniū
ſitate. niſi de ipō ſpāliter excipiat̄.
ext. eo. ex litteris. a. c. cū ſm Simi
liter tranſit cū vniuerſitate in ↄdu
ctōe ad firmā ſiue ad penſionē vt
in eo. c. ex lr̄is. A. Jdē in ſū. eo. ti. q.
lxxxiij. B

Vtrū poſſit pignori obli gari. Re. De hoc ſūt
opiniones. Quidā dicūt q poteſt
obligari cum vniuerſitate. verior
tamē videtur opinio Jnno. q nec
ſimpliciter nec cū vniuerſitate po
teſt pignori obligari. A. Jn dicta
q. lxxxiij. refertur de hoc opinio
nes nullam p̄ferendo. S; forte di
ctū; Jnno. poteſt verificari ex eo q
creditor nō poteſt vti re pignora
ta. nec debitor: quādo trāſtulit in
creditorem: a ſic cum neuter poſ
ſit p̄ſentare fieret detrimētum ec
cleſie. q̄d non debet eſſe. dicto. c. cū
ſm. B

Vtrū poſſit in feudū dari .q. Rñ. Cū̄ in militate dari pt: ex. eo. cū ſm. Sed ſpāliter et expreſſe ſm hoſ. non pōt. qz feudū requirit homagiū: qd eſt rei tpalis A. Jdē in ſū. dcā q. lxxxiiij. B. Si eccleſia hz pronuz vtrū oferri poſſit p legatū; vide ſ. legatus §. iiij. De his q de nouo vſurpāt ſibi iuſpatronatus vacantiū eccāꝝ: vide ſupra eccā. i. §. ante pe.

Peccatum. i. cōiter. Vtrū voluntas et op⁹ exterius ſit vnū pctm̄. q. Rñ ſm pet. Si loqmur de voluntate et ope: put ſunt oiuncta vt cā et effcūs. ſic ſūt vnum pctm̄ formaliter: lz plura materialr. qz vna eſt rō deordinādi: licet plura deordinata. Si vero loqmur put ſunt ſepata: vt puta ſm aliud et aliud tps: ſunt diuerſa pctā. qz diuerſe auerſiones et ouerſiones. A. Jdē in ſum. o. ti. iiij. ti. xxxiiij. q. cxcvij. B

Quō vnū pctm̄ ſit grauiꝰ altero. q. Rñ. Si loqmur de pcc̄is eiuſdē generis: inuenit vnum pctm̄ grauius alio ſm gradū tranſgreſſionis: vt manifeſtū eſt de pcc̄is luxurie: ſupra luxuia §. i. et eodem mō de aliis. Si vero loquamur de pcc̄is diuerſoꝝ generum: erit vnū pctm̄ grauius alio. precipue ſm diuerſitatē obiectorum. ſ. ſm qꝫ eſt otra aliqd principaliꝰ vel minus principale. Vnde homicidium qd eſt otra ſbām hominis eſt grauius pctō quod eſt circa res exteriores ſicut furtū. et ſimiliter grauius qꝫ homicidium eſt pctm̄ qd immediate otra deū omittitur. ſic infidelitas. blaſphemia et hmōi: vt ponit tho. prima ij. q. lxxiij. Et idem haberi pōt. xxxiij. q. ij. ſi quid verius. vbi dī qꝫ homicidiū eſt grauius qꝫ adulteriū et. xvij. q. iiij. ſicut qui. vbi dī qꝫ ſacrilegiū eſt maius pctm̄ qꝫ fornicatio. A Con. ray. vt in ſum. co. ti. q. cc. B

Scdm quid vnū pctm̄ poſſit eſſe grauius et leuius. q. Rñ ſm ray. Primo qdem ex circūſtantiis. Nā et circūſtantia qnqz talis ē qꝫ nō ſolū aggrauat ſed etiā in aliā ſpēm trahit. ſic fornicatio cū ſit cū oiugata dī adulteriū. Sed et ſcdō aggrauat pctm̄ ex pſona. puta inhoneſtas in clerico grauiꝰ punienda eſt qꝫ in laycō: ar. ex. de vi. et ho. cle. vt clericorum. et de hoc etiā dī in ſe. §. Jtem aggrauat. iij. ex actu ipſiꝰ. Jdem enī pctm̄ malū eſt in cōſenſu. peiꝰ in facto. peſſimū in oſuetudine. de quo aug. Peccati ſunt tres dī. ſ. in corde. in facto. et in oſuetudine. de pe. di. ij. ſicut. Jtem aggrauat. iiij. ex motiuo. qz vt ait greg. peccatū tribus modis omittit. Nam aut ex ignorantia. aut ex infirmitate. aut ſtudio ppetrat. Et grauius quidē infirmitate qꝫ ignorātia ſed mlto grauiꝰ ſtudio qꝫ infirmitate peccat: de pe. di. ij. ſciendū. A. Amb. aūt dicit qꝫ grauiſſime peccat q ignorat: ſed illud exponit . periculoſiſſime. qz ſpālis pnīa nō agit de pctō qd ignorat ſm ray.

⁊ in dictā q. cc. vbi etiam ſubdit.
Non obſtat etiā dictū de. xxxij. q.
vij. c. quid vbi dī. Quid in oībus
pcc̄is grauī9 eſt adulterio. q2 ideo
q2 dicit q̄d: nō infert negacōem: ſʒ
caritatē: q̄i dicat. defacili nō inueni
tur. Vel expone grauī9 .i. coīus B
Vtrum magnitudo peccantis
aggrauet pcc̄m. ⁊c R̄n.
ſm tho. pri. ij. q. lxxiij. Pcc̄m q̄nqʒ
ſit ex ſurrepcōe ꝑuenīens ex īfir
mitate humane nāe. Et tale pcc̄m
min9 imputatur ei q̄ eſt maior in
virtute: eo q2 min9 negligit hm̄oi
pcc̄ā reprimere: que tn̄ oīo ſubt̄
fugere infirmitas hūana nō ſinit
Pcc̄ā vero q̄ ex deliberacōe ꝓcedūt
tanto magis alicui imputant̄ q̄n
to maior ē. Et hoc ꝓpter q̄tuor. Pri
mo. q2 maiores facili9 pn̄t reſiſtē
pcc̄ō: cū excedant in ſciā ⁊ virtute
Vnde luc. xij. Seru9 ſciens volūta
tem dn̄i ſui ⁊ nō faciens: plagis
vapulabit multis. Scd̄o ꝓpter in
gratitudinē. q2 oē bonū quo quiſ
magnificat̄ eſt dei beneficium: cui
hō ſit ingrat9 peccando. ⁊ q̄ntū ad
hoc q̄libet maioritas etiā in tpali
bus bonis pcc̄m aggrauat. Tercīo
ꝓpter ſpālem repugnantiā actuſ
pcc̄i ad magnitudinē pſone ſicut
ſi princeps iuſticiā violet q̄ poni
tur iuſticie cuſtoſ etiā ſi ſacerdos
fornicet̄ qui caſtitatē vouit: ⁊ ali
os ad hoc hortari dʒ. Quarto ꝓpter
exemplū ſiue ſcandalū. q2 vt gre
go. dicit in paſt. In exemplū cul
pa vehemēter extendit̄ q̄n ꝓ reue
rentia ordinis pcc̄ōr honoratur. Ad
pluriū etiā noticiā ꝑuenīūt mag
norū pcc̄ā: ⁊ magis ea hoīes indig
ne ferunt. A. Idem in ſum. cō. eo.
ti. q. cci. B. Vtrū idem act9 poſſit eē
pcc̄m ⁊ meritum. hēs s̄. meritum.
De. vij. vitijs ⁊ q̄ ex eis oriunt̄ ha
bes s̄. vitiū. De pcc̄ō etiā s̄. crimen

Peccatum. ij. ſ.

mortale Que ſunt peccata
mortalia ⁊c Rē ſm ray. In primis
notare potes eſſe pcc̄ā mōrtlia oēs
tranſgreſſiones decalogi. Item q̄
dam enumerant̄ ab aplo Rom. v.
de quib9 in fine ſubdit. q2 q̄ talia
agunt digni ſunt morte. Et plura
immo oīa reducitur ad decalogū
vt ydolatria. vitiū ɔtra naturam
iniq̄tas. malicia. fornicatio. auari
tia. nequicia. inuidia. homicidiū
contencio. dolus. malignitas. ſu
ſurratio. detractio. contumelia. ſu
pbia. elatio. inuentio malorū. ino
bedientia. inſipia. incompoſitio Et
ſubdit de hiſ q̄ ſine affectōe ⁊ abſ
qʒ federe ⁊ ſine mia ſiunt. ⁊ ſeq̄tur
Qui talia agūt digni ſunt morte.
Item gal. v. Manifeſta ſūt opa
carnis q̄ ſunt fornicatio. inmūdi
cia. impudicicia. luxuria. auarici
a q̄ eſt ydolorū ſeruitus. veneficia
inimicicie. ɔtencōes. emulacōes ri
xe. diſſenſiones. ſecte. inuidie. hoi
cidia. ebrietates. cōmeſacōnes: ⁊
hiſ ſimilia Et ſeq̄tur. qui talia agūt
regnū dei non ɔſeq̄ntur. Aug9 eti
am dicit ſic. Mortalia ſunt ſacrile
gium. homicidium. adulteriū. for
nicatio. falſum teſtimoniū. rapi
na. furtum. ſupbia. inuidia. aua
ricia. ⁊ ſi multo tempore teneatur

iracundia · ⁊ ebrietas ſi aſſidua
ſit. Quicunq; aliqd de iſtis in ſe do
minari ꝑmiſerit: eterno igne cru
ciabit. Hec aug⁹ di. xxv. ſ. crimis
A. Idem in ſum. li. iij. ti. xxxiiij. q. c
xix. B. Sed in oibus predcis attē
dendū eſt qd dicit tho. ij ij. q. xxxv
ꝙ mortale pctm̄ dr̄ qd tollit ſpūa
lem vitam aīe que eſt ꝑ caritatē;
Unde illud pctm̄ ex ſuo genere ē
mortale qd ſm ꝓpriam rōem con
trariat caritati. A. Idem dicit Ni
co. de lira ſup vij. math. B. Sed tñ
in oibus pccīs que ſunt ſm gen⁹
ſuum mortalia ꝯſiderandū eſt ꝙ nō
ſunt mortalia: niſi qñ ſuā pfectionē
ꝯſequunt̄. ſ. in ꝯſenſu rōis Unde ſi
ſit inchoatio pccī in ſola ſenſuali
tate ⁊ nō ptingat vſq; ad ꝯſenſū;
rōis ꝓpter impfectionē; actus: ē
pctm̄ veniale. ſicut in gn̄e adult'ij
ꝯcupiſcentia q̄ ꝯſiſtit in ſola ſēſu
alitate: eſt pctm̄ veniale. Si tñ per
uenitur vſq; ad ꝯſenſū rōnis: eſt
pctm̄ mortale. Et idem de primis
motib⁹ ire vel inuidie q̄ inueniun
tur qñq; etiā in viris pfectis ⁊ ſūt
pctā venialia vt tho. ſubdit ibi. q.
xxxvi. A. Facit. vi. di. teſtiū. alſ:
ſed penſandū. B. Sed tñ hec in ſin
gulis pccīs hēs plenius declarata
Quedā enim q̄ ſunt venialia: hēs i
ſe. c. ſ. pctm̄. iij. Utrū ꝑ ꝯfeſſionem
gnalem mortalia deleant̄. habes ī
ꝯfeſſio. i. ſ. xij. q̄ incipit. Utrū ꝑ ge
neralem. Et plura etiā de pccīs de
quibus tenetur quis confiteri: ſu
pra confeſſio ꝑ totum. ⁊ infra pe
nitentia primo.

PEccatū. iij. ſ.
veniale. Que dicunt̄ pctā
venialia. Re ſm aug. di. xxv. ſ. alſ
vbi ſic dicit. Que aūt ſint minuta
pctā licet omibus nota ſint: tñ ꝗr
longū eſſet vt oīa replicent̄ opus
eſt vt ex eis aliq̄ noiemus. Quoti
ens aliqs in cibo vel in potu pl⁹ ac
cipit ꝙ necē eſt: ad minuta pctā no
uerit ptinere. Quotiens plus loq̄
tur ꝙ oꝫ. plus tacꝫ ꝙ expedit Quo
tiens paupem importune petentē
exaſperat Quotiens cū ſit corpore
ſan⁹ aliis ieiunātib⁹ prandere vo
luerit. aut ſomno dedit⁹ tardius
ad eccām ſurgit. aut quotiēs exce
pto filiorū deſiderio vxorē ſuā cog
nouerit. Quotiens in carcere poſi
tos tardius req̄ſierit. infirmos tar
dius viſitauerit. ⁊ diſcordes ad cō
cordiā reuocare neglexerit. A. Ho
eſt in prelato mortle ſm glo. in. ſ.
alſ. ꝑ c. precipim⁹. xc. di. B. Si pl⁹
aut proximū. aut vxorē: aut filiū: ā
ſeruū exaſpauerit: ſi ampli⁹ blan
ditus fuerit ꝙ oꝫ. Si cuiꝗꝫ maiori
pſone ex voluntate: aut ex nēcitate
adulari voluerit. Si pauperib⁹ eſu
rientib⁹ ſibi nimiū delicioſa vel ſu
ptuoſa ꝯuiuia preparauerit. A.
Iſtud ibi videt̄ non hri in tex. ſed
poti⁹ additū hic ē. B. Si ſe aūt in
eccā aut extra eccām fabulis ocio
ſis de quib⁹ in die iudicij rō redde
da ē occupauerit. Si dū iocātes A
Hoc iocātes nō videt̄ de tex. B. in
caute iuram⁹ ⁊ cū hoc ꝑ aliquam
nēcitatem implere nō poterim⁹ vti
q; ꝑiuremus ⁊ cū oī facilitate vel

temeritate maledicimus. Hec au
g⁹. Plura de his in ſpālibus ſuis
locis manifeſtant. A Et in his pt
apparere ꝙ hec q̄nq₃ ſunt mo͛talia.
⁊ predcā ſunt exēpla venialis pcc̄i
Diffinitio aūt videt̄ iſta Veniale ē
qd nō aggrauat vſq₃ ad reatū₃ ꝑ
petue damnacōis. ij. ſen. di. xlij. c.
veniale. B

Utrum pctm̄ veniale poſſit fi
eri mo͛tale. ſc. ſm pe.
Idem actus nūo q̄ eſt venialis nō
pt fieri mo͛tlis: ſed idē in ſpē pōt: et
ſic intelligit̄ verbū aug. ꝙ nihil ē
adeo veniale qd nō poſſit fieri mor
tale. di. xxv. ſ. hinc etiā. A. al' inci
pit crimmis. B. Et qd in li. ſent. di.
ꝙ venialia mltiplicata ita poſſīt ob
ruere ſicut vnū mortale: intelligit̄
ꝑ occaſionē: qꝛ aſſuetudo venialiū
cadere facit in mo͛tle. A. Circa hoc
bona. ſup. iiij. ſen. di. xvi. ſic dicit:
videlicꝫ ꝙ triplex eſt genus venia
lis pcc̄i. Qddam enim ē ex ſurrep
cōe: ⁊ ideo veniale. qꝛ vitari nō pt
Qddam ex cogitacōe ſiue volūta
te: ſiue ꝯſenſu. ⁊ id veniale. qꝛ ple
ne non ꝯſentit hō in cogitacōne vt
de muliere. vel delectacōe circa con
ſenſū in delectationē. Qddam eſt
veniale cū racōne ⁊ ꝯſenſu: ſed tn̄
ideo eſt veniale. qꝛ non ē deordina
tio ꝯtra preceptum vt ebrietas ⁊
mendaciū iocoſum. Cū igitur q̄ri
tur vtꝝ veniale fiat mortale. ſi itel
ligat̄ ꝙ hec culpa ꝑ cētiam fiat
illa: nulla eſt q̄ſtio. qꝛ hoc eſt im
poſſibile. Si intelligat̄ ꝙ illud qd
al' erat veniale poſſit eſſe mortale
vt mendaciū iocoſum ⁊ ebrietas
dico ꝙ qddam nō ſit mortale: qd
dam ſit mo͛tle ꝑ cōplacentiā. Pri
mum ḡ veniale qd ꝯmittit̄ per ſur
repcōm ſp eſt veniale. Scdm ſecū
do mō veniale. ſ. ꝑ delcātionem cir
ca ꝯſenſum ſit mortale ꝑ ꝯplacēti
am ſm ꝙ placitum dr̄ ꝯſē ſus ple
nus. Terciū veniale qd eſt ꝑ deda
racōem circa deū: pōt fieri mortale
ꝑ libidinem magnā. ſicut mēda
cium iocoſum. ⁊ hoc ſit mortale ꝑ
placitum ſm ꝙ placitum dr̄ qui
eta voluntas ⁊ qꝛ iteratio act⁹ diſ
ponit ad libidinē ⁊ ꝯplacentiam.
hinc eſt ꝙ aug⁹. dicit in plurib⁹
locis ꝙ venialia plura obruunt:
non ꝑ ſe. ſed qꝛ diſponunt ad libi
dinē non diſpoſitione nēitatis ſed
ꝓnitatis. hec ille. Eſt aūt aduertē
dum ꝙ quietata volūtas ⁊ libido
hic intelligitur q̄n notabilis neg
ligentia adhibet̄ circa venialium
reſiſtentiā. qꝛ dum nobis adē ſuf
ficiens tps deliberandi: tenemur
motus veiales reprimē ſm alex.
de ales ⁊ etiā alios. vtꝫ ſupra ebri
etas in principio in addicōe Hoc
etiā pꝫ ꝑ glo. xxv. di. ſ. crimmis.
vbi dicit ꝙ aſſiduitas ⁊ ꝯtempt⁹
vitandi venialia efficit̄ culpa mo͛
tis. ⁊ de pe. di. v. c. tres ſup verbo op
priment &c. Conteptus venialiū
⁊ vilipenſio pctm̄ ē mortale. ⁊ ſup
verbo tres ſunt dicit. Si qs ꝯtemnit
venialia ꝓpter cōtemptū eoꝝ ꝯſti
tuit̄ dign⁹ morte eterna. Itē adū
tendū put dicit bona. vbi ſ. ꝙ pec
catum veniale occurrens ꝑ mētis
ſurrepcōꝫ nō pt effici mo͛tle. Et h⁹
vero eſt quantum in ſe: ⁊ ꝯſenſū

deliberatū habere non poſſit. Poteſt
tamen effici mortale in ſua origine et
accidente. ſicut in ſimili patet de noctur
na pollucione: que licet in ſe habere non
poſſit mortale peccatum: poteſt tamen habere in
origine vel accidente. i. ſi ante vel poſt
placeret alicui pollucionis carnalis
delectatio vt patet colligi ex notatis
in ſum. li. iij. ti. xxiiij. q. lxxiiij. et eo
dem modo ſi quis per mentis ſurrepti
onem committeret quicquid de ſpecie peccati
mortalis: vt eſt deum blaſphemare: et
aliud licet hoc in ſe non videatur mor
tale: poteſt tamen in ſua origine peccatum mor
tale habere: ſi forte precedat a mente ad
hoc diſpoſita: vel ex notabili incu
ria et negligentia quando ſi vellet poſſet
commode prouidere ne illud occurreret.
Unde non prouidendo videtur malicioſe
peccare: cum lata culpa equiparetur ma
licie. ex. de con. vt animarum. li. vi. Po
teſt etiam peccatum per ſurrepcionem occur
rens habere mortalem culpam in ſuo ac
cidente: videlicet complacentia et impenitentia.
Complacentia. i. quando alicui placeret
peccatum commiſſum ante vel poſt commiſ
ſionem: vt ſupra de nocturna pollucio
ne pretactum eſt. per impenitentiam vero
quando eorum penitentiam contemneret. de quo in
ſequenti dicetur. B. Unus autem actus quomodo
poſſit eſſe bonus vel malus vide ſupra
meritum.

Utrum teneamur penitere de
venialibus. Reſponſio. ſecundum
tho. in. iiij. di. xvi. Cum dicitur aliquis
ad aliquid teneri quedam neceſſitas im
portatur. Neceſſitas autem eſt duplex.
Una abſoluta. et ſecundum hanc tenetur
facere ea ſine quibus non eſt ſalus. et
hoc modo non tenetur quis ad peni

venialis penitentiam: quia mortem ex hoc
non incurrit niſi forte ex contemptu
dimittat. Alia neceſſitas eſt ex ſuppo
ſicione alicuius finis. ſicut dicitur aliquid eſ
ſe neceſſarium: ſine quo non poſſumus
finem intentum conſequi. et hoc modo
neceſſarium eſt quod homo de venialibus pe
niteat ſi ei remitti debeant in hac vi
ta. Et ſecundum hoc non proprie dicitur teneri a
liquis ad aliquid. et ideo dicendum quod
homo non tenetur ad penitentiam venialium
niſi large ſumendo. Idem pe. A. Su
per hoc paſſu bona. ſuper di. xvi. quarti
ſententiarum ſic dicit. Notandum quod
ſicut tactum eſt tria ſunt genera venialium
Quedam ex ſurrepcione. et de his non
tenemur penitere niſi de congruo.
Quedam ex voluntate: cui ſi conſentia
tur: incidit homo in mortale. et de talibus
tenetur homo penitere non ſimpli
citer: ſed in caſu. ſcilicet pro loco et tempore quando re
cogitat ea ne ſi conſentiat: cadat. Que
dam ſunt venialia que per ſui multi
plicationem augent libidinem ſi
cut ea in que eſt conſenſus ſed deor
dinatio in deum. et de talibus dico
quod tenetur homo penitere: ne mul
tiplicentur. et homo periculo et diſ
crimini ſe committat. hec ille. Aduer
tendum quod quando in aliquo caſu doc.
videntur dicere quod de aliquo veniali
non teneamur penitere: videtur in
telligendum: niſi eius penitentia
omittatur ex contemptu: vt ſupra dic
tho. Et videtur fieri ex contemptu quando
ſaltem in genere non vult quis do
lere de omni dei offenſa: et forte de
maioribus venialibus de quibus
poteſt recordari in ſpecie. Talis
enim impenitentia impedit morta

lium peccatoꝝ indulgentiā etiam
in baptiſmo Vn̄ alex. de ales ſup
ij. ſentē. di. xxxvi. q. x. que incipit
Octauo q̄ritur dic̄. Concedim⁹ ꝙ
in eo q̄ recipit grām baptiſmalez
ſi non fict⁹ accedit: delet̄ oīs culpa
tam venialis q̄ꝫ mōꝛlis. Sꝫ dicim⁹
ꝙ ad hoc ꝙ fict⁹ non accedat poſt
q̄ꝫ adultus ē exigitur ꝙ cōterat̄ de
pccīs mōꝛlibus quoꝝ hꝫ memo
riā: ⁊ etiā venialib⁹ ſaltem in gn̄e
dolendo ꝙ ipſe fecit aut hꝫ aliqd
veniale. Si em̄ non ita faceret dici
mus ꝙ fict⁹ accederet ⁊ nō recipet
grām baptiſmalem. ⁊ ea. di. q. xi.
q̄ incipit. Queritur poſtea: dic̄ ꝙ de
bet dolere de mōꝛli. ⁊ de venialibus
ſaltē in gn̄e. ⁊ etiā forte de maioꝛi
bꝫ venialib⁹ i ſpeciali ſi hēat illoꝝ
memoriā vt ſicut multiplicantur
pctā: multiplicētur dolores de ill.
hec ille. Etiā hoc obtinꝫ circa remiſ
ſionē pctōꝝ baptiſmalem: forti⁹ ⁊
erga ſacrm̄ pn̄ie p qd difficili⁹ q̄ꝫ
p baptiſma remittūtur pctā vtꝫ p
aug. in li. de pn̄ia ⁊ de pe. d. vij. ca.
null⁹. B. Vtꝝ aūt teneamur ad cō
feſſionē veniabiū: hēt̄ s̄. ꝯfeſ. ij. F. vij

Vtrū pctm̄ veniale poſſit
remitti ſine mōꝛli ꝛ
Re. ſm tho. in. iiij. di. xvi. Remoto
prioꝛi remouet̄ poſteri⁹ nec poſte
rius reſtituit̄ niſi prioꝛi reſtituto.
Feruoꝛ āt caritatis cui veniale op
ponit̄ ē poſterioꝛ ipſa caritate. Vn̄
q̄ꝫ diu caritas nō reſtituitur. ſ. p di
miſſionē pcc̄i moꝛtalis nec feruoꝛ
caritatis reparī p̄t: in q̄ reparacōne
ꝯſiſtit venialis pcc̄i dimiſſio: ⁊ ſic
nō dimittitur ei cui moꝛtale non
dimittit̄. Ide pe. A. Hocverū q̄ntuꝫ
eſt ex p̄te feruoꝛis: ſed p ſolucōm
pene bene remittit̄ veiale ſine mōꝛ
li: vt notat ſcot⁹. di. xv. iiij. ſent̄. B

Vtrū vnū veniale poſſit di
mitti ſine alio ꝛ Rn̄.
ſm tho. vbi s̄. Sic. qꝛ venialia non
hn̄t ꝯnexionē ad inuicē ex p̄te au
ſionis ſicut mōꝛlia. qꝛ in eis nulla
eſt auerſio a deo: nec etiā ex p̄te cō
uerſionis: vt p ſe pꝫ.

Vtꝝ veniale poſſit dimitti
voluntate manēte ad
illud. ꝛ Re. ſm tho. in. iiij. di. xvi. Nō
p̄t tolli culpa: niſi deoꝛdinet̄ volū
tas q̄ deoꝛdinari non p̄t: q̄ꝫ diu in
ipſa deoꝛdinacōe manet: al'r eēnt
duo oppoſita ſil'. ⁊ ideo nullo mō
veniale dimitti p̄t q̄ꝫ diu voluntas
ad illud manet. Ide pe.

Vtꝝ ad remiſſionē venial'
requirat̄ ꝯtritio ꝛ Rn̄.
ſm tho. vbi ſupra. Pctm̄ veniale
vt dictū eſt. ſ. in preceꝺ. non remit
titur q̄ꝫ diu voluntas manet in illo
Ipſum aūt recedere voluntatis ab
eo qd prius volebat ē diſplicere ei
qd voluit: ⁊ talis diſplicentia qn̄ ē
grā informata dī dolor ꝯtritionis
⁊ ideo veniale ſine cōtritione nō di
mittitur. Sed ſciendū ꝙ contritio
p̄t accipi tripliciter. ſ. vel habitu
vel actu: vel medio modo. Habi
tu quidem contritio nō ſufficit ad
peccati venialis dimiſſionē: quia
tunc quicunqꝫ haberet habitum
virtutis pn̄ie cuius actus eſt que
libet ꝯtritio: ꝯſecutus eſſet peccati
venialis dimiſſionē: ⁊ ſic ipſū ve
niale cū grā eſſe nō poſſꝫ. Nec iteꝝ

requiritur ꝙ ſp ſit actualis ↄtricõ q̄ ſeq̄retur ꝙ pctm̄ qđ aliquis in memoria vel in cogitacõe nõ h̄z: remitti nõ poſſet. ⁊ ideo dicendū ꝙ req̄rit̄ ↄtritio medio mõ: q̄n. ſ. ⁊ actu pctm̄ nõ diſpliceat explicite diſplic; tñ implicite. q̄ vtute act⁹ quẽ agit: ſeq̄retur diſplicĩa expli cite p cã venialis ſi cogitacõ ad il lud ferret̄. Jdem pe.

¶ Quot modis venialia di mittunt̄. R̄ñ. Octo modis. Primo quidẽ p dignã cõi onẽ. de ↄſe. di. ij. cū oẽ crimen ⁊ ca. ſi quotienſcūq; ⁊ vt quidã addũt p extremã vnctionem: ex. de ſacra vnc. c. vnico. v̄. de pnĩa. Jtẽ; p aq̄ bñedcã aſpſionẽ. de cõſe. di. iij. aquã ſale. Tercio p el'iarum largi tionẽ. de pe. di. v. q̄obrem: ⁊ c. me dicina di. iij. ſane Addũt quidã p iniuriaꝝ remiſſionẽ q̄ eſt el'ia ſpi ritualis. Lu. vi. dimittite ⁊ dimit tet̄ vobis. Q̄rto p orõem precipue dñicaꝫ. de pe. di. iij. de quotidianis Quinto p ↄfeſſionẽ gñalem: vt ſu pra ↄfeſſio. j. ℣ xi. Sexto p epãlem bñedcõm. ⁊ ſm quoſdã etiam p ſacerdotalẽ. v. q. v. multi in fi. Septi mo p deuotam pectoris tunſionẽ. de pe. di. i. tres actiones. Octauo p cordis ↄtritionẽ vt in prec. ℣ dictũ eſt. De his ſunt. v̄ Cõfiteor. tundo cõſpergor. ↄteror. oro. Signor. edo. dono. p hec venialia pono. Et non ſolũ p iſta ſpecial'r nũata: ſed eti am p qđlibet bonũ opus delentur vt in prec. cõ c. medicina v̄ redime te operib⁹ tuis. Et ſicut dicit Tho. plura vel paucioꝛa venialia p pre dicta remittunt̄ ſm ꝙ per hec ma ior vel minoꝛ feruoꝛ ↄcitatur qui de pluribꝰ vel paucioꝛibꝰ ſaltem im plicite ↄtricõem ↄtineat. Vnde nõ oꝫ ꝙ per hec oĩa venialia dimittan tur. A. Jdem in ſum. li. iij. ti. xxxiiij q. xviij. B

¶ Peculiũ. quia cõtingit ꝙ filijfamilias ha bent aliq̄n aliquid ſuum qđ dicit̄ peculiũ. de hoc nunc eſt dicendum Eſt ſiquidẽ quadruplex. Quoddã eſt qđ caſtrenſe viꝫ qđ filiofamili as occaſione milicie a pntib⁹ vel alijs donat̄. vel ipſe in milicia ad quirit. Quaſi caſtrenſe ẽ qđ filius familias ex aduocacõe vel alio of ficio publico pcepit. ⁊ ſil'r qđ ob uenit preſbris ⁊ clericis de officiõ ſuo ⁊ in quolibet dcõ peculio pĩ ni hil iuris h̄z quin poti⁹ ipſe fili⁹ in eo pĩfamilias cenſet̄. ff. ad mace do. li. j. ℣ vl. ⁊ l. ij. ⁊ C. de inoffi. teſ ta. l. fi. Profecticiuꝫ aũt eſt qđ ex rebus patris vel earuꝫ occaſione aduenit: vt fructus ſiue lucꝝ. Et in h̄mõi peculio nihil iuris h̄z filius ſed pĩ plenam ꝓprietatem h̄z: vt in inſti. p quas perſo. no. adq̄. ℣ i. Aduenticiuꝫ vero eſt qđ ex alia q̄ cunq; cã filio aduenit: ſiue a mr̄e ſiue ab extranea pſona: ſiue de a lijs operationib⁹ ſeu laborib⁹ ſuis Et in hoc peculio ſeruat̄ filijs ꝓprie tas ⁊ ſi pĩ premoꝛiatur filij eſt: ſed viuente pr̄e h̄z in eo pĩ plenũ vſu fructũ: ita ꝙ de eo nec teſtari pt fi li⁹ vt ex. de ſepul. licet pater li. vi A. Pred cã fuerunt glo. cap. vt in

Q. iiij.

ſum·li·ij· ti·viij·q·xxxi·ad fi· Sed
ſatis puto ꝙ ſi quid filio aduene
rit: ptim ex rebꝰ pr̄is: ⁊ ptim ex la
bore vel aliunde deat dici ptim pfe
cticiū ⁊ ptim aduenticium· qꝛ qđ
iuſē de toto quo ad totū· idē etiaꝫ
de pte quo ad ptem· ff· de rei ven· l·
q̄ de tota· B· Porro in bonis que pͥ
hꝫ: multominꝰ hꝫ filius aliquam
ptātem: niſi qꝛ debet ali: vt ſupra
expoſitus ⁊ ſ̄· familia· A vex est ſi
non p̄t ſe alere: vt ſ̄· pntes· B Vñ
ſi preter voluntatē pr̄is acciperet:
rem alienā ↄtractaret: ⁊ ſic furtū
ↄmitteret·

Pedagiū ⁊ gui

dagium quid ſit· Re· ſm
wil· Pedagia dicunt̄ que dantur
a tranſeuntibꝰ in locis ↄſtitutis a
principe· Guidagia vero q̄ dantur
p ↄductu p terrā alicꝰ: vt ſecuriꝰ
vadant· A· Hoc dicit glo· in c· ſup
quibuſdā ex· de verbꝰ ſig· vbi etiā
dicit ꝙ ſalinaria dicunt̄ que dan
tur p ſale· B· Hec ſolus princeps
⁊ nō pticularis ciuitas p̄t ↄſtitue
re· A· Hoc pꝫ in dc̄o c· ſup quibuſ
dā vbi dͥ duximꝰ declarandū illa
eſſe pedagia· guidagia· ſalinaria
interdcā q̄ non apparent impato
rum vel regū vel lateraū· ↄcilij lat
gicōe ↄceſſa: vel ex antiq̄ ↄſuetudi
ne a tpe cuius nō extat memoria
introducta· Hoſ· tū vtꝫ in ſū· li· ij·
ti· v· q· xxix· ſentit ꝙ ſolꝰ rex roma
noꝝ poſſit illa ↄſtituē· ⁊ idē ſentit
de rege francie q̄ non recognoſcit
in tp alibus ſuperioꝛē: ex· q̄ ſi· ſint

le· p venerabilē· qͥ· filii ſint legitimi ſup· Et hoc in
telligit̄ ſi ppl's ſibi eandeꝫ ptātem
dederit q̄ impatori data ē· ff· de ori·
iu· l· ij· Inno· vero vt ibidē pꝫ dic
ſimplr̄ ꝙ reges pn̄t imponē noua
pedagia· Peccāt tn̄ ſi hoc faciunt
ſine iuſta cā· ⁊ hoc videt̄ magis ve
rificari ex dc̄o c· ſup quibuſdā ibi
impatoꝝ vel regū ac̄· B

Utrꝫ pedagia vel guidagia
poſſint licite peti· Rñ·
ſm ray· Si pedagiū eſt antiquū ⁊
fuit impoſitū ab his q̄ potuerunt
vt principibꝰ vel regibꝰ ⁊ preſertī
auc̄te eccē: ac etiā ex iuſta cā vt p
defenſione tranſeuntiū vel nauigā
tiū vel patrie ⁊ hmōi· ⁊ recipiens
facit id ꝓpter qđ fuit impoſitū: ſi
ne ſcrupulo ↄſcīe p̄t recipe· ⁊ eodē
mō ſi neſcit a quibꝰ fuit inſtitutū
putat tn̄ ab illis q̄ poterant: ⁊ ex
predc̄is cauſis· A Veꝝ eſt ſi adeſt
ↄſuetudo: cuiꝰ inicij nō extat memo
ria: al's ſecus: vt in dc̄o c· ſup qui
buſdā· B· Item ſi iſte recipiēs nō
laborat mō: nec facit expenſas· qꝛ
non eſt nc̄e: paratus tn̄ eſt ſi nc̄e eſ
ſet labores ⁊ expenſas impendere:
non ſolū q̄s tunc accipet: ſed etiā
priꝰ acceptas ⁊ ampliꝰ ſi oportēt
A· ſ· ꝙ nunc accipiat: vt pꝫ p eun·
ray· ⁊ in dcā· q· xxix· B· Si vero pe
dagiū ſit nouū: non p̄ot aliq̄s ab
aduenientibꝰ vel tranſeuntibꝰ ali
quid accipere: niſi certū ſit illud a
principe vel rege ſtatutū ꝓpter im
minentē nc̄itatem Probat̄ hoc· ex
iiij· q· iij· ſi qs contra petas: extra de
treu· ⁊ pa· innouamꝰ· ff· de publi·
l· vectigalia: ex· de cenſi· puenit· v·

oꝫ quippe ⁊ c. cū apl's ff. philemꝰ
xij. q. ij. nobis em̄ circa fi. v. ſi q̄d
forte. ff. loca. ex ↄducto ff. vno. Si
ↄtra formā predcām aliq̄d accep
tum: eſt reſtituendū puto illi a q̄
acceptū eſt. Si ſciti nō p̄t: in pias
cās. Con. vi. ⁊ inno. A Jdem in di
cta. q. xxix. vbi etiā pꝫ hoſt. dicere
q̄ ſi dn̄s terre q̄ recipit pedagium
nō defendat ſoluentē in rebus ⁊
pſona p poſſe ſuo: licꝫ non teneat
ad reſtitucōm pedagij: ñ cōſtaret
q̄ de hac cā inſtitutū eſſet: tenet
tñ ad ſatiſfcōem plenariā: quod
plus eſt ⁊ etiā ſi inueniat in defcu
iuſticie. xxiij. q. ij. dn̄s. B

Vtrum mercatores ſeu trāſe
untes teneant ſolue
re pedagiū. Rñ ſm ray. Tenentur
ſoluere ⁊ antiquū ⁊ nouū ſeruata
forma dcā in prece. ſ. ⁊ nō ſoluen
do furtū ↄmittunt: ſed ad penam
taxatam non tenent in foro ↄſcīe
niſi poſtq̄ fuiſſent inde ſententia
liter ↄdemnati. Qꝫ ſi petitor peda
gij non illud faciat ꝓpter q̄d fuit
inſtitutum cū necē ſit: tunc tranſeū
tes pn̄t pedagiū negare. Nam cā
ceſſante in recipiēte ceſſat obliga
tio in dante. xvi. di. ſ. his omnibꝰ
ex. de iureiu. puenit Vel tales pn̄t
ſup hoc adire iudicem: q̄d tutius
videt. A Primā tñ ptē ſentit ray.
veram eſſe de iure ſubdēs. Caueāt
tñ ſp mendaciū vt in dcā. q. xxix.
Jdem q̄d ſupra dictū eſt de pena:
fuit dictū glo. ray. ⁊ idem dicit in
oī caſu in quo pena eēt imponēda
Con. tho. ⁊ vi. ⁊ glo. xij. q. ij. frat
nitas. ⁊ notat in ſum. eo. ti. que.
xxx. B

Vtrum xp̄iani tenentur
ſoluere pedagia
ſarracenis. Rñ ſm ray. Si trāſeant
p terras eoꝝ tpe treuge ⁊ ipſi ſar
raceni defendūt eos a latronibus
⁊ hmōi: xp̄iani tenent eis ſm ſta
tutū ⁊ pactū: ⁊ ſubtrahendo tene
rent ad reſtitucōm. Nā fides hoſti
ſeruanda eſt. xxij. q. iiij. innocēs.
xxiij. q. i. noli. Addit tñ wilh. q̄ de
pacto ſi interuenit planū eſt. Sꝫ
de ſtatuto eſt diſtinguendū. Nā
p ſtatuta illoꝝ qui p vim occupa
uerunt ⁊ tenent terram q̄ aliqñ fu
it xp̄ianoꝝ cūꝫ ipſi ſint male fidei
poſſeſſores nō obligant fideles ñ
ſponte ↄſenſerint vel ſubiecerint ſe
hmōi ſtatutis. Secꝰ diceren de illis
ſaracenis q̄ nō ſunt violenti poſſeſ
ſores terrarū q̄s tenēt. q̄ ab hꝰi
pedagijs fraudari non dn̄t ab a
liq̄ etiā xp̄iano trāſeunte. Si vero
tranſeāt tpe guerre aut q̄ñcunq̄
cū mercibꝰ ꝓhibitis: non tenent
eis ad pedagia. A. Jdē in ſū. eo. ti.
q. xxxi. vbi ⁊ addit. Hoſ. tñ dicit
Nō puto q̄ xp̄iani teneant ad ſol
uendū hec paganis. veꝝ ſi volunt
hīe ↄmoditatē terre ſaracenorū
oꝫ q̄ ſoluant. q̄ nec alr ſaraceni
ipſoꝝ tranſitū ſuſtinēnt. Hoc di
ctū pōt intelligi ſm diſt. dicti wil.
Portantes etiā dictas merces ꝓ
hibitas aliter puniendi ſunt ſm
ray. ⁊ in dcā. q. xxxi Et de pena hꝰi
ī. ſaracenus. ſ. i. B

Vtrum qui faciunt por
tai bladū vel vi
nū ad vſū ſuū vel familie teneāt ad

pedagiū.c ſꝫ ẜm hoſ. Non: ſi etiam
ↄſuetudo ſit in ↄtrariū. qꝛ irroābi
lis eſt ⁊ nō tenenda. qꝛ pedagiuꝫ
non ē dandū niſi de rebus que cā
negociacōis deferunt. C. de vecti. ⁊
ↄmiſ. l. vniuerſi. Con. ter. A. J dez
in ſum. eo. ti. q. xxxiij. Jn dcā āt l.
vniuſi dr̄ ſic Vniuerſi prīnciales
pro his reb᷒ q̄s ab vſū ꝓpriū vel ad
fiſcū inferūt: vel exercendi iuris grā
deferunt nullū vectigal a ſtationa
rijs exigat. Ea vero q̄ extra predi
ctas cās vel negociacōis grā por
tant: ſolite preſtationi ſubiuga᷒
Et ſubdit pena capitalis ↄtra alit
exigētes. Et in hac lege etiā pꝫ qꝛ
pedagiū ſiue vectigal pt̄ exigi etiā
ꝓ reb᷒ q̄ non deferuntur cā negoci
acōis niſi in pticulariter exceptis
Et qđ hic dr̄ de nō ſoluendo peda
gio de ptinentib᷒ ad victū videt̄ ve
rum q̄ ad forenſes. Jncole eī bene
vident̄ teneri de fructib᷒ terrarū q̄
ſupponunt̄ ad ſuſtentandū oneā
loci. ⁊ hoc rō ſuadet: ⁊ ↄſuetudo in
terpretat̄ q̄ eſt optima legum int̄
pres. ff. de legi. ſi de intpretatione
Secus aūt de rebus q̄s emerent.
qꝛ tunc in eiˢ hoc caſu non videtur
diuerſa rō cū forenſib᷒: niſi emere
tur res ſubicā pedagio de q̄ peda
giū ſolutū non foret: qꝛ tranſit cū
onere ſuo: ſicut pꝫ de empcōe reꝝ
in decimataꝝ ꝰ decime. ij. ẜ. iij. B

VTrum layicus a clericis poſſit
exigere pedagiū. c ſꝫ. Ec
cleſiaſtice pſone ad pedagia ⁊ gui
dagia pemit᷒ non tenent̄: nec etiā
ꝓ rebus ſuis quas non cā negoci
acionis deferunt vel deferri faciūt.
⁊ inhibet̄ ne ab eis talia exigant̄
ↄtraria ↄſuetudīe nō obſtante:
aliter qui talia exigunt ſuo noīe:
vel alieno ſi ſunt pſone ſingula
res ſunt excoicate ipſo facto: ſi col
legiū vel vniuerſitas. caſtrū vel ci
uitas ipſo facto ſubijcit̄ interdcō
nec a predictis abſolui pnt: n pl e
ne reſtituant ⁊ de tranſgreſſiōe ſa
tiſfecerint: ex. de cenſib᷒: q̄ꝙ li. vi.

PEna primo. ſ.

iudicialis aut diuina. Jn
foro iudiciali pena triplicis gnīs
infligi ſolet. Et primū quidē gen᷒
eſt pena ſpūalis in qua q̄i pream
bulū ſolet premitti increpatio di.
lxxxiiij. puenit: ⁊ hec pt dici pma
ſpūalis pena. Scda ſpūalis pena
eſt cenſura eccāſtica. ſ. excoicatio.
interdictū vel ſuſpēſio: ex. de verbo
ſig. querenti. Tercia eſt pena infa
mie: de q̄ vide ſupra infamis Quar
ta eſt pena depoſicōis: di. l. ſi eps.
⁊ de hac ſupra degradatio. Eſt ali
ud gen᷒ pene. ſ. corpalis. Prima
quidez ſolet eſſe ieiunij ſiue abſti
nētie: que ſolet q̄ꝙ qꝫ infligi incar
ceratis ꝓ eorum ſcelerib᷒ De hac
poteſt intelligi diſt. xc. ſi quis con
triſtatus: ⁊ xxvij. q. i. ſi homo eēs
Secunda eſt verberationis. xxiij.
queſt. v. circūcelliones. de qua ha
betur ī pcutere. ẜ. ſiii. ⁊ ſupra excoi
catio. ij. ẜ. ij. ⁊ vij. Tercia ē ſeruitu
tis. de qua ī raptor. ij. ẜ. ij. et ꝰ. for
nicatio. ẜ. ſi. Quarta ē publicacōis
oīm bonoꝝ di. lxiij. adrian᷒ in ſi. A
h° c. modicū videt̄ facē B ⁊ de hac

ſupra heretic⁹. i. §. viij. Quinta exi
lij. di. lxiij. in ſinodo in fi. Et hoc exi
lium pōt eſſe triplex. Primū in lo
co certo: vt cū quis intruditur in
monaſterio: ex. de adul. peruenit.
Scđm a loco certo: qñ q̄s ab aliq̄
loco ꝓhibetur. ij. q. v. in p̄mis. Ter
ciū ab oī loco: vt cuȝ interdicit̄ pe
nitentibus quibuſdā ne moreātur
in aliq̄ loco vltra vnū vel duos di
es. de pe. di. vi. ſacerdos Terciū ge
nus pene eſt pena pecuniaria q̄ in
fert̄ aliqñ ꝓ iniuria illata pſone:
vel loco. de qua s̄. emunitas eccie
§. ſi. Aliqñ ꝓ ſatiſfcōe illati dāni:
vt ꝑ furto vel rapina vt ſup̄ furtū
§. iij. ⁊ §. raptor. i. §. i. Sunt ⁊ alie pe
ne ſanguinis ſm̄ leges vt mortis
detruncacōis vel etiā deportacōis ⁊
hmōi. de quib⁹ ptranſeundū ē ad
pñs. A. de his penis latius notat̄
in ſū. li. iij. ti. xxxij. q. v. ſm̄ ray. B

Quis pōt penā infligere. ⁊
Rē ſm̄ ray. Gñaliter
iudices qui pñt punire ſubditos
iuxta q̄litatem culpaȝ ⁊ null⁹ ali⁹
xvi. q. v. c. v. xxxiij. q. ij. §. in hoc. Nā
iuriſdcō ſine coercōne ſalt̄ modi
ca nulla eſt: ex. de offi. dele. ca. pa
ſtoralis ⁊ c. ex lrīs. Hoc tñ ſcias ꝙ
maiores penas vt decapitare quā
tum ad foꝝ ſeculare non pñt infli
gere: niſi illi iudices q̄ dicitur ha
bere meꝝ imperium. Silr̄ quantū
ad foꝝ eccaſticū deponere nō pōt:
niſi eps ad quē pertinent maiora
negocia. di. xxv. pleċtis. A. Iudex in
ſum. co. [illegible] q. iiij. B

Que ſunt illa q̄ excuſant a
pena ſiue etiā a culpa
Rē ſm̄ ray. Gñaliter ſunt ſeptem.
Nā primo quidē excuſat mētis ali
enatio. Dī aūt hō alienate mentis
tripl'r. ſ. p ſtuporē ⁊ hoc mō aug.
ꝯexcuſare videt̄ loth q̄ voluit filias
ſuas ꝓſtituere vt hoſpites liberaret
di. xiiij. q. ait. Item p furorem. xv
q. v. aliqs: ⁊ c. illa cauenda. iij. q. ix
iudicas. Item p ebrietatē. xv. q.
v. inebriauerūt. ⁊ intelligas ſi ex
toto ſint alienate mentis al'r non
excuſarent̄ a toto: ſed a tanto. Vi
de ſupra ebrietas. §. iiij. Scđo excu
ſat coactio: q̄ ſi abſoluta fuerit ex
cuſat a toto: ſi ꝯdicōnāta excuſat
a tanto. di. l. pſbros. Tercio excu
ſat deceptio ſi forte aliquis dolo al
terius decept⁹ p errorem ꝓbabilē
fecit aliq̄d vel omiſit. xv. q. vi. ſi
ſacerdotibus. xxxiij. q. ij. in lectuȝ
ff. de iureiu. ſi cum Hoc tñ fallit in
hijs q̄ non licet ignorare: vt q̄ ſūt
ꝯtra fidem vel expreſſa dei precep
ta. xxij. q. ij. in ipſarū. xvi. q. v. ſi ca
pis. Vnde de hoc v. Chor. xiiij. Si
quis ignorat ignorabitur. Quar
to excuſat q̄ñꝗ multitudo. non q̄
dem a peccato ſed releuat aliquali
ter a pena: vide ſupra correctio v.
§. v. Similiter ⁊ ꝯſuetudo ſm̄ In
no. quandoꝗ excuſat a pena tem
porali: ſed non a culpa vel a pena
eterna. Quinto excuſat etas quan
doꝗ quidem a toto: vt ſi non eſt
doli capax. xv. q. v. illud relatum
Quandoꝗ vero nō a toto: vt ſi eſt
doli capax: ex. de deli. pue. c. v. Alie
vero etates ſm̄ eaꝝ varietatem at
tenuant peccata ⁊ penas. ar. lxxx
viij. di. tanta. Sexto excuſat caſus

vt ſupra homicidium·iiij q̄·i·Sep
timo excuſat iocatio·xv·q·i·illud
A·Et ibi patet per glo· ꝙ hoc eſt
verū ſi iocus non ſit noxius·Naȝ
ludꝰ noxius in culpa eſt·ar·ff·ad
l·acquil·l·nā ludus·B

Quō varietas criminū in
ducit varietatē penarum·ſꝫ·Aut facta puniunt̄: vt ce
des ⁊ furta·Aut dcā ſicut ↄuitia ⁊
imiq̄ aduocacōes·aut ſcripta ſcili
cet falſa vel famoſi libelli·ſ·iſama
torij·aut ↄſilia·ſicut ↄiuracōes vel
cū quis eſt ↄſcius cū latronibus
⁊ ſuadet vel fauet eis·Hec aūt·iiij
gn̄a ſeptē modis ſunt ↄſideranda
Et primo quidem ↄſideranda ē cā
ſic verbera: que ſi illata ſunt a ma
giſtro vel pn̄te: impunita ſunt·q̄ꝛ
vident̄ facta emendacōis aīo·ſꝫ
cū fiunt ꝑ iram ab extraneo: certe
puniunt̄·Scdō ↄſideranda eſt per
ſona ⁊ hoc dupl̄r·ſ·illiꝰ qui fecit: ⁊
illius q̄ paſſus ē·Al̄r em̄ puniun
tur ſerui ꝙ liberi ⁊ aliter q̄ ſunt cō
tra dn̄m ſuū vel pn̄tem: ꝙ qui cōī
extraneū·ſicut ⁊ aliter q̄ eſt cōtra
aliquē qui ē in ingrātu publico ⁊
aliter q̄ ↄtra priuatū·Et ad hanc
ↄſideracōm de pſona ptinet etiaȝ
etas facientis ⁊ eius q̄ paſſus eſt
Tercio ↄſiderandus ē locus Nam
idē actus ſi fiat in q̄libet loco: erit
furtū ⁊ non puniendū capite·Si
in eccl̄ia: erit ſacrilegium: ⁊ capite
puniendū Quarto ↄſiderandum ē
tps Nam ꝑ hoc diſcerni ſolebant
emanſores a fugitiuis·Emanſor
em̄ erat q̄ ꝓpria voluntate diu eua
gatꝰ poſtea ad caſtra reuertebat̄
Fugitiuꝰ vero q̄ recedebat aīo nō
reuertendi Itē tps diſcernit effra
ctorē ſeu furem diurnū a nocturno
Et dr̄ effractor q̄ carcerē effregit vt
euadat inde·vel alia loca: vt inde
aliq̄d furripiat Et nocturnꝰ quidē
fur vel effractor acriꝰ puniri debet
Quinto ē ↄſideranda facti q̄litas ꝑ
quā atrociꝰ vel leuiꝰ eſt puniēdꝰ:
vt furta manifeſta q̄ acriꝰ puniū
tur ꝙ nō manifeſta·Itē ꝑ hoc diſ
cernit̄ rixa a graſſatura Nā rixa ē
quidā ↄflictus altercantiū·graſſa
tura vero ē violentia illata a latro
nibꝰ vt in nemoribꝰ ⁊ hmōi·Item
ꝑ hoc diſcernunt̄ expilationes a
furtis·⁊ dr̄ expilatio ſubtractio
rerū hereditariaȝ anteꝙ hereditas
adeat̄·Nā in eis nō dr̄ ꝓprie furtū
qđ fit inuito dn̄o: cū hereditas nō
hēat dn̄m·Itē ꝑ hoc diſcernit̄ pe
tulantia·i·qđ fit ꝑ quandā laſci
uiam qđ dr̄ hic petulantia ab eo
qđ fit ꝑ violentiā·Sexto ↄſiderat̄
q̄ntitas ꝑ quā diſcernitur fur ab
abigeo: vt q̄ ſuē vnū furripuerit:
vt fur coercebit̄·qui vero gregem
vt abigeꝰ A·Decem oues ⁊·v·vel
iiij·porci faciunt gregeȝ·ff·de abi
geis·l·fi·B·Septimo expectat̄ euē
tus·i·ſi res habuit effectū vt ſi q̄s
etiā demēs miſſus ē aliq̄d ↄtra ali
um ⁊ res hūit effectū: ↄdemnabit̄
A·Sꝫ non pſona demens·Nā licꝫ
l·aut fcā·de quaꝫ·dicat ꝙ euentꝰ
ↄſiderat̄ etiā in dementiſſimo: pu
to intelligendā quo ad diligētio
rem ꝑmiſſionē ⁊ nō q̄ ad punicōꝫ
cū demēs ū puniat̄ etiā ſi occiderit
mīeȝ·ff·de of·pſi·diuꝰ B·Cꝫ ſi tn̄

habuit effectū: non ↄdemnabitur
niſi in quibuſdā atrocibꝫ. ſ. q̄ ad a
liquē actū extrinſecū ꝓcedunt vt ſi
quis occidendi cā cū telo ſit depre
heſus. Probant̄ oīa predcā. ff. de
pe. l. aut fcā. ꝗ de pe. di. v. aut facta
A. Item qd in hoc. ꝗ a in precedēti
notat̄ in ſu. co. ti. q. vij. vbi etiam
ad ſi. ponunt̄ expoſicōes dictoꝝ vo
cabuloꝝ ſm glo. ray. B

Vtrū deus alicui penā inferat
ſine culpa. R. ſm tho.
ij. ij. q. cviij. Pena ſm ꝙ hꝫ ꝓpriā
rōem pene non infertur a deo ſine
culpa. Sꝫ pena inq̄ntū ē medicīa
nō ſolū ſanatiua pcc̄i p̄teriti ſed etiā
preſeruatiua a futuro ꝗ ꝓmotiua
in aliud bonū: ſm eam interdū pu
nitur aliq̄s ſine culpa. ſicut in medi
cina. qꝛ quiꝗ infert nocumentum
in minoribꝫ ꝗ melioribus auxiliū
preſtat. Et qꝛ bona ſpūalia ſunt
maxima. bona aūt tꝑalia ſūt mi
nima: ideo quiꝗ punit̄ aliquis in
tꝑalibus bonis abſꝗ culpa. cuiꝰ
modi ſunt plures pene vite p̄ntis
diuinitus inflicte ad humiliacōm
vel ꝓbationē. Non aūt punit̄ q̄s
in ſpūalibꝫ bonis ſine culpa in p̄n
ti: ſed nec etiā in futuro: vbi pene
nō ſunt medicine: ſed ↄſequūtur
ſpūalem damnationē. A. Idē in
ſum. co. ti. q. viij. B

De penis ꝗ flagellis a deo il
latis ſic augꝰ loquitur ꝗ
habetur. iiij. ſententiaꝝ. diſt. xv.
Quinꝗ modis flagella ↄtingunt.
Vel vt iuſtis ꝑ patientiā merita
augeantur: vt Iob. Vel ad cuſto
diam virtutum ne ſuperbia temp

tet. vt in paulo Vel ad corrigēda
peccata. vt marie lepra. Vel ad
gloriam dei manifeſtandaꝫ: vt de
ceco nato. Vel ad inicium pene vt
herodi. quatenus hic videat̄ quid
in inferno ſequatur. A Idem nota
in ſum. co. ti. q. ix. De paulo habe
tur. ij. choꝝ. xij. Et de maria nume
ri. xij. Et de ceco Ioh. ix. Et de hero
de actuū. xij. B

Vtrū aliquis ſm iudiciū
humanū debeat pu
niri ſine culpa. R. ſm tho. ij. ij. q.
cviij. Nō debet puniri pena flagel
li: vt occidat̄. mutiletur. vel verbe
retur: ſed pena damni. Punit̄ eti
am aliquis ſm humanū iudiciū
ſine culpa ſua: ſed non ſine cauſa
Et hoc tripliciter. Primo mō ex
hoc ꝙ aliquis homo redditur in
eptus ad aliquod bonum haben
dum vel aſſequendum: ſicut ꝓpter
vitium lepre aliquis amouetur
ab adminiſtratione eccleſie. ꝗ ꝓp
ter bigamiā vel iudicium ſangui
nis aliquis impeditur a ſacris or
dinibus. Secundo. qꝛ bonum in q̄
damnificatur non eſt ꝓpriū bonū:
ſed ↄmune. ſicut ꝙ aliqua eccleſia
habeat epiſcopatuꝫ: ꝑtinet ad bo
num totius ciuitatis: non aūt ad
bonum clericoꝝ tantū. Tercio: qꝛ
bonum vnius dependet ex bono al
teriꝰ. ſicut in crimine leſe maieſta
tis filiꝰ amittit hereditatem ꝓ pec
cato parentis. ꝗ punitur etiam pe
na infamie. vi. q. i. ſi quis cum mi
litibus. A. Con. vl. vt in ſum. co.
ti. q. viij. vbi etiam additur ſcdm
ray. ꝙ pena excōicationis nunꝗ̄

debeat aliq̃s puniri ꝓ delicto alte
riꝰ. xxiiij. q. iij. ſi heres Pena vero i
terdũ ſepe punit̃ familia. ciuitas
vel etiã tota ꝓuincia ꝓ delicto dñi
⁊ hoc ꝓpter magnitudinem pccĩ
ꝗ aliter nõ poſſet ↄpelli ad ſatiſfa
ctionẽ ex. de ſpon. non ẽ nobis Ali
qñ etiã remouet̃ familia ab alta
ris oblationibꝫ ꝓ pctõ dñi. xviij. q
iiij. miror. B. De iſta materia tra
ctans ray. ſpecificat ſic. Punit̃ ali
q̃s licite ſine culpa: ſꝫ non ſine cã.
Ꝟ. Pauptas. odiũ. fauor. vitium
ſcelus ⁊ ordo. Perſonas ſpoliãt ⁊
loca iure ſuo. Pauptas. nã ꝓpter
pauptatẽ ſiue paucitatẽ eccã q̃ cõ
ſueuit hr̃e epm̃ ꝑdit ipſũ. xvi. q.
i. ⁊ tps. Itẽ ꝓpter odiũ. ſ. ciuiũ: pu
ta ꝗ occiderũt duos epõs vel ex ali
a enormi cã ꝑdit eccã epm̃. xxv. q
ij. ita nos Item ꝓpter fauorẽ: vt ci
uitati ↄſtantinopolitane quã con
ſtantinꝰ ↄſtituit: q̃ nouã romã cõ
ferens ſe ad eã datũ ẽ vt eccã ↄſtã
tinopolitana hẽret primũ locũ pꝰ
romanã. di. xxij. reuocãtes. A. Et
hunc locũ amiſit alexandrina ſm̃
eundẽ. ⁊ in ſũ. eo. ti. q. ix. vbi nõn
tur ⁊ oĩa q̃ in iſto ꝟſ. ponuntur. B.
Itẽ ꝓpter vitium: vt puta lepre a
mouet̃ prelatꝰ ab adminiſtratio
ne: ex. de de. egro. tua nos Dñt tñ
iuxta facultates eccĩe: ſibi ncãria
miniſtrari. A. vtꝫ ibidẽ. ſ. in c. alle
gato. B. Itẽ ꝓpter ſcelus. vt ꝓpter
ſcelꝰ pr̃is vel dñi familia qñqꝫ ſpo
liat̃ bonis tpalibus. Itẽ ordo. Nã
ꝓ pctõ monachi vel monache: de
bet peccãs retrudi in artius mona
ſteriũ ⁊ ſic primũ monaſteriũ res
quas illiꝰ occaſione fuerat cõſecu
tum: ꝑdit ſaltem ad tps vt ſup̃ a
poſtaſia. v. ꝟſ. i.

Sed q̃liter qñqꝫ vnꝰ ꝑcutit̃
vel punit̃ ꝓ pctõ alteri
us. Re ſm̃ tho. vbi ſ. Pena ſpũali
nõ punit̃ aliq̃s ꝓ pctõ alteriꝰ. ꝗ
pena ſpũalis ptinet ad aĩam ſm̃
quã quilibet ẽ liber ſui. Pena tñ
tpali vnus qñqꝫ punitur ꝓ pctõ
alteriꝰ triplici rõe. Primo quidẽ:
ꝗ vnus hõ tpaliter ẽ res alteriꝰ ⁊
ita in penã eius etiã ipſe punit̃. ſi
cut filij ſunt ſm̃ corpus quedam
res patris. ⁊ ſerui quedam res do
minorꝫ. Scđo modo inquantum
pctm̃ vniꝰ deriuat̃ ad alterꝫ. ⁊ hoc
vel ꝑ imitacõm ſicut filij imitant̃
pctã pntum ⁊ ſerui pctã dñoꝝ vt
audaciꝰ peccent Vel ꝑ modũ me
riti: ſicut pctã ſubditoꝝ merentur
pctõrem prelatũ. ſm̃ illud iob. xx
xiiij. Qui regnare facit hoiem ypo
critã ꝓpter pctã ꝑp̃li. ſiue eẽ ꝑ ali
quem ↄſenſũ ſiue diſſimulacõm.
Sic enim interdũ boni ſimul puni
untur cũ malis. ꝗ eoꝝ pctã non
redarguerunt vt aug. dicit i. de ci
ui. dei. Tercio ad ↄmendandam
vnitatẽ humane ſocietatis: ex q̃
vnus hõ debet ꝓ alio ſolicitus eẽ:
ne peccet. ⁊ ad deteſtacõm peccati
dũ. ſ. pena vnius redundat in oẽs
quaſi omnes ſint vnũ corpus: vt
augꝰ. dicit de peccato achor. A. Itẽ
in ſum. eo. ti. q. viij. B. Ex predcĩs
patet quare paruuli ſodomorum
puniti ſunt. A. vt patet gene. xix
B. Tum: ꝗ erant res pntum ⁊ in
eis pntes puniebant̃. tum etiã ꝗ

hoc in eoꝝ bonum ceſſit: ne ſi deſer
narentur eſſent imitatores patri
ne malicie. et ſic grauiores penas
mererent̄. Jte᷑ in ſum. co. ti. q. ix. et
additur ꝙ ſiłr in deteſtacōem pcc̄i:
et in punicōem hoīm occiſa ſūt qn̄
ꝙꝫ et iuſſa interfici aīalia eoꝝ: vtꝫ
i. re. xv. et infra ſubditur ſm̄ ray.
Ex predc̄is patent cāe q̄re dn̄s ali
qn̄ ſine culpa puniuit et punit cre
aturas aliquas tam rōnales q̄ȝ ir
rōnales vt in talibus q̄ tibi dubi
a fuerint. qꝛ iudicia dei abiſſ⁹ mł
ta. dic cū aplo. O altitudo diuiti
aꝝ ſapie et ſcīe dei ⁊c̄. ro. xi. Jtē cuꝫ
aug̃. Si rōe ꝓfunditatē iudicij dei
penetrare non poſſum⁹: manifeſ
tiſſime tn̄ ſcimus verꝫ eē qd dixit.
et iuſtū eſſe qd fecit ⁊c̄. B. Qꝫ pena
excōicacōis nō poſſit puniri vn⁹
ꝓ alio habes ꝰ excōicatio. i. ſ. viij
in fi. Sed interdictū qn̄qꝫ pōt poni
ꝓpter pcīm ſolius dn̄i vt ſupra in
terdictū. i. ſ. iiij.

Vtrū poſtq̄ q̄s eſt ſemel
punitus ꝓ aliquo
crimine debeat ei alia pena infligi.
Re. ſm̄ ray. Non. qꝛ de⁹ non iudica
bit bis in idipſū. Naum ij. Et neō
dꝫ duplici ꝯtricōe ꝯteri: ex. de iuſ.
ca. ſi. Multotiens tn̄ ꝓ eadē culpa
imponitur multiplex pena ſimul
in eodem iudicio. Nā et tunc oēs il
le pene accipiuntur ꝓ vna: qn̄ ali
qua p ſe ſufficiens non fuiſſet. Sꝫ
in diuerſis iudicijs nō licet bis i
idipſum iudicare vt dictū eſt: niſi
forſitan creſceret ꝯtumacia: extra
vt lite non ꝯteſ. qm̄ freq̄nter in fi.
A. Jmmo in diuerſis et in eodem
iudicio imponuntur interdū plu
res pene: qn̄ eſt delictū graue. ſic
pꝫ in blaſphemia dei vel ſcōrum:
ꝓ qua de iure canonico imponitur
pena pſonalis et pecuniaria in fo
ro iudiciali et pn̄ali: ext. de male
di. ſtatuim⁹. et de iure ciuili vltimū
ſuppliciū. in auten. vt nō luxu. cō
tra nāam. coll. vi. Et oēs pene pn̄t
imponi: vt dicit dn̄s an. de bu. in
dc̄o c. ſtatuim⁹. et hic fuit ſenſus
ray. vtꝫ in ſum. co. ti. q. xi. B

Quis ordo in penis tenēd⁹
ſit. Re. Si ꝓcedit̄ ꝯtra
aliquē ꝓ crimine: et crimē eſt tale
ꝙ inducat ſuſpenſionē: dꝫ ſuſpēdi
vel ſi inducit depoſicōem: debet depo
ni. Et tunc quidē ſi corrigibił ap
paruerit: non ꝓceditur amplius
niſi in falſario lrāꝝ aplice ſedis
qꝛ ille ipſo iure excōicatus eſt: et
dꝫ deponi et tradi iudici ſeculari:
vt dictū ē ſup excōicatio. iij. ſ. i. A
Si vero depoſit⁹ ſit incorrigibilis:
debet primo excōicari minore. dei
de excōicatione maiori. exinde tra
di curie ſeculari vt deputet̄ in exili
um vel aliā penā: vt in c. cū nō ab
hoīe. de quo ꝰ. et in ſum. co. ti. q. xij
ſm̄ ray. B Vbi vero q̄s punitur ꝓ
ꝯtumacia: primo dꝫ ſuſpēdi: poſt
modū creſcente ꝯtumacia debꝫ ex
cōicari. deīde deponi. xxiij. q. iiij. for
te. Nōtur hec ex. de iudi. cū non
ab hoīe. A. Jn glo. B

Vtrū iudex poſſit penā rela
xare. diminuere vel au
gere ſatis hētur ſup iudex. i. ſ. ix. x
et xi. Sed hic ſpāliter queritur v
trum poſſit penā ꝯmutare. Re. ſm̄

hoſt. Crimine pbato ſi certa pena
reperit̃ in iure illa infligēda eſt: n̄
mollior: neqꝫ durior. alioq̄n iudex
eſſet infamis. C. de iu. pu. vel pri. l.
ſeruos in fi. niſi vt ſ. de iudex. i. §. ix
a. x. A. ſ. niſi ſit iudex q̄ poſſit ſup
iura diſpenſare. q2 tunc poſſet et
penā cōmutare: vt ꝛ nota. in ſum.
co. ti. q. xiiij. B. Oꝫ ſi plures pene
taxate ſunt: ꝛ arbitrio iudicis pe
na relicta: dꝫ illaꝫ imponere q̄ ma
gis timet: ex. vt lite non cōteſ. qm̄
frequenter in fi. Si vero certa pena
ſtatuta non ē: ſed iudici cōmittit:
dꝫ equitate ſeruata ſp in huānio
rem ptem declinare: ex. de tranſac.
ex parte

Vtꝝ qui cōmittit furtū vel
hmōi ſuper quib9 ſta
tuta ē grauis pena pecuniaria vel
forte alia: teneat̃ ſoluere penam
illā. R̄ƺ ſcḿ ray. Siue pena illa fue
rit ſtatuta per quācūqꝫ legē. ſiue
p canones: non ē iniungēdū in fo
ro pn̄iali q2 ſoluat niſi fuerit con
denatus ad illam. alioq̄n ſufficit
q2 ſoluat intereē. Vel ſi fuerit iniu
ria: ſatiſfaciat ad arbitriū boni vi
ri. Con. tho. ij. ij. q. lxij. A. De h9di
ctū eſt ec ſup pedagiū. §. ij ꝛ ibi la
tius in addicōe. B. Quid fiet cum
peccat multitudo vide ſ. correctio. i
§. v. ꝛ de q̄tuor cauſis diſſimulādi
ibidē. §. vi. Cui applicabit̃ pena ꝓp
ter violentā man9 iniectionem in
clericū vide ſ. abſolutio. iiij. §. ij. B

Pena. ij. ſ. que
puenit pti leſe a ledente:
ſiue nō ſeruante pactū. Et q̄ritur
primo. Vtꝝ dn̄i quibus damna
illata ſunt vel milites ꝛ hmōi poſ
ſint licite tenere emēdas quas p
damnis ſibi illatis capiunt: cū pe
na ſit multo maior q̄ damnū illa
tum. R̄ƺ ſcḿ wil. Tam dn̄s q̄ mi
lites ꝛ etiā eccaſtice pſone retine
re pn̄t illas penas quas leuāt ſcḿ
cōſuetudines legitimas ꝛ ſtatuta
regionis: nec peccant q̄i in hac p
te ſubeſt cā. ꝛ ſeruat̃ iuris ordo. ꝛ
non ſit ꝓpter cupiditatē: ſed ꝓpter
zelū iuſticie. Nec obſtat q2 pena
excedit damnū. q2 hmōi pene nō
ſolum ꝓpter intereſſe ſtatute ſunt
ſed etiā ꝓpter crimina coercenda.
Sunt tn̄ tpandē penſatis circūſtā
tijs. nec laxande habene in talib9
Securius tn̄ eēt hmōdi exceſſum
emēde in pios vſus erogare. A. Idē
in ſum. li. iij. ti. xxxij. q. xij. B

Pone q̄ iudex mandat ali
quid faciendum vel
dandū alicui in certo termino. ꝛ
aliter imponit certam penam nun
quid iſte p quo mandatū ſiue iu
dicatum eſt poterit poſt terminū
illam penā petere. R̄ƺ ſcḿ hoſ. Lici
te pōt peti etiamſi excedat intereē.
Con. inno. Sed ꝛ hoſ. addit: dicēs
q2 etiā religioſi pn̄t talem penam
petere ſiue cōſiſtat in pecunia ſiue
in alio. ꝛ. q. vij. quotiens: quineti
am penam a iure inductam. xij. q
ij. epus qui mancipiū. Clerici tn̄
benignius q̄ layci ſe habere dn̄t.
Sed ꝛ ſi pars fecit quod potuit vt
adimpleret mandatum iudicis ꝛ
pauptate vel impotentia preſſa:
non potuit totū implere: liꝫ mero

iure teneatur ad penã in ſolidũ:
tñ de benignitate cãonica nihil vl
tra ꝙ̃ intereſt exigendũ eſt. Et ſic
intelligas ex. de penis ſuam. Et de
hac materia habetur ⁊ reſtitutio. iij
§ ſi. A. Item qd in hoc § notat in
ſum. 2. eo. ti. q. ij. vbi etiã dr idem
de penis ↄuẽtionalibꝫ dummõ nõ
ſint appoſite in fraudẽ vſurarũ. Et
predcã intelligẽda ſunt ñ caritas
in aliquo caſu aliud ſuaderet. qꝛ
tpalia q̃ ſunt noſtri iuris: dimit
tenda ſunt ad tollendũ ſcandalũ
primi a ꝓpter ſalutẽ eius ſm tho.
ij. ij. q. xliij. ar. viij. B

Quid ſi pena fuit ↄditionã
lis. ſ. de ↄſenſu parti
um appoſita in ↄtractu extra iudi
ciũ. ꝛ̃ ſm wil. Si pena appoſita ẽ
loco intereſſe: peti pt q̃nti intereſt
ff. de ac. emp. ⁊ ven. predia. Si au
tem apponat in fraudẽ vſuraꝝ nõ
põt peti. ex. de emp. ⁊ ven. ad nr̃aꝫ
Conc. ber. ⁊ inno. Et de hac mate
ria ⁊ vſura. i § xxij. q̃ incipit. quid
ſi pena. A. Et ſi non eſt appoſita in
fraudẽ vſuraꝝ: põt peti etiã vltra
intereſſe: vt in dcã. l. predia. ⁊ no
tat in ſum. dcã q. ij. ſm eũ. wil. de
quo etiã dictũ eſt in § prece. B

Sed nunq̃d ſoluta pena iu
diciali vel etiã ↄuentio
nali ſtabit adhuc ſñia vel contra
ctus. ꝛ̃ ſm hoſt. Non ſtabit ñ in
cõpromiſſo vel pacto expreſſe di
ctũ ſit ꝙ pena ſoluta rata remane
at ſñia ⁊ hmõi. C. de tranſac. l. cũ
ꝓponas. Idem ber. ⁊ wil. Idẽ no
tat glo. in c. dilecti: ex. de arbi. ſs.
quo ad ſñiam arbitri ⁊ idẽ in ſũ.
eo. ti. q. iij. quo ad ſñiam arbitri
⁊ quo ad ↄtractus vbi ⁊ additur
ſm glo. ray. Vel diſtingue vtrũ
apponat pena ꝓ ↄtumacia. ⁊ tũc
peti poſſit pena ⁊ res. aut loco intẽ
eſſe. ⁊ tunc tm̃ agat ad intereſſe
Hec ibi. In dubio aũt preſumet
poſita loco intereſſe: ar. l. benigniꝰ
ff. de leg. Et ſic pcedet diſtinctio ſu
pra poſita. B. In penis benignior
eſt interpretatio facienda: ar. ex.
de re. iu. in penis. li. vi. De penis q̃
apponunt in ſponſalibꝰ ⁊ nõ ſeq
tur mrĩmoniũ: quere ⁊ ſponſalia
§ xij. qui incipit. q̃d de penis.

Penitentia pri

mo coiter. Et primo que
ritur q̃d eſt. ꝛ̃ ſm ambro. Pnĩa
eſt mala preterita plangere ⁊ plã
genda iterũ non ↄmittere. de pení.
di. iij. in principio. Con. grego. di
cens. Penitere eſt anteacta pctã
flere: ⁊ flenda iterũ non ↄmittere
Et ſic dicunt tho. ⁊ pe. in. iiij. diſt.
xiiij. Diffinitiones iſte date ſũt p
effectus pnĩe que diffinitur p du
plicẽ actum. vnũ qui eſt reſpectu
peccati preteriti. ſ. pterita mala plã
gere. alterũ reſpectu futuri. ſ. plan
genda non ↄmittere. Primꝰ eſt
in re. ſecundꝰ in ꝓpoſito. i. vt ꝓpo
nat talia de cetero non committere
Accipit aũt h̃ fletus coiter: ſiue ꝓ
interiori: ſiue pro exteriori. Et he
diffinitiones ſm tho. ↄpletiſſime
ſũt. Et ad has reducunt alie: vt
vt diffinitio aug. A. q̃ habetur in li.
de pnĩa. ⁊ de pe. diſt. iij. c. pnĩa. B.
Pnĩa ẽ quedã dolentis vindicta

puniens ĩ ſe q̄d dolet cõmiſiſſe.
Et alia diffinicõ amb̄. Pñia eſt do
lor cordis ⁊ amaritudo aie ꝓ mal
que quiſq; ꝯmiſit. Et dr̄ pñia qua
ſi pene tentio. ſ. ad puniendũ illici
ta que ſunt ꝯmiſſa. A. Idem in ſũ.
li. iij. ti. xxxiiij. q. v. Predcẽ aũt diffi
nicões ſunt potius ſm effcãs q̄m
ſm cẽntiam. Scd̄m em̃ cẽntiam:
videt̃ ſic poſſe diffiniri. Pñia eſt
vnũ de ſacr̃is ec̃ce quo bene diſpo
ſitis ſp remittunt̃ pctã. Probatur
ex. de ſum. tri. ⁊ fi. ca. c. i. ꝯ. ſacr̃m:
vbi dr̄. Etſi poſt ſuſcepcõm baptiſ
mi quiſq̄ꝙ plapſus fuerit in pctm̃:
p veram ſp p̄t pñiam reparari. B

Utrũ de quolibet pctõ poſ
ſit agi pñia. R. ſm
pe. Hec eſt dr̄a ſpũs vniti carni: ⁊
ſepati: qꝛ ille eſt ſuſceptibilis pñie
iſte non. ſm damaſce. Hinc eſt ꝙ
de omi pctõ ꝯmiſſo a ſpũ in carne
exñte: dum in carne eſt p̄ot agere
pñiam: poſt ſepatione non p̄t. A
Idem in ſum. co. ti. q. ij. vbi ⁊ addi
tur ſm eundez. Sunt tñ pctã que
dã de quib⁹ difficili⁹ agit̃ pñia: q̄
. ſ. non ꝯmittunt̃ ex fragilitate vel
ignorantia obnubilate rõis per
carnẽ: ſed ex malicia. ⁊ ido in his
difficili⁹ agitur pñia. Et ſic intelli
git̃ illud math. xij. Qui peccaverit
in ſpm̃ſanctum: nõ remittet̃ ei nec
v. vix remittet̃. B

Utrũ de quolibet pctõ debe
at eſſe ꝑpetua pñia.
R. ſm pe. Pñia peccati exterior nõ
oꝫ ꝙ ſit ꝑpetua: ſed pñia interior
debet eẽ ꝑpetua ſaltẽ quantuꝫ ad
hitum. ſicut de ꝯtricõe dictũ eſt ſ.

ꝯtritio. ꝯ. ix. A. Idẽ i ſũ. eo. ti. q. iiij. B

Utrũ vere penitens poſſit
poſtea mortaliter pec
care. R. poſſet videri ꝙ nõ. Naꝫ ſi
peccet videt̃ ꝙ nõ fuerit vere peni
tens. Inanis ẽ em̃ pñia quam ſe
quens culpa ꝯmaculat. ⁊ multa
ſilia de quib⁹ quedã diximus hic
in. i. ꝯ. Et oia q̄ hñtur de pe. di. iij.
circa principiũ. Sed ipſa oia nõ
ad diverſa tpa: ſed ad idem tps
quo q̄s penitet ſunt referenda: vt
ꝯſiderando lrãm ibi ptꝫ. Et in hoc
con. rap. mgr̃ ſen. tho. ⁊ pe. A. Idẽ
in ſum. eo. ti. q. iiij. B

Quot ſunt actiones pñie.
R. ſm rap. Tres. Pri
ma q̄ fit ante baptiſmũ: vt ſi ba
ptiſandus adultus ſit. A. v. doli ca
pax: vt in c. tres. de quo ſ. vbi ſoli
puuli excipiunt̃: qui peccare non
pñt. B. Qui niſi peniteat: novã vi
tam inchoare non p̄ot. Sed ſi peni
teat ⁊ baptiſet: non tenet̃ ad exte
riorẽ pñiam: vt ſ. ꝯfeſſio. i. ꝯ. ante
pe. Sꝫ ⁊ ab hac pñia puuli ſut im
munes: ſicut etiã a pctõ. Secũda
actõ pñie eſt q̄ fit poſt baptiſmũ
de mortalibus. Tercia q̄ fit de venia
libus: de pe. di. v. tres ſunt. A. Ideꝫ in
ſum. eo. ti. q. vi. B

Utrũ an baptiſmuꝫ req̄rat̃
pñia. R. ſm pe. Pñia
p̄t accipi dupl'r. Vno mõ put ẽ
ſacr̃m. ⁊ ſic nõ precedit baptiſmũ
ſed ſeq̄tur. qꝛ baptiſm⁹ ianua ẽ ⁊
fundamentũ oim ſacrorum. Alio
mõ put eſt virtus. ⁊ tunc diſting
uendũ eſt. qꝛ inq̄ntum ẽ virt⁹ for
mata nõ req̄rit̃. qꝛ ſic culpa in ſti

non remitteret̃ virtute baptiſmi:
ſed inquantū eſt virtus informis
⁊ quedā peccati deteſtatio: q̄uis
nō ſufficiens cū ꝓpoſito emendan
di: requirit vt cā remouens ꝓhibēs
ꝗ voluntate remanente ad pctm̄:
nō eſſet hō ſuſceptibilis grē. A. Idē
in ſum. li. iiij. ti. xxxiiij. q. cxliiij. Ad
hoc etiā facit qđ notatur ſm eun
ꝺe. ⁊ tho. in ſum. lib. iiij. titu. xxiiij.
q. xv. B

¶ Utrū pn̄ia tollat totū rea
tum ⁊ oēm obligacō
nem ad penā. R̄. ſm pet. Sicut q̄
homini aut q̄ deū offendit: peccat
dupl'r. Primo quidē ꝯtra equali
tatē amicicie inq̄ntum debitū affe
ctū non impendit. Scđo ꝯtra eq̄li
tatē iuſticie inq̄ntū rem vel hono
rem vel obſequiū ſubtrahit. Oꝫ ḡ
vtrumq; reſtituere. Et q2 reſtituta
amicicia nō eſt ꝓpter hoc reſtitu
ta res ablata: ideo p9 remiſſionē
culpe remanet reat9 pene. Idē tho.
in. iiij. di. xx. vt ꝫ. pn̄ia. ij. §. iiij. A.
Idem in ſū. li. iiij. ti. xxxiiij. q. vij. B

¶ Quot ſunt ſpēs pn̄ie. R̄.
ſm ray. Tres. Naꝫ
alia eſt ſolemnis. alia. publica. a
lia priuata. Solemnis eſt q̄ fit in
capite quadrageſime cū ſolemni
tate: que hētur di. l. in capite. Pub
lica vero eſt q̄ fit publice: ſed ſine
predcā ſolemnitate. Et de his dua
bus dicemus ꝫ. pn̄ia. iiij. Priuata
vero q̄ ſecreto in ꝯfeſſione imponi
de quaꝫ. penitentia. ij. p totū. A.
Pn̄a priuata potius videt̃ dici il
la que quotidie fit ſingularit̃ cuꝫ
quis peccata ſua ſoli ſacerdoti con

fitetur ſm ray. ⁊ hoſti. ⁊ in ſum.
co. ti. q. xv. Et de iſtis ſpeciēb9 peni
tentie notat̃ etiam in ſum. co. titu.
q. viij. B.

¶ Utrū pn̄ia hēat ptēs ⁊ que
ſunt. R̄. ſm pet. Tres
ſunt ptēs pn̄ie. ſ. ꝯtritio cordis. cō
feſſio oris ⁊ ſatiſfactio opis. ⁊ ſūt
iſte quaſi ptēs integrales ſm pfe
ctū eſſe pn̄ie. Nā licet in ꝯtritione
dimittatur pctm̄: oportet tn̄ ꝯfeſſi
onē ⁊ ſatiſfcōem eſſe ſaltē in ꝓpo
ſito. Un̄ de his ptibus criſoſ. Per
fecta pn̄ia cogit pctōrem oīa ſuf
ferre. in corde ꝯtritio. in ore ꝯfeſſio
in ope tota humilitas. Hec ē fru
ctifera pn̄ia. de pe. di. v. pfecta. Cō.
tho. ⁊ ray. A. Idem in ſum. eo. ti. q
xvi. B. De ꝯtricōe habes ſupra cō
tritio. De ꝯfeſſione ꝫ ꝯfeſſio. De ſa
tiſfcōe ꝫ. ſatiſfactio.

¶ Utrū pctā que p verā peni
tentiā ſunt dimiſſa re
deant qn̄ quis iterū relabit̃ in pec
catum. R̄. ſm tho. in. iiij. diſ. xxij.
Aliquid pōt redire dupl'r. Vel in
ſe. ⁊ ſic pctā dimiſſa nullo mō re
deunt q̄ntum ad maculā. ⁊ p ꝯñs
nec q̄ntum ad reatū. Vel in ſuo
effectu. ⁊ hoc mō pctā dimiſſa re
deunt inq̄ntum ex pctīs dimiſſis
aliq̄d in ſeq̄ntibus relinquit̃. Ex
hoc enim q2 hō deum p pctm̄ offen
dit poſt remiſſionē precedentium
pctōꝝ quandā deformitatē ingra
titudinis actus ſequentis pctī ad
quirit. ⁊ ideo dicitur cōiter q2 rede
unt q̄ntum ad ingratitudinem.
Con. pe. hoſt. ⁊ alij. A. Idē in ſum.
eo. ti. q. cxliij. ſm theologos cōiter

Et additur ſm eoſdē ꝙ licet pctm̄
ſequens aggrauet ex ingratitudi
ne remiſſionis prioꝝ pctōꝝ: nō
tm̄ eſt ita graue ſicut oīa preteri
ta ſimul. B

Vtrum requiratur pnīa de pctīs
p ignorantiā omiſſis. R. Si ignorātia eſt talis ꝙ excuſet
non tenet: alr ſic. De hoc ſ. ignorā
tia. ſ. i. ⁊ ij. A. Idē in ſum. eo. ti. q.
cxlvi. B. Et vtꝝ de venialibus ſup
pctm̄. iij. ſ. ij.

Vtrum requiratur pnīa de pec
catis oblitis. R. ſm
pe. Si hō pctm̄ ita eſt oblit9 ꝙ nl
lo mō recordet: nō tenet ad pnīaꝫ
niſi in gnāli. Sed tm̄ dꝫ ꝓ poſſe la
borare vt recordet. ⁊ ſi recordari pt
tenet. Deletur eē p cōfeſſionē gnā
lem: vt ſupra ꝯfeſſio. i. ſ. xij. q̄ inci
pit. vtꝝ p gnālem. A. Idē in ſum.
eo. ti. q. cxlvij. Et hoc caſu dꝫ quis
penitere non ſolū de pctīs oblitis
in gnē: ſed etiā de ipſa negligētia
ex q̄ oblitus eſt in ſpē. ſm tho. et
in ſum. eo. ti. q. xix. B

Vtrum debeat eē pnīa de pctō
originali. R. ſm petꝝ
Pnīa non ē niſi de aliq̄ actu ꝓprio
⁊ voluntario. originale aūt non ē
factū ꝓpriū: immo nec voluntariū
voluntate. ſ. exn̄te in ipſo ſed in al
tero. ⁊ ideo de eo nō requiritur pnīa
Requiritur tm̄ diſplicētia in adulto
ꝯſiderante illud. Idē tho. in. iiij. d.
xvij. A. Idē in ſū. eo. ti. q. cxlviij B

Vtrum aliq̄s in fine vite poſ
ſit penitere. R. Diui
na grā nulli ſe ſubtrahit facienti
qd in ſe ē. Vnde hō ꝙ diu hꝫ vſum
liberi arbitrij: pōt ſe ad grām pre
parare dolendo de preterito. ⁊ ꝓponen
do cauere de futuro. Vn̄ ⁊ de pnīa
di. vij. in principio di. Tps pnīe
eſt vſqꝫ ad vltimum articulū vite
Vnde ⁊ leo pp. Nemo ē deſpand9
in hoc corpe ꝯſtitutus. ꝙ nōnun
ꝙ qd diffidētia etatis differt: cōſi
lio maturiore pficitur. A. Hoc hē
tur de pe. d. vij. c. 1. B. Sed tm̄ pericu
loſum ⁊ dubiū eſt ꝙ illud vltimū
tps expectet. Vn̄ ⁊ ibi ſubdit ſic
aug9. ſcribit. Si q̄s poſit9 in vltia
neceſſitate ſue egritudinis pnīam ac
cipit: fateor. non negam9 qd petit
ſed non preſumim9: ꝙ bene hinc
exit. Pnīam dare poſſum. ſecuritā
tem aūt dare non poſſum. Et ſeq̄
turꝗ. Nullus expectet qn̄ peccare
non pt. Et iterꝫ. Que ſero penitet:
oꝫ non ſolū deū timere iudicē: ſed
⁊ iuſtū diligere. non tm̄ penam ti
meat: ſed anxiet ꝓ gloria. ⁊ mlta
ſilia ibidem. A. Hec hn̄tur de pen̄.
di. vij. ſi q̄s poſit9. ⁊ c. nullus. Et
idem qd in hoc. ſ. notat in ſum. eo
ti. q. clix. ſm tho. ⁊ pe. Et additur
ſm al. ⁊ ray. ꝙ gratum eſt ꝙ ex ca
ritate quis in extremis peniteat.
B. Et in tali caſu quilibet ſacerdos
poteſt abſoluere vt ſupra abſolu
tio. i. ſ. ſi. A Et ibi de hoc lati9 in ad
ditione. B. ⁊ abſolutio. ij. ſ. ij. ⁊ ſu
pra ꝯfeſſio. iij. ſ. iiij. v. vij. tempe
Et de hoc caſu habes infra peniten
tia. ij. ſ. penult. Nec tali eſt peniten
tia imponenda: ſed innoteſcenda
xxvi. q. vi. ca. 1. A. Et ibi ſubditur
Et cum amicoꝝ orationibus ⁊ ele
moſinaꝝ ſtudijs pondus pnīe

ſubleuandū ſi forte migrauerit ne
obligati ⁊ a cōione ⁊ conſortio re
me fiant alieni: a q̄ periculo ſi di
uinit⁹ ereptus ↄualuerit pn̄ie mo
dum a ſacerdote ſibi impoſitū di
ligēter obſeruet. B

Quid eſt in pn̄ia ſacrm̄.
quid res. ⁊ ſac̄. Rn̄ ſm tho
⁊ pe. in iiij. diſ. xxi. In ſacro pn̄ia
exterior pn̄ia eſt ſacrm̄: vt ſignū
tm̄. ſ. interioris pn̄ie. Et ē ibi actus
penitentis q̄ſi materiale. actus āt
ſacerdotis. ſ. abſolutio q̄ſi formale
Pn̄ia vero interior ſeu ↄtritio ꝓut
iniungitur pn̄ie exteriori ſaltē in
ꝓpoſito eſt p̄s ſacmenti ⁊ eſt res
⁊ ſignū. A. Nō aūt ꝓut ē act⁹ vir
tutis p ſe ſm eoſdē. ⁊ in ſū. co. ti.
q. lxxix. vbi hec nōtur. B. Res q̄
dē pn̄ie exterioris eſt ſignū remiſ
ſionis pctōꝝ. Remiſſio aūt pctōꝝ
eſt res tm̄. Satis cō. rap. Pn̄ia vo
non vz niſi reſtituat ablatū: vt ꝫ.
reſtitutio. i. §. ſi.

Penitentia .ij.

S. illud qd ſacerdos impo
nit penitenti in ↄfeſſione. Quid ergo
cui ſacerdos dicit penitenti in cōfeſ
ſione: quicq̄d boni feceris ſit tibi i
remiſſionē pctōrum. Rn̄ ſm tho.
in quodā quolibet. Hic ē quadru
plici ↄſideratiōe vtendū. Primo ei
ↄſiderandū eſt ꝙ pctōr eſt debitor
ſatiſfcōis dupliciter. Vno mō ex
iniūctione ſacerdotis Alio mō ex
ipſo pctō ↄmiſſo Unde ſi ↄtingat
ꝙ ſacerdos minorē ſatiſfcōem im
ponat ꝙ̄ requirat culpa: reſiduū ex
oluet: aut hic aut in purgatorio

Si vero maiorē iniungat: nihilo
min⁹ penitens tenet̄ facere qd ſibi
iniunctū eſt ſi adſit facultas. Scdō
ↄſiderandū eſt ꝙ opus qd quis fa
cit ex iniunctiōe ſacerdotis dupli
citer vz penitenti Vno mō. ſ. ex na
tura opis iniuncti. Alio mō ex vi
clauium: ita ꝙ ex his amplius vz
ad expiandū pctā ꝙ̄ ſi ꝓprio arbi
trio idē faceret. Tercio ↄſiderandū
eſt ꝙ ſatiſfactō ad duo vz. ſ. ad ex
piacōem culpe preterite ⁊ ad cau
telam future. Quarto ↄſiderandū
eſt ꝙ ſacerdos p̄t peniteti ſatiſfcō
nem iniūgere: vel ex ꝓprio arbitro
vel ex ↄſilio alieno ⁊ ita etiā arbi
trio ipſi⁹ penitentis: vt ſi dicat ſa
cerdos. Facias hoc ſi potes: ⁊ ſi nō
potes facias hoc. Sil'r videt̄ cū ſac̄
dos dicit. quicq̄d boni feceris ſit ti
bi in remiſſionem pctōꝝ. q. d. ſ. gra
uis pn̄ia eēt ei iniungēda: q̄ tn̄ ei
indicari debet. Et dicendo predcā
verba: illa q̄ penitēs preter iniun
ctionē expreſſam facit accipiunt
maiorē vim expiacōis culpe preti
te ex illa gn̄ali iniunctione. vnde
predcā verba laudabil'r ſolent di
ci. Et q̄ntum ad hoc ſatiſfcō ē ſac̄
mental' inq̄ntum v̄tute clauiū eſt
culpe cōmiſſe expiatia: lz nō habeat
maiorē vim ad remediū cōtra cul
pā futurā. A. Idē in ſum. li. iij. ti. x
xxiiij. q. cx. Et eadē rōe rap. ⁊ hoſt.
vt ⁊ ponit̄ eo. ti. q. cviij. dicunt ꝙ
cautus ⁊ diſcretus ſacerdos p⁹ in
iūctā pn̄iam dicat peniteti ꝙ oia
bona q̄ fecerit ⁊ omīa mala q̄ ſuſti
nuerit: ei ꝓficiant ad ſalutem ⁊ ꝓ
pn̄ia hec oia iniungat. B

Que pñia eſt p peccatis ſin
gulis iniungēda. R.
Pro quolibet pctō mo̾ꝛli eēt regu
lariter ſeptennis pñia iniungēda
xxxiij. q. ij. Hoc ipſū. ⁊ d̾. ſe. xxij. q. v.
predicandū. A Ibi hoc notatur in
glo. ⁊ vt notat̾ in ſum. eo. ti. q. ex
xv. hu9 rei duplex eſt rō Vna qꝛ p
cipit dn̄s numeri. xij. mariā ſoro
rem aaron lepra pcuſſam poni ex
tra caſtra p ſeptē dies vt in dicto
c. hoc ipſuꝫ. ⁊ ſic accipit̾ dies p an
no. Alia vero rō eſt: vt ſicut p pec
catū ſeptiformē ſpūſſancti grām
amiſit: ita p ſeptennē pñiam gra
tiā recipet. ⁊ iſta pñia videt̾ agē
da vt plurimū in ieiunijs: vt. xxx
ij. q. ij. d̾. hoc q̄ꝙ̄. ⁊ ex. de fur. ſi qs
propter. B. Et iſta ſeptenis pñia
magis vel min9 aſpera dꝫ imponi
ꝑut maioꝛitas vel minoꝛitas cri
minis ⁊ circūſtantiaꝝ expoſcāt qꝛ
apud deū magis vꝫ moꝛtificacō vi
cioꝝ q̄ꝫ abſtinentia ciboꝝ: de pe.
di. v. menſurā. A. Et ideo magis cō
trito minoꝛ pñia eſt iniungenda
vt ibi. B. Sed hodie ōs pñie ſacer
dotis arbitrio taxande ſunt ꝯſiderā
tis circūſtantijs ꝑſonaꝝ ⁊ ꝯdicō
num. xxvi. q. vij. tpa ⁊ dcō c. men
ſurā: ex. eo. de9 qui. A. Con. glo. in
dcō c. tpa. ſ. qꝛ hodie pñie ſunt ar
bitrarie. ⁊ notat dn̄s an. de bu. in
dcō c. ſiquis ꝓpter. Et notat̾ etiam
in ſum. eo. ti. q. cxxv. vbi etiā no
tantur multiplices pñie q̄ ſpecia
lib9 peccatis ſunt ſtatute. B
Sacerdos ſp debet in
iungere pe
nitentiā p ꝯtrarium pctō: vt ſup
bo iniūgat humilem oꝛōnem. aua
ro elemoſinaꝝ largitionē. acidi
oſo pegrinationē ſeu laboreꝫ. gu
loſo abſtinētiā. luxurioſo carnis
maceracōm ⁊ qn̄qꝫ loci mutacōm
vt. di. lxxxi. vꝫ. xv. q. v. mulier. Tn̄
ſp cauere debet ne p pñiam quaꝫ
iniungit alteri preiudiciū faciat:
vt viro in preiudicium vxoꝛis ⁊ fa
milie aut ſeruo in preiudiciū dn̄i
⁊ hmōi. A. vel qꝛ ex pñia ſequat̾
aliqd ſcandalū ſeu periculū ſpūa
le vel coꝛpale. ar. c. officij ex. de pe.
⁊ re. Et preſertiꝫ vt ſit pñia q̄ veri
ſimiliter fiat. ne penitens nouis
laqueis inuoluat̾. qꝛ omittendo
pñiam moꝛtaliter peccaret ſm ſco
tum. xv. di. iiij. ſententiaꝝ. B
Utꝝ penitens ꝯpleta peni
tentia ſit totalit̾ ab
ſolutus. R. ſm tho. in. iiij. diſ. xx.
Siue ſacerdos pñiā iniungat diſ
crete ſiue non: ſp remanet reatus
ad penam eiuſdē quantitatis. Et
ideo ſi eam hic nō implet: in pur
gatorio exigetur. Nō tn̄ ſequitur
qꝛ ꝓpter hoc ꝯfeſſoꝛ peccet ſemper
ſi minoꝛem pñiam iniungit. tum
qꝛ non pōt determinate quantita
tem pene cognoſcere. tum qꝛ qn̄qꝫ
etiam ex induſtria minoꝛē penaꝫ
imponens plus ꝓdeſt penitenti q̄
forte magnitudine pene poſſet a
pñia pagenda impediri. ⁊ ideo cō
feſſoꝛ negligit minus damnū: vt
maius euitet. Et iterum qꝛ paula
tim confoꝛtatur in penitente diui
nus amoꝛ ad plura penitētie ope
ra peragēda. Con. pe. ſupra pñia
i. d̾. vij.

Vtrum ſacerdos poſſit cõmuta
re pñiam quã iniũxit.
Re ſm ray. Credo breuiť q ſic: dũ
tñ diſcrete. ⁊ ꝓpter cãm ⁊ circa ſub
ditos ſuos alr non: di. lxxxij. pſbr
Et hoc exponens wilh. dicit q ille
idem q iniunxit aut ſucceſſor eius
ã ſuperior ſi ẽ ordinari⁹ iudex peni
tentis: põt pñiam cõmutare vel re
laxare. Si vero ſit ali⁹ cõfeſſor a q
cõmutatio petitur. q de pari ambo
curã vni⁹ hñt: vel duo epĩ in quo
rum epatibus penitens domiciliũ
hꝫ: hic dicendũ q ſi pñia fuit pu
blica: reqri dꝫ cõſenſus primi q de
dit eã ne ſcandaliſeť. Dico ſi de fa
cili poſſet reqri: ⁊ maxime ſi peni
tens iã publice inchoauit pñiam
Qꝫ ſi nõ de facili poſſet reqri. aut ſi
pñia fuit occulta poterit ſecũdus
cõfeſſor cõmutaẽ vel relaxare. A. Idẽ
in ſum. co. ti. q. cxxxiij. vbi etiam
addiť ſm eun. wil. q quo ad dcãꝫ
relaxacõem ⁊ cõmutacõem archi
epſ videť ordinari⁹ quo ad forũ
pñiale ſubditoꝝ ſuffraganei ſui.
Et pꝫ p hoc q archiepſ p ꝓuinci
am ſuã remiſſionis lrãs cõcedere
põt gñales: ex. de pe. ⁊ re. nrõ. Cer
tum ẽ aũt q nulli⁹ epus põt facere
remiſſionẽ niſi ſbditis ſuis. ⁊ alijs
de voluntate prelatoꝝ ſuoꝝ: ex. de
pe. ⁊ re. q aũt Ergo ſubditi ſuffra
ganeoꝝ q ad hoc ſunt ſubditi ar
chepi: q̃uis ipſe quo ad foꝝ cõtẽ
tioſũ nõ ſit ordinari⁹ niſi in caſibꝰ
expreſſis a iure. lxe ille Idem q̃ꝫ vi
detur quo ad foꝝ pñiale vt nõ ſit
ordinari⁹: niſi in expſſis cũ nõ poſ
ſit cõfeſſiones ſubditoꝝ ſuffraga

neoꝝ ſuoꝝ audire: niſi dũ viſitat
ꝓuinciã: vt in c. ꝑpetuo: ex. de cen
ſi. li. vi. B

Vtrum inferior poſſit relaxaẽ
pñiam iniunctã a ſu
periore. Re ſm wil. Si pñia iniun
cta ẽ in tali caſu: de q ab inicio po
terat inferior pñiam iniũgere: po
terit ⁊ relaxare ⁊ cõmutare ñ ſuperi
or reſeruauerit ſibi talẽ relaxacõꝫ
vel cõmutacõm: ar. ad hoc. l. di. ac
cedens. ⁊ xxxiij. q. ij. latorem: ⁊ in
gloſis vtriuſqꝫ capli Si vero pñia
iniuncta eſt in caſu reſeruato ſupe
riori non poterit inferior relaxare
vel cõmutare abſqꝫ licẽa eius q in
iunxit niſi vrgeat neccitas: aut ſua
deat vtilitas. Diũ eſt enĩ interpre
tari q ſupior in his caſib⁹ cõceſſe
rit inferioribꝰ ptãtem cõmutandi
vel relaxandi A. Idẽ in ſum. co. ti.
q. cxxxiiij. Aduertendũ tñ q qñcũ
qꝫ ali⁹ ſacerdos ab eo q iniunxit
pñiam vult facere iſtã cõmutacõm
vel relaxacõꝫ videť q non deat fa
cere niſi examinata cã ꝓpter quaꝫ
pñia iniuncta eſt penitenti: vt diť
ray. vt pꝫ in prece ꝗ ne ſequẽs mi
nus benefactũ tollat precedẽs ma
turi⁹ geſtũ. Propter qd videť non
poſſe fieri niſi fiat noua confeſſio
vel gñalis ſi pñia cõcernit oĩa pctã
vel ꝑticularis ſi reſpicit ꝑticulaẽ
pctm: ñ forte ſit euidẽs penitentẽꝫ
nõ poſſe facẽ iniũctã ſibi pñiaꝫ B

Quid ſi qs dicit ſe penite
re ſed nõ vult ſubi
re on⁹ pñie dicẽs ſe teneꝛ ⁊ hmõi
Re ſm ray. Sacerdos dꝫ talẽ indu
cere ſicut põt vt pat⁹ ſit ad iplendã

pn̄iam. A. q̄ al's ſine iſta diſpoſi
tione non videt̄ in ſtatu ſalutis:
cū ad hoc obligetur: ex. de pe. ⁊ re.
ois. B. oñdendo magnitudīm em
pctōꝝ. ⁊ q̄nta bona amiſit ꝑpter il
la: q̄ oia recupabit p pn̄iam: ⁊ fi
naliter cū voluntate ſua imponat
ei talē pn̄iam quā veriſil'r poſſit
portare ne deteri⁹ ɔtingat ei pn̄iaꝫ
violando Ad hoc aūt precipue la
boret: vt pctōꝝ cās ⁊ peccandi oc
caſiones remoueat. q̄ ſm aug⁹.
Satiſfacere eſt pctōꝝ cās excidere
nec eoꝝ ſuggeſtionib⁹ aditum in
dulgere. Etſi ſacerdos nō p̄t gau
dere de oīmoda ei⁹ purgacōe: gau
deat tn̄: q̄ ipſū liberatū a gehēna
ad purgatoriū mittit. Et ſic dicit
hoſ. nullaten⁹ debet ſacerdos pmit
tere p ctōrem deſperatū recedere. xx
vi. q. vi. ſi pſb'r. Sed poti⁹ impōat
vnū p̄r nr̄ vel aliq̄d leue. Et q̄ alia
bō que fecerit ⁊ mala q̄ tolerauerit
ſint ei in pn̄ia. A. Hoc dictū wil.
ſed poti⁹ ſuit rap. Et ſubdit. Oſten
dat tn̄ ei q̄ id q̄d min⁹ agit hic cō
plebit in purgatorio: vt in ſū. co.
ti. q. cxxxv. vbi hec nōntur. B. Cō.
tho. in. iiij. di. ix. A. Con. etiā glo.
rap. ⁊ addit. Cōſulo q̄ ad vitan
dam inobiam ⁊ tranſgreſſionem
talibꝰ nulla aut p ua ſatiſfactio in
iungat̄ ſub precepto. ⁊ q̄ ɔcedat̄
eis q̄ liceat ieiuniū ſibi iniunctuꝫ
vel orōes. aut el'ias aut quecunq̄
alia ſibi iniuncta redimē cuꝫ volu
erit Cō. inno. vt in dcā. q. cxxxv.
ad fi. B

Quid ſi ſacerdos credit q̄
cōfitens non faciat

pn̄iam: vide ſ. cōfeſſor. ij. ⁊. i. A. Et
ibi latius in addicōe. B Aut quid
de illo q̄ non vult ⁊ dicit ſe nō poſ
ſe abſtinere a pctō: vide ſupra cō
feſſio. i. ⁊. ij.

Quid de penitentib⁹ in ex
tremis: vel etiaꝫ in
ſanitate ⁊ nō ɔpleuit hic pn̄iam.
R ſm rap. Tanta poſſet eſſe ɔtri
tio q̄ ſufficeret ad delendā omneꝫ
penā: ita q̄ aliq̄s talis ſtatim euo
laret ad celum: vtꝫ de latrone Lu
ce. xxiij Si tn̄ min⁹ ſufficiens ē con
tritio vel pn̄ia: purgabitur igne
purgatorij. Vnde ⁊ de talibus di
cit aug⁹ Etſi ɔuerſus vita viuat ⁊
non moriat̄: tn̄. non pmittimus q̄
euadat oēm penā. Nam prius eſt
purgand⁹ igne purgacōis qui in
aliud ſeculū diſtulit fructū ɔuerſi
onis: de pe. di. vij. c. vlti. circa fi. A
Poti⁹ videtur in ⁊ fi. B. Et eandeꝫ
ſn̄iam ponit greg. xxv. di. q̄lis de
queſtione iſta habes etiā ſupra:
pn̄ia. i. ⁊ penl'. de purgatorio q̄ ⁊
purgatorium A. Idem in ſum. co.
ti. q. clxij. B

Vtrum pena mortis diminu
at aliquid de pena p
peccato debita. R ſm tho. in. iiij.
di. xx. Mors naturalis eſt pena cō
ſequens originale pctm̄: ⁊ quaſi
iam in naturā verſa. ⁊ ideo p mor
tem naturalem non purgatur ali
quid de pctō actuali. Sed p illatā
mortem bene p̄t purgari. Vnde ſi
aliquis mortē illatam patienter
ſuſtineat: etiā ſi p alijs criminib⁹
ſit illata: valet ad diminutionem
pene: ⁊ ad liberacōm etiam a tota

pena ſm q̄titatē culpe ⁊ paciētie ⁊ ↄtricōnis. A. Idē in ſum. co. ti. q draḡ. B. Ad p̄dictā materiā p̄tine pōt ptinere. infra. ſatiſfactio. p to tū. Et de ſacerdote qui p miſſis in iūctis pecuniā recipet vide ſup. ob ligatio. §. h.

Penitētia. iij. ſ.

de pnīa ſolenni: ⁊ de publica. Et quidem pnīa ſolennis nō eſt hodie in vſu. Et iō breuiꝰ ſciendū q̄ debet fieri cū illa ſolennitate ⁊ modo qui h̄r. di. l. in capite ⁊ imponiꝰ tm̄ ab ep̄o vel de eius mādato. A. ſ. ab alio inferiore ſacerdote. vt in ſum. ti. iij. ti. xxxiiij. q. viij. vbi hec notant ſm ray. ⁊ hoſtiē. B. Et debet imponi p crimine publico ⁊ vulgatiſſimo qd totā vrbez vel aliū locum cōmouerit. xxvi. q. vi. c. vlt. Itē nō debet imponi de rico niſi depoſito: q2 nec laycus q̄ ſemel egit eā debet poſtea pmoueri. nec cleric9 debet poſtea miniſtrare. di. l. cōfirmandū. ⁊ c. illud. ⁊ c. alienū. ⁊ c. ex penitētibus. Et de hoc dictum eſt ſup. ordinādus. §. xiiij.

Vtrū aliq̄s poſſit cogi ad ſolennem pnīam. Re. ſm ray. Si crimē ſit magnū ⁊ publicū ⁊ ſcandalū mouerit poterit q̄s cogi ad ſolennē pnīam. Sz ꝑ p occulto crimīe ſi penitēs voluerit imponi pt. aliter nō. ar. de ↄſe. di. iij. de penitētib9. A. Idē in dicta. q. viij ſm hug. ⁊ Tho. B.

Vtrū ſolēnis pnīa poſſit iterari. Re. ſm ray. Nō: de pe. di. iij. reꝑiūtur. Sed alia quelibet penitētia. ſiue publica. ſiue priuata pt ⁊ debet iterari quotiēs homo peccat. de pe. di. iij. ſepties ⁊ c. adhuc inſtāt. Quare autē penitētia ſolennis nō iteratur aſſignat Tho. in. iiij. di. xiiij. tres rōes. Prima ne ex iteracōe vileſcat. Secūda q2 figura eſt expulſionis hominis de padiſo que tm̄ ſemel facta eſt. Tercia eſt q2 ſolēnizatio penitētie eſt quaſi quedā profeſſio ppetuo penitētiaz ſeruādi. Et ideo iteratio ſolēnitati obſiſtit. A. Idez in ſum. co. ti. q. x. vbi etiā additur ſm glo. ray. ⁊ Pe. q2 penitētia ſolennis iteratur ſi eſt cōſuetudo. B.

Vtrū qn̄ imponiꝰ pnīa publica itelligatꝰ pcti reuelatio. Re. ſm Tho. i. iiij. di. xiiij. Nō reuelatꝰ ꝓpter hoc q̄uis ſuſpicō oriatur illū aliquid enorme ↄmiſiſſe. Nō em̄ culpa ꝑcerto ſcitur ex pena: q2 ⁊ qn̄q3 aliq̄s facit pnīam p alio. ſicut legiꝰ in vitis patrū de q̄dā qui vt ſociū ſuū ad pnīaz ꝓuocaret ipē cū eo pnīam egit. A. Idē in dicta. q. viij. B

Quoz que ē penitētia publica. Re. ſm ray. Publica dicitur qn̄q3 illa ſolennis de qua iam hic dictū eſt ſup. §. i. ⁊ ſequētib9. Sz ꝓprie illa diciꝰ publica q̄ fit i publico nō tn̄ cum p̄dicta ſolēnitate: vt cū iniūgitur pegrinacō p mūdum cū baculo cubitalia cum ſcapulari ⁊ hmōi. Poſſet hāc imponere q̄libet ſacdos prochiano ſuo A. niſi ↄſuetudo ↄtraria ſit in aliq̄

eccā·vt in ſū·eo·ti·q·xij·ſm eūdez qui etiā addidit Itē non debet im poni clerico niſi depoſito nec d; im poni n̄ p̄ c̄mie enormi a manifeſto Et cō·hoſt·a goſ·tho·vero dicit q̄ tal̄ pnīa publica: ſ3 n̄ ſolennis eti am clerico poſſet impoui quādo cri men eſt publicū· Et con·glo·xxv iij·di·p̄ſbiter·a extra de pe·a re· q̄ſitū·B

Ubi p̄ ſedem apl̄icam impo nitur pnīa publica·Re· ſm Wil·durā· Pnīam publicā ſe des apl̄ica nō inducit niſi in eo lo co vbi eſt curia Rōna: a tūc tm̄ p̄ enormib9 Pnīarij ei pape faciūt tales denudatos triduo aut pl9 aut min9 incedere p̄ omnes eccās ciuitatis vbi eſt curia a poſtea re mittūt ad ſuos epōs vt ɔſideratis circūſtanciis eis indicāt pnīa; ſa lutarē· l3 q̄dam ribaldi p̄ queſtu fingāt ſibi tales pnīas a ſede apo ſtolica iniūctas falſas pnīarioꝝ lrās oſtendentes·A·Idez in dicta·q· xij·B·

Que cauſa eſt q̄ detūr aliq̄ pnīa publica·Re·ſm tho·in·iiij·diſ·xiiij·Quadruplex ē cā· Primo vt pctm̄ publicū pub licā hēat medicinā· Secūdo q2 ma xia ɔfuſione eſt dign9 qui grauiſ ſimū ſcelus ɔmiſit· Tercio vt ſit ali is ad terrorē· Quarto vt ſit exem plū penitēdi a non deſpandi eis q̄ grauib9 detinētur·A Idē in ſū·co· ti·q·xiiij·B

Utꝝ p̄ quolibet pctō ma niſeſto teneat̄ homo manifeſtare pnīam Re ſm Al·Nō

oportet: ſ3 qui ſcādalizauit in̄ coīte nec quidē ad oſtēſionē boni exēpli ita q̄ p̄ſumi debeat eū de p̄teritis pnīa; egiſſe a ſufficit·A Idē in ſū· co·ti·q·xiiij·B

Penitencia.iiij

i.ſ. impedita vel falſa·Que ſūt impeditiua pnīe·Re ſm hoſt· a cap· Multa ſūt: ſ3 inter alia q̄tu or p̄ncipalit̄·ſ·pudor·timor·ſpes· a deſpatio· Primū igitur impedi mentū eſt pudor ɔfitendi d̄ quo dictū eſt ſupra·ɔfeſſio·i·§·penl̄t· Secūdū impedimentū eſt timor·ſ· cū q̄s timet ne poſſit ferre pnīa; Cōtra quem ſunt tria remedia ɔſi deranda·ſcilicet pn̄tis pene modi citas·leuitas·a breuitas Et ecōn ſutuē pene immēſitas·acerbitas a eternitas· Terciū impedimentū eſt ſpes· Et hec eſt triplex·ſcilicet ſpes diu viuēdi·A·Et cōtra iſtam a ſequētes ſūt autoritates q̄ ſub dūtur·B·ij·Theſal̄·v· Dies domi ni ſicut ſur in nocte ita veniet· Itē ſpes temꝑales diuitias adquiren di Lu·xij Aīa mea requieſce bibe a comede a c̄· Item ſpes miſericordi am cōſequendi· Contra illud Ecci· v·Ne dicas miſeratio dei magna eſt· multitudinis peccatorū meo rum miſerebit̄·Miſericordia enī; a ira ab illo cito proximat· Quar tum impedimētum eſt deſperacō a hec eſt duplex·ſc3 deſperatio ve nie ſicut dixit Cayn Gen·iiij· Ma ior eſt iniquitas mea q̄ vt veniaz merear·cōtra qd̄ eſt illud pſ· Mi ſericordia eni eius ſup ōnia opa

ci⁹. A. Et iterū miſericordia dñi ple
na eſt terra. pſ. xxxij. cū multis ſili
bus. B. Itē deſpatio pſeuerātie. ꝯ
tra q̄d eſt illud verbū dñi Mat. x
viij. Nō dico tibi vſqꝫ ſepties: ſꝫ vſ
qꝫ ſeptuagies ſepties. de pe. di. iij.
ſepties. ꝛ. c. adhuc inſtant. Pñt
etiā ꝛ alia īpedimēta aſſignari. Pri
mū eſt alleuiatio culpe ꝓprie. Se
cūdū eſt aggrauatō culpe aliene
ꝛ maxie maioꝝ. Terciū eſt multi
tudo peccantiū. A. Sꝫ nō min⁹ arde
būt qui cū multis ardebūt. ij. q. v.
multi. in fi. B. Quartum eſt ꝯſuetudo
peccādi. Quītum elatio cordis. Vl
timū delectatio pcti. A. de hijs im
pedimētis lati⁹ dicit̄ in ſū. eo. ti. q.
cxv. B. Que q̄dem qꝛ nō ad caſus
ſꝫ ad pſuaſiones ptinet p̄dica toi
bus derelinq̄

¶ Que ſit pnīa falſa. Re. Fal
ſa dicit̄ cū ſpretis plu
rib⁹ de vno ſolo pnīa agit̄. aut cū
ſic agit̄ de vno: vt nō diſcedat ab
alio. Vñ ꝛ ſcriptū eſt. Qui totā le
gē obſeruauerit offendat aūt in
vno: fact⁹ eſt oim̄ reus Iac. ij. ſ. ꝙ
tum ad vitā eternā. Sicut enim ſi
pctis omnib⁹ eſſet inuolut⁹ ita ſi
in vno tm̄ maneat: eterne vite ia
nuā nō intrābit. Hītur hec de pe.
di. v. c. fi.

Percutere ſiue

verberare vtrū liceat. Rñ.
ſm Tho. ij. ij. q. lxv. Nocumētum
alicui inferre nō licet niſi p modū
pene ꝓpter maliciā. Null⁹ autē iu
ſte punit aliquē niſi ſit ei⁹ iuriſdi
ctioni ſubiect⁹ ꝛ ideo verberare ali
quē non licet. niſi hñti ptātem ali
quā ſup illū. Et qꝛ filius ſubditur
ptāti pr̄is: ꝛ ſeru⁹ ptāti dñi. licite
pt pater verberare filium: ꝛ dñs
ſeruū cauſa correctōnis ꝛ diſcipli
ne. A. Idē in ſū. li. iij. ti. x. q. ij. Iſta
autē correctio ꝛ pcuſſio debet eſſe
moderata. extra de ſen. exco. cū vo
lūtate. ꝯ. fi. ꝛ ſup. correctō. i. in pn̄.
Item ep̄us nullū debet ſuis mani
bus verberare. lxxxvi. di. nō licet.
B. Eandē. q. ptractat ray. ꝛ quaſi
eodē modo determiat dicēs ſic Qꝛ
pcuſſio ſiue verberātio fit aliqñ ex
malicia vel odio. Et hoc eſt pctm̄
mortale ꝛ in clerico inducit depoſi
tiōem. xlv. diſ. c. v. ꝛ. c. epm̄. Qñqꝫ
vero fit ex caritate: vt cauſa corre
ctōnis. Et hec in ōmib⁹ hñtib⁹ po
teſtatē eſt licita in ſuos ſubditos
xxxv. di. ante ōma. xlv. di. cū m be
at⁹. Ep̄s tñ neminē debet ſuis ma
nib⁹ verberarē. di. lxxxvi. nō liceat
ſꝫ pt p alium. v. q. v. Illi qui. Et ſi
verberādus eſt cleric⁹ nō dꝫ eum
verberare p laycū. Al' tam ep̄s ꝙ
verberās incideret in excoīcatōez
extra de ſen. exco. vniuerſitatis vt
dictū eſt ſupra. excōmunicatio. ij
ꝯ. ij. niſi clericus eſſet incorrigibi
lis. vt ibi dicit̄. A. Idē in ſū. eo. ti.
q. v. B.

¶ Qua de cauſa clericus cor
rigēdus poſſit verbe
rari. Rñ. ſm ray. Pueri in minori
bus ordinib⁹ etiā pro minorib⁹
culpis licite verberantur. maiores
verberari nō debēt niſi pro maiori
bus criminib⁹. di. xlv. cum beat⁹
Porro regulares ſm r̄gulas ſuas

ſubijciūtur ᷑ relevib⁹ etiā p leuib⁹
culpis. ar. extͣ. de app. reprehenſibi
lis. in fi. extra de ſymo. p tuas. ex
tra de accu. q̄liter. in fi. S; nō vſq;
ad ſanguinē. vt ſupra. diſciplina
de materia percuſſione. clericos ſa
s b alemur ſupra. excōicatio. ij.
Quomodo percienti vnam maxil
lam p̄benda ſit altera. ſup. pacia
ẜ. fi.

Peregrin⁹ pri
mo cōmuniter. Ad quē p
tinet defenſio pegrinorū. R. ſcdm
ray. Omēs pegrini defendi debēt
ab eccleſia: ⁊ quicūq; eos in reb⁹
vel pſonis offenderit niſi admo
nitus ſatiſfecerit. excōicetur. xxiiij
q. iij. ſi quis romipetas: ⁊ duob⁹
c. ſe. extͣ. de treu. ⁊ pa. innouam⁹
extra de pegrinātibus. cōqueren
te. A. Idē in ſū. li. i. ti. viij. q. lxxxvij

Quid de reb⁹ pegrinorū q̄
moriūtur in via. R.
ſm hoſti. Quicūq; accepit peccat
mortaliter niſi ea intencōe accipiat:
vt reſtituat heredi. nec excuſat ali
q̄s ſtatuto. ↄſuetudie: vel p̄cepto
ſicut de naufragis dictū eſt ſup.
naufrag⁹. A. Idē in ſū. li. ij. ti. v. q.
xxvij. B

Peregrin⁹ ſecū
do. q̄ntum ad clericos. Qui
dicūtur clerici pegrini. R. ſm ray.
Peregrini clerici poſſunt large ap
pellari omēs qui non ſunt de epa
tu ordināntis. Nam null⁹ talis ſiue
cleric⁹ ſiue laycus poteſt recipi a
tali epō ad dignitatē: vel ordines

vel alia eccāſtica ſacramēta. diſt.
lxxi. p totū. ⁊ ſpecialiter in. c. p̄ma
tus. extra de preb. c. ij. ⁊ iij. A.
Huic tamē iuri derogatū eſt hodie
p cōtrariā ↄſuetudinē. cum quoti
die clerici vni⁹ dyoceſis bñficient
ab epis aliarū dyoceſum ſine lr̄is
dimiſſorijs ſui epi ſm glo. ray. ⁊
Vl. vt in ſum. tib. iij. ti. xxi. q. i. B
S; de ordinib⁹ habes ſupra. ordia
tor. ẜ. vi. ⁊ vij. Inſtitui vero bñ poſ
ſunt in eccleſijs etiā extranei epi ⁊
ab abbatib⁹ vel inferiorib⁹ prela
tis de cōſenſu ⁊ diſpenſacōe ip ſi⁹
epi. A. Cum lr̄is tamē ſui epi vt in
iurib⁹ ſup̄ allegatis. B. Alias nō
extra eo. c. fi. ⁊ extra de inſtit. ad
decorem.

Quare pegrini ⁊ ignoti re
pellūtur a pmocōe
R. ſm ray. Duplex eſt cauſa. Vna
q2 non licet epō ponere falcem in
meſſem alienā: ſubditū alterius
ordinādo. lxxi. diſt. p totū. vi. q. iij
c. fi. Secūda cauſa eſt: quia tales
quādoq; ſolent eſſe criminoſi. in
fames. irregulares. vel excōicati:
⁊ quandoq; mentiūtur ſe habere
ordines cū non habeāt vel plures
habere q̄ꝫ habeant. diſt. xcviij. ⁊
fros. xix. q. ij. due. Et nota q2 cleri
cus habēs eccleſiā nec pegrinari
poteſt ſine licentia epi. de cōſe. di.
v. non oportet. extra de voto. mag
ne. A. Cō. hoſti. ⁊ Vl. vt in ſū. eo.
ti. q. ij. B

Qn̄ clerici pegrini debeant
ad celebrādū admitti.
R. ſm Ray. Si tales ignoti clerici
volūt publice celebrare populo.

admittūtur cū q̄n̄qȝ ſigillis epõꝝ
xxviij. diſt. c. v. ⁊. ij. extra eo. c. v. Et
hoc ſi ſigilla ſūt ignota. A. Et hoc
caſu tales pegrini dn̄t in ſuſpenſi
one aliq̄to tp̄e haberi m̄ q̄ plení
us de actibꝰ ipõꝝ pateat. extr̄ eo.
c. v. B. Al' ſufficeret ſigillūȝ ſui epi
tm̄. di. lxxi. primatꝰ. xix. q. ij. due
Et multomagis ſufficeret ap̄lice
ſedis mandatū. extra de cle. n̄ reſi.
tue. A Melꝰ in. c. fraternitati. eo. ti.
B. Si vero vellet in ſecreto ex deuo
tiõe celebrare: tolerari pn̄t. extra
eo. tue. Et eſt rõ ſcd̄m Hoſti. q̄ in
publica celebraciõe poſſet eū mo
uere ad celebrādū gloria hūana
vel lucꝝ. Secus ſi in ſecreto Jtē q̄
in publico cõe malū poſſet incide
re. ſ. ſi nõ ordinatꝰ celebraret: ſȝ in
ſecreto nõ vertit̄ in picūluȝ niſi ſo
liꝰ celebrātis. A Jdem in ſū. eo. ti. q
iiij. B

Sed quā ē recipiūt̄ tales
cū q̄n̄qȝ ſigillis igno
tis cū ignota non faciāt fidem. ⁊c. R
ſm̄ ray. Quia nõ ita de facili poſſȝ
ↄmitti falſitas in q̄n̄qȝ ſicut i vno
Et addit Jo. hes q̄ niſi aliq̄lis no
ticia habeat̄ de ſigillis nõ eſt eis
credendū. A. Cõ. vl. ⁊ Hoſt. vt in
ſū. eo. ti. q. iiij. B. Sȝ ⁊ addit Ray.
Cū ſigillis ſufficeret vnꝰ teſtis. A
Hoc fuit dictū hoſti. qui etiaȝ ad
dit q̄ ſufficeret etiā ſi haberet̄ no
ticia vniꝰ de quinqȝ ſigill'. vt in di
cta. q. iiij. B. Jta tñ q̄ ſm̄ Jnno. ⁊
hoſti. ſi ex receptiõe taliū clericorū
fieret p̄iudiciū ⁊ damnū alicui. A
ſ. magnū: vt in dicta. q. iiij. B. nõ
deberet credi etiaȝ q̄n̄qȝ ſigillis m

ſi aliter ꝓbaret̄. Sȝ viatori ē traſeū
tem nõ optȝ ita ſubtilit̄ examina
re. xlij. di. q̄eſcamꝰ. A. Hoc dictū a
v̄. ſȝ viatorēȝ. fuit inno. q̄ ⁊ addit
q̄ ſi clericus nõ querit alteriꝰ pri
moniū ⁊ al' ſit bone vite ⁊ h̄eat q̄n̄
qȝ ſigilla epõruȝ lȝ ignota ſi aliq̄
noticia h̄eat̄ p famā: vel alio mõ
de epis vel terris eoꝝ. lȝ al' nõ ſint
ſufficiētes ꝓbaciões: tñ in p̄nti ca
ſu tales credere poſſe admitti vt i
dicta. q. iiij. B

Quid ſi talis amiſit l'rās. ⁊c.
R. Si ꝓbet̄ p duos te
ſtes ordīnaciõem ſuā ⁊ ↄuerſaciõ
nem. A. Et etiā l'rām ſui epi ſm̄
ray. vt in ſum. eo. t. q. v. Et addit
q̄ al' ei nõ crederetur. etiā ſi ꝓprio
iuramēto firmaret. Et cõ. vl. ⁊ ho
ſti. vt ibi. B. recipi poteſt. extr̄ eo.
tue. in Auten. de fide iſtru. §. ſi vero
coll' vi. ⁊. C. de fide inſtru. in exercē
dis. Etſi nõ exiſtant teſtes de ordi
naciõne: quia forte longū tempꝰ
eſt: ſȝ cõſtet q̄ ſemper ſe geſſit vt
p̄ſbiter admitti poterit. ar. ff. ad
macedo. l. iij. ⁊ extra de preſbi. nõ
bap. c. ij. ⁊. iij. A. Hoc dictum a v̄.
Et ſi fuit hoſt. vt in dicta. q. iiij. ad
ſi. B

Quales dn̄t eſſe l'r̄e que
dant̄ clericis pe
grinis. ⁊c. R. ſm̄ hoſt. A d hoc q̄ ſuſ
cipiātur in execuciõeȝ ordinū dn̄t
littere ↄtinere hanc clauſulā vel ſi
milē. Quē gradatim ad taleȝ ordi
nem ꝓmouimꝰ. lxxiij. di. Jn noīe
p̄ris. ⁊. c. ſe. Et hee littere ↄmēdati
cie vocant̄ ſeu teſtiomales. extra
eo. tue Si vero ordines vult recipe

neceſſe ē ꝙ habeat a ſuo epō licen
tiā expſſam p modū qui hētur ꝰ.
ordiato. ꝑ. vi. q. vij. A. Jdē in ſum.
eo. ti. q. vij. Et aduertēdū ꝙ ſi ali
qui abbes archidyacōi: vel alij
inferiores ꝑlati hñt ius inſtituē
di in aliqb⁹ eccleſijs ⁊ iſtituūt cle
ricos alterius epatus non valet
hmōi inſtitucō. Jmmo eps dyoce
ſanus pt eū remouere niſi cū tali
ter inſtituto voluerit diſpēſare. ex
eo. c. ſi. ſm ray. ⁊ hoſt. ⁊ in ſū. eo.
ti. q. vi. B

Epi ⁊ ſupiores ſilr abbes ⁊
priores ⁊ ceteri pſidētes
mōaſterijs q̄ apud apłicam ſedē
ꝓmouētur. ꝯfirmātur. ꝯſecrātur
⁊ bñdicūtur. nō accedāt ad ꝯ miſ
ſas eccās ſine lr̄is apłicis ꝯtinēti
bus ꝓmocōꝫ. ꝯfirmacōeꝫ. ꝯſecra
tiōeꝫ ſeu bñdictōem. nec accipiāt
dictas admīſtracōes: ⁊ nemo eis
pareat niſi oñdant. Al' quicq̄d ip
ſi faciūt eſt irritū ⁊ ipſi nihil pci
piēt de ꝓuētib⁹: ⁊ illi qui eos reci
piūt vel eis obediūt ſūt ſuſpenſi a
bñficijs eccāſticis. Et ideꝫ p ōnia
ſi dicti ꝑlati recederēt de curia non
pſtito iuramēto fidelitatis vt in ex
trauagāti Bonifacij octaui. q̄ in
cipit Jniūcte.

Periuriū quid

ſit. ℞. ſm magiſtrū ſentē
tiarū ⁊ ray. Periuriū eſt menda
ciuꝫ iuramēto firmatū. Sꝫ ⁊ Tho.
ij. ij. q. xcviij. dicit ꝙ falſitas eſt d
racōne piurij actēs ꝙ ſicut dicit
Jhero. quociēqꝫ illorū triū defuerit
.ſ. veritas. iuſticia. vel iudiciū: per
iuriū eſt. A. xxij. q. ij. animaduer
tendū. B. Non tñ eodem ordine: ſꝫ
primo q̄dem ⁊ pncipalit qñ deeſt
veritas. ſecūdario āt qñ deeſt iuſ
ticia. Quicūqꝫ enī iurat illicitū: ex
hoc ipō falſitatem incurrit: qꝛ obli
gat⁹ eſt ad ꝯtrariū faciendū. Ter
cio qñ deeſt iudiciū: qꝛ cū indiſcre
te iurat ex hoc ipō picīo ſe cōmit
tit falſitatē incurrēdi. A. Jdē in ſū.
li. v. ti. ix. q. xx. B

Quot modis cōmittit fal
ſitas in iuramēto aſ
ſertorio. ℞. ſm Aug⁹. Trib⁹ mo
dis ē ibi falſitas ⁊ cōmittit piu
riū. Prim⁹ eſt cū quis iurādo loq̄
tur falſuꝫ ſine intencōe fallēdi qꝛ
ipſe fallit ⁊ credit dicere veꝝ. Secū
dus cū loquit falſum ⁊ cū intencō
ne fallēdi: qꝛ ⁊ ipſe falſum putat.
Terci⁹ qñ loquitur verū cum intē
tione tñ fallēdi: qꝛ credit eſſe falſū
xxij. q. ij. hoies. A. Jdē in ſum. eo. ti.
q. xxi.

Quot modis cōmittit fal
ſitas ſiue piuriū in
iuramēto ꝓmiſſorio. ℞. ſm ray.
Trib⁹ modis. Prim⁹ aūꝫ qs iurāt
ſe facturꝫ vel dicturꝫ aliquid illici
tum vel inhoneſtū. Secūdus qñ ⁊
ſi iurat aliqd licitū. tñ abſqꝫ neceſ
ſitate: ſꝫ cum ſolēnitate. Terci⁹ qñ
hoc ipm facit ⁊ ſine ſolēnitate. vt
in iuramētis quotidianis ex q̄dā
mala cōſuetudine vt per deum ibo
cras ad eccām vel aliq̄d ſimile vel
etiā cum huiuſmōi iuramēta ſūt
ex ioco. Jn omnib⁹ pdictis ſtatiꝫ
cum iurat: piurat. xxij. q. iiij. qui
ſacramento. Sed intellige large

vt in pmo. ꝙ dictū eſt. A Idē in dcā
q. xxi. Et ad pdicta facit pdictū. c
aīaduertendū. xxij. q. ij. B

Vtrū piuriū ſit pctm̄ mortale
ſcḋm Tho. ij. ij. q. xcvi
ij. Ex ſuo genere pctm̄ eſt mortale
qꝛ importat ɔtēptū dei. nec excuſa
tur a pctō mortali nō implens ec
qḋ coact9 iurauit. Pōt tn̄ p auto
ritatē pape ab obligatiōe iuramē
ti abſolui. pſertī ſi coact9 fuit tali
metu q̄ cadere poſſet in ɔſtantē vi
rū. A. de hoc ſup. iurare. ꝙ xiiij. ⁊ ſ.
iuramentū. i. ꝙ. pkt. ai addicoē. B
Minor tn̄ pnīa imponit tali Item
non excuſat a mortali pctō qui io
coſe piurat: qꝛ nō euitat diuinā
irreuerentiā. immo q̄ntum ad ali
q̄d magis auget. Silr ⁊ ille q̄ ex
lapſu lingue iurat. ſiq̄dem aduer
tat ſe iurare ⁊ falſū eſſe qḋ iurat
nō excuſat a pctō mortali ſicut ne
q3 a dei ɔtēptu. Si autē hoc nō ad
uertat nō videt̄ habere intencōez
iurādi. ⁊ ideo a crimie piurij excu
ſat. A Idem in ſū. eo. ti. q. xxij. vbi
etiā addit qꝛ cū male iurat̄ qꝛ q̄n
uis verū ſit ſine cauſa tn̄ iurat̄: nō
ſemper mortale ſcḋm Tho. Nā ſicut
dicit ray. Si iurat̄ in cōi ſermone
aliq̄d licitum: puta. Cras ibo ad
eccām vel hmōi. ſicut fit in q̄tidia
nis iuramētis ex q̄da3 leuitate: ve
niale eſt. xxv. di. ꝙ crimis. Qḋ pōt
intelligi qn̄ iſta leuitas pcedit ex
ſurrepcōe nō pcedente ex notabili
negligētia. Al' ſecus cū ſit cōtra ſe
cundū decalogi pceptum. vt nōt
Nicola9 de lira ſup Exod. xx. Et ſa
tis facit dictum. c. ammaduertē

dum. Subdit autē Ray. Si vero li
citum ſine cauſa iuratur: ſed cum
ſolennitate et indiſcrete: mortale
eſt. B

Vtrū excuſetur a pctō mor
tali qn̄ iuratur falſū
qḋ creditur eſſe verū. Rñ. ſcḋm Pe.
Qn̄ iuratur falſum iuramēto aſſer
torio ⁊ iurās credit verū. ſiquidem
adhibuit debitā diligentiā non
eſt mortale. Silr ⁊ qn̄ iuramentū fu
it pmiſſoriū ſi pter legitimū impe
dimentū omittit̄ impleri: excuſat̄
ſaltē a mortali. A Idē in dicta. q. x
xij. B. Sz quid faciet q̄ pter metū
iurauit ſe aliq̄d datuꝝ vel factuꝝ
vide ſ. iurare. ꝙ xv. q̄ incipit Quid
de eo.

Vtrū piuriū ſit grauius pec
catū q̄ homicidiū. Rñ.
ſcḋm Tho. in q̄tlibet. Sicut apl's dic
ad Heb. vi. homies p maiores ſuos
iurāt ⁊ oīs ɔtrouerſie eoꝝ finis ē
iuramētū. Fruſtra āt in cā homici
dij ɔtrouerſie finis eēt iuramētū
ſi homicidiū eēt grauius q̄ piuriū.
Preſumeret̄ em̄ qꝛ qui maiorē cul
pā. ſ. homicidij ɔmiſit non vereret̄
minorē. ſ. piurij incurrere. Vñ ex
hoc pō qꝛ in cauſa cuiuſlibet pctī
defert̄ iuramentū manifeſte oñdi
tur qꝛ piuriū p maximo pctō dz
haberi. Neq3 immerito qꝛ piurare no
mē dei bñdicti videt̄ quedā nega
tio nois dei. Vñ ſecūdū locū poſt
ydolatriā pctm̄ piurij tenet vt ex
ordine pceptoꝝ pz. Sz ⁊ apud ge
tiles iuſiurandū erat honoratiſſi
mū vt dicit̄ circa principiū Meta
ph. Sz qꝛ homicidiū grauius punit̄

in eccã·rõ eſt· q̄ grauiꝰ nõ ciminũ
in terdũ hoibus iminet etiã ex mi
nori culpa·tñ ſm iudiciuz dei ma
ius pctm̃ grauiꝰ punit᷑. A· Idez in
ſũ·co·ti·q·xxiij·B

Utꝝ peccet qui ab aliq̃ exi
git iuramẽtum.᷒ Re·ſm
Tho·ij·ij·q·lxxxviij· Qui exigit iu
ramentũ vt pſona priuata ꝛ hoc
facit. q̄ neſcit: ſ3 dubitat de verita
te ſm q̄ Augꝰ dicit: ñ peccat: ſ3 tñ
ex hũana teptacõe·v·ex infirmita
te hũane nature ꝓcedit· Si aũt ſcit
vel pbabilit᷑ credit eũ falſuz iura
turũ ꝛ cogit iurare: homicida eſt·
Nã ſm Aug. Ille de ſuo piurio int᷑
emit ſe· S3 iſte manũ interficientiſ
impreſſit· A Ad hoc·xxij·q·ij· Ille q̃
ꝛ·c·ſe· vbi hetur hoc dictũ Augꝰ.
B· Si aũt aliq̃s exigat iuramẽtum
tanq̃ pſona publica ſm q̄ exigit
ordo iuris ñ videt᷑ eſſe in culpa ſi
ue ſciat verũ iuratuꝝ ſiue falſũ· q̄
nõ videt᷑ ipẽ exigere: ſ3 ille ad cuiꝰ
inſtãtiã exigit· A Cõ·pdictis ray·
ꝛ glo·eiꝰ·vt in ſũ·co·ti·q·xxiiij·B

Que eſt pena piurij.᷒ Re·ſm
ray· D3 ſm canones g̃
uis iponi pñia cũ circũſpectis cir
cũſtantijs magis vel minꝰ aſpa
eſt imponẽda ·A.ſ. nõ minor q̃ ꝓ
homicidio ſpõte cõmiſſo·xxij·q·v·p̃
dicandũ·B Itẽ piuri ſũt infames·
vi·q·i·ifames·ꝛ·c·q̃cũq3·xxij·q·v
ſi q̃s cõuictus·A· Ibi etiã ↄtra cau
ſantes piuriũ dicit᷑· Si quis cõui
ctus fueit alios ad falſa teſtimo
nia vel piuria traxiſſe vel qua cũq3
corrupcõe pecunie ſolicitaſſe ipẽ
quidẽ vſq3 ad exitũ vite nõ cõicet

Hij vero qui ei in piurio cõſenſiſ
ſe ꝓbãtur ab õni teſtimonio ſũt
remouẽdi: ꝛ ſm legez infamia no
tabũtur· Et ſm Tho·ij·ij·q·xcviij
ar·iij· in iuramẽto aſſertorio q̃s
nõ efficitur infamis ipõ iure: ſ3 ſo
lũ p ſentẽtiam diffinitiuã cõñ iu
rantẽ latam in cã accuſacõis Frã
gẽs vero iuramentũ ꝓmiſſoriũ ſo
lennit᷑ factũ ipõ iure fit infamis.
q̄ in ptãte ipſiꝰ manet poſtq̃ iu
rauit vt det ſuo iuramẽto veritatẽ
q̃d non ↄtingit in iuramẽto aſſer
torio· Goff·aũt videtur ſentire q̄
piurꝰ indifferẽter ſit ipõ iure infa
mis·vt in ſũ·co·ti·q·xxv· Coñ q̃d
eſt·c·teſtiomũ·extra de teſti· Vñ
dictũ Tho·videt᷑ ꝓbabiliꝰ·B· Nec
amplius ad teſtimoniũ debet ad
mitti·vt dicto·c·quicũq3·ꝛ·xxij·q
v·puuli·nõ obſtante q̄ egerint
pñiam·extra de teſti·teſtimoniũ·
A· In dicto·c·quicũq3·ſic dicitur·
Quicũq3 ſciẽs ſe piurauerit·xl·di
es in pane ꝛ aqua ꝛ ſeptem ſeq̃n
tes ãnos peniteat ꝛ nunq̃ ſit ſine
pñia· Et nunq̃ in teſtimoniũ reci
piat᷑· Cõmunionez tamẽ poſt hoc
recipiat· Itẽ Hoſti·dicit q̄ ex quo
ſemel ꝓbatũ eſt piuriũ cõtra ali
quem etiã in modũ exceptõnis re
pellit eũ a teſtimonio ſemp·etiã
in alio iudicio· l3 glo·ray· videat᷑
aliud ſenſiſſe·vt in dicta·q·xxv·
S3 ꝓ dicto Hoſt·ſatis faciũt iura
p̃allegata·B· Et hoc verum de piu
rio falſitatis·v·qñ quis falſũ iura
uerit· Secus de piurio rõe deficiẽ
tis iuſticie ſeu iudicij·v·qñ quiſ iu
rauit iniuſtũ ſeu ſine cã· q̄ ex hoc

nõ videt̃ repelli a teſtimonio·ext·de
teſti·cogẽ·c·ſi·

¶ Quomõ ſolẽnitates ad
hibite aggra
uãt piuriũ·ſcḋm rap·Quicũq; iu
rat p deũ multũ obligat̃. Qui vero
p deũ a p euãgelia magis obliga
tur. Et adhuc magis q̃ iſtis adiũ
git ſãctoꝝ reliquias. Et ita creſcẽ
tib⁹ ſolẽnitatib⁹ creſcit obligatio
Et ſicut dicit Tho·ij·ij·q·xcviij·grã
uius pctm̃ eſt ſi aliq̃s ſolenniť iu
rans p euãgeliũ piuret q̃ ſi p deũ
in cõmuni ſermõe piurat·tum pp
ter ſcandalũ·tũ ppter maioꝝ deli
beracõez de quib⁹ aliqualiť hinc
inde poſitis grauí⁹ eſt ſi q̃s p deũ
iurans piuret q̃ p euãgeliũ·Idez
ꝑ·c·Jmo·A·Idez in ſum·eo·ti·q·
xxviij·B.

¶ Quid ſi aliquis audit ali
quẽ piurare·vide ſ̃
iurare·§·xvij·q̃ incipit Quid ſi q̃s
audit·Et multa ibi ad hãc mate
riã ptinẽtia·Siliť ſ̃·iuramẽtũ·ij·a
ij·p totũ

Permutatio.

Qualiť fiei poſſit pmuta
tio de bñficijs eccãſticis·ſcḋm
rap·Bñficia eccãſtica non pñt ab
inuicẽ pmutari autoritate vel pa
ctione ptiũ ſine ſymonia·Sz epõs
ſi vtile eſſe videt pt ex officio ſuo
trãſferre pſonas a facere pmuta
tioẽm·ita tamen q̃ ptib⁹ inter ſe
nõ licet de hoc paciſci a tractaẽ·vt
Jnno·ponit:ſz totum exponãt a re
linquãt in manu ſuperioris·A·di
cit etiam Jnno·q̃ talia poſſunt eſ
ſe verba ad epm̃. Cum ego non
poſſim ſecure in eccã mea cõmo a
ri vel pficere·ſ·ppter diuerſitatem
lingue vel alia iuſta de cauſa·ſup
plico vt de mea pbenda: vel eccia
alij puideatis a mihi puideatis in
alia·Credim⁹ etiã q̃ poſſit ei dice
re: a tali meli⁹ cõpeteret mea ec
cleſia a mihi ſua·extrã de pben·In
ter cetera·Cõ·hoſti·Glo·aũt rap·
dicit q̃ ptes poſſunt ſine peccato
ſibimuicem intimare volũtates ſu
as Sz primũ tutius eſt ſcḋm Vl·ve
in ſũ·ti·v·ti·v·q·vi·Sz a ſecũduz ſu
ſtineri põt quãdo talis intimatio
ſit ſine pacto: q̃ nec ibi videť phi
bitũ·B·Permutatio vero poſſeſſi
onũ p ſe non eſt inhibita: q̃ daẽ
ibi tempale p tempali·ext·de rez
pmu·ad q̃ſtiones·Ita tñ q̃ ſi al
tera ps prepõderet poteſt pecunia
refundi vt ſic ad equalitatẽ pmu
tacõis pueniatur. Sz hic nota q̃
hec pmutatio eſt q̃daz alienatio
vt ex de re·ec·alie·Nulli·Et iõ ſer
uandus eſt mod⁹ qui dicit̃ ſ̃·alie
natio·§·i·

¶ Quãdo duo volẽtes ſua
bñficia pmuta
re libere a ſine fraude reſignãt in
manu epi nõ poſſunt impediri p
illos qui hñt lrãs apoſtolicas de
bñficijs vacaturis·extra de reruz
pmu·licet·li·vi·Et ſi talia bñficia
oferant̃ alijs nõ valet vt in de·ne
oceſſiõe·ext·eo.

Perplexitas a

lia iuris alia facti vt rap·
ponit·Perplexitas iuris eſt cum

aliquis circa illd qd ſibi occurrit
faciendū vel nō. inuenit diuerſas
autoritates ſibimuicē oppugnan
tes. Hec pplexitas p pitoꝝ ɔſiliū
a cōtrariorū ɔcordiā reformanda
eſt. A. De hoc latius ſup. ɔfeſſor. ij
§. ſi. in additiōe. B. Alia eſt pple
xitas facti: qn vt ait Greg⁹. dyabo
lus ſuggeſtiōe ſua plerūq; ita pec
care facit. quatin⁹ ſi pctm̄ fortaſſe
fugere appetāt ſine alio pctō non
euadāt. xiij. di. nerui. Et datur ibi
cōſiliū q tunc minus malū eliga
tur. i. qd al' ſm ſe cōſideratum eēt
minus pctm̄. Naz veritate inſpecta
non pt aliquis eſſe pplexus. i. ne
ceſſitate aſtrict⁹ ad aliqd malum
Vnde Aug⁹. Vaſis ire nunq̄ de⁹
redderet interitū ſi ſpontaneū non
inueniret homo hēre pctm̄. xxiij. q
iiij. Nabuchodonoſor. Itē Aug⁹.
Vſq; adeo pctm̄ voluntariū malū
eſt vt nullo modo ſit malū niſi ſit
volūtariū. xv. q. i. §. i. circa ſi. Cō.
Tho. in iiij. diſ. xxxix. Similiter a
omēs theologi. A. Idem in ſū. lib.
iij. tit. xxx. q. ix. B. Si ſacerdos cele
brās recolit ſe cōmiſiſſe aliquod
mortale. vide ſupr̄. miſſa. §. viij. Et
de tenētibus opiniones diuerſo
rum magiſtrorū. ſupra. opinio. §.
primo.

Perſonat⁹ Vi

de ſup̄. dignitas. §. i.

Perſeuerātia ē op

poſitum vicio mollicici a
virtuti pſeuerātie. de quib⁹ hētur
ſupra. mollicies.

Pign⁹ quid ſit

Rn̄. ſm Hoſti. eſt obliga
tio rei licite p debito facta. Fit au
tem ad maiorē ſecuritatē: q tut⁹
eſt pigneri incūbere q̄ agere in p
ſonam. vt in Inſti. de obli. que ex
delic. naſ. §. furti. Vnde quādo trā
ſit in poteſtatē creditoris dicitur
pign⁹: ſed ſi remanet apud debi
torem dicitur ypotheca: ſed quā
tum ad actōnem non differūt. A
Idem in ſum. lib. ij. titu. vij. q. lxx
vij. B

Quot modis intelligant̄ aliq̄ tacite pigneri

obligata. Rn̄ ſm hoſt. Multis mo
dis. Nam ſi quis tibi dotē pro ali
qua pmiſerit: omnia bona ſua ta
cite obligāntur. Item pro reſtitutiō
da dote vxori ōmia bona mariti ob
ligant̄ tacite etiam ſi extrane⁹. ſci
licet qui mulierē non habet in po
teſtate dotez ɔfert. C. de rei vxo. ac
l. vnica. De hoc vide ſup. dos. §. ij.
a. xi. qui incipit. Quid ſi maritus
Itez omnia bona cōductoris inue
cta a illata in ruſtico pdio ſciente
domīo niſi ad temp⁹ inferātur ta
cite obligata ſunt dn̄o pro pēſio
ne. In vrbano autē nō diſtinguo
vtruz dn̄s ſciat vel neſciat. C. de lo
cato. l. certi. Item bona tutorū a cu
ratoꝝ tacite obligātur minorib⁹
pro eoꝝ officio aut ſi nō admini
ſtrauerīt. C. de admini. tuto. l. pro
officio. Itē bona patris tacite ob
ligātur filijs pro reb⁹ aduēticijs
a precijs earū. vt. c. de bonis que
liberi. l. cū oportet. Itē bona matris

ↄuolātis ad ſecūdas nuptias ſūt
filijs prioris mrīmonij tacite obli
gata vt eis reſtituat q̄ a priori ma
rito lucrata fuit. C. de ſecūdis nup
tijs. l. hac edictali. §. pl't. A. Et ibi
p3 ꝙ hec reſtitutio faciēda eſt ſal
tē poſt mortē mrīs cū interim iꝑ a
hēat vſufructū. B. Itē bona defūcti
tacite obligantur ꝑ legatis ⁊ fidei
cōmiſſis. C. cōia. de le. l. i. A. Idē3 in
ſū. eo. ti. q. lxxiiij. B.

QUE res pigneri obligari
pñt vel nō. ſcḋm Ho
ſti. Obligari pñt ta3 res pñtes q̄
future vt fruct9 pendētes. ptus an
cillaꝝ. fetus pecoꝝ. ⁊ ea q̄ naſcen
tur. ff. eo. ⁊ que nōdum. Itē res cor
pales ⁊ incorpales: vt cauцōes ⁊
etiā noīa debitoꝝ. ff. eo. cū ↄuenit.
Item vſufruct9. ff. eo. ſi is. Itē ſer
uitutes ruſtice vt. ſ. q̄ diu pecunia
ſoluta nō ſit hijs ſeruitutib9 credi
tor vtatur. Etſi infra certū diem ñ
fuerit reddita creditori vendere vi
tino valeat. ff. eo. ſed an vie. Sed
hic caue ab vſurā. ſicut dicit infra
§. vij. A. Et ibi p3 ꝙ quo ad vſum
talis cōuentio non valet: q2 eſt fe
neraticia. licet lex pmiſerit i dicta
l. ſed an. B. Vrbane autē ſeruitu
tes non debēt ſic pignerari. Et ra
tio eſt. ne ex varietate vſus vtenti
um edificia deſtruātur: ⁊ inutilia
fiant. ff. eo. ſi is. §. fi. Pigneri autē
obligari non poſſunt: vt Goff. re
fert res ſacre: vt vaſa ⁊ ornamēta
vt. C. de ſacroſanc. eccle. l. ſancim9
nemini. A. niſi etiā ſuperflua vaſa
habeat ⁊ debitu3 vrgeat. B. Et ibi
excipit̄ cauſa redēpcōis captiuoꝝ

vt pro eō poſſint pignerari. vt in
tex. qui ſequit̄. A. Neq3 aliū de ex
rebus mobilib9 ſolui poſſit vt in
tex. q̄ ſequit̄. B. x. q. ij. hoc ius Vel
niſi in alijs cauſis neceſſarijs in q̄
bus res eccīe alienari pñt. xij. q.
ij. aurū. vide ſup̄. alienatio. §. i. S3
nec res eccīe pñt pignei obligari
in Auten. de alie ⁊ emphi. §. ⁊ qm̄.
coll. ix. Ite3 liberi hoīs nulla eſt
obligacō: q2 cōtraria eſt libertati
extr̄. eo. c. ij. C. de adi. ⁊ obli. l. obs
. C. que res pigneri. l. qui filios. in
Auten. vt nulli iudi. §. quia vo. col
l. ix. In caſib9 tamē tenet obliga
tio liberi hoīs vt in redēpto ab
hoſtib9. C. de capti. ⁊ poſtli. reuer.
l. ſi. A. vbi patet ꝙ talis remanet
obligat9 quouſq3 ſatiſfecerit pro
precio ſue redēptionis ſaltē ſerui
tio quinquēnij. B. Itē ob nc̄itate3
famis pater filiū obligare pt. C. de
pñb9 qui fi. id. l. ij. ⁊ ſup̄. emptio
§. fi. A. Et ibi de hoc in addicōe. Et
idem qḋ in hoc §. notat̄ in ſū. eo. t.
q. lxxv. B

QUAN ſi quis res ſuas obligat
intelligātur futura. ſcḋm ñ.
De preſentib9 ⁊ futuris ſenſiſſe p
ſumitur. C. que res pig. ob. po. l. fi.
Sed intelligitur exceptum oīe il
lud qḋ ſpecialiter obligatur9 nō
erat: vt veſtes ſupellectilia que in
vſu habebat: ⁊ ſimilia. C. que res
pig. ob. po. l. v. A. Addita. l. obli
gacōne. cu3 ſequētibus. ff. de pig
ne. Idem etiā notatur in ſū. eo. ti.
q. lxxv. B. Sed bene intelligūtur
obligata iura ⁊ actōnes. C. de ſen
ten. paſ. l. ſi aduerſ. ⁊. l. caſus. Si

vero dicat mobilia ⁊ imobilia et ſe mouētia. nō ob hoc intelligunt̄ actiōnes ⁊ noīa ſiue credita. ¶ C. de p̄to. pigne. l. i. Jdē dicendū de hijs qui offerūt eccleſie ōmia bona ſua Jtem qui obligat inſtrumēta: ⁊ de agris ⁊ de ōib⁹ que ibi ɔtinētur ſeſiſſe videt̄. ¶ que res pigne. ob. po. l. ij

¶ **Mdiu** pign⁹ remanet obligatū. ꝶ. q̄diu ē vnus denari⁹ remanet ad ſoluendū. ¶ C. de diſtra. pigne. l. q̄diu. A. Jdē in dicta. q. lxxv. in fi. Et in dcā l. q̄diu. p₃ ꝙ pign⁹ p̄ōt etiā vendi l₃ maior ps p̄cij: ſ₃ nō integra fuiſſet ſoluta. B

¶ **Vtꝝ** eccāſtici reddit⁹ ſiue diſpēdia poſſint pignerari vel obligari. ꝶ. ſm Jnno. Non pñt obligari ſpāli ɔuētiōe: ſ₃ a iudice p debito canonici ⁊ ex cauſa iudicati pñt obligari. ar. C. d exccp. rei iudi. ſtipēdia. ff. d re iudi. cōmodis. Jtē Ber. extra de fide iuſ. puenit. Vide ſupra locatio. ꝟ. vlt̄. A. Jdē₃ qđ hic habetur in ſū. eo. ti. q. lxxvi. Et videt̄ intelligendū quādo aliūde non poteſt debit̄. ſatiſfieri. Al̄ nec etiam p iudicem videt̄ poſſe obligari. vt in dicta. l. ſtipēdia. B.

¶ **Vtꝝ** vti pignere ſibi obligato ſit vſura. ꝶ. ſm Tho. ij. ij. q. lxxviij. Si pignus ſit res aliq̄ cuius vſus p̄cio extimari poteſt: debet ille qui mutuauit cōputare vſum illi⁹ rei in extimacō₃ eius qđ mutuauit. alioquin idē₃ eſt ac ſi pecuniā acciperet pro mutuo. qđ eſt vſurariū. niſi forte eſſ₃ talis res cuius vſus ſine p̄cio ſolet cōcedi inter amicos. ſicut pa₃ de libro cōmodato. A Jdem in ſū. eo. ti. q. lxxvij. B. Et hoc intellige ꝙ ſit vſura ſi vtatur pignere conſentiēte debitore. Si vero eo nolente eſſet furtum. ff. de furtis. l. pignere.

¶ **Quid** de expenſis factis a creditore in pignē. ꝶ. ſm ray. Creditor p̄t exigere vel ɔpēſare non ſolu₃ expenſas q̄s fecerit colligēdo fruct⁹: ſ₃ etiā quas fecit bona fide circa rem pigneratam. puta colendo fundū: vel paſcendo iumentū: ⁊ hoc niſi fuerint immoderāte. A Vel etiā tante ꝙ ea₃ occaſiōe debitor nō poſſit re₃ redimere. vt in. l. de q̄ ſtatim. Et idem qđ hic notatur in ſum. eo. ti. q. lxxix. B. ff. de pigne. ac. l. ſi ſeruos. Sed fructus quos percepit vel percipere debuit: cōputabit in ſorte₃. C. de pigne. ac. l. ij. ⁊ extra eo. cu₃ cōtra.

¶ **Quid** ſi pign⁹ perijt vel deterioratū. ꝶ. Si ſine culpa creditoris p̄ijt vel deterioratū eſt: nō tenetur. Et nihilomin⁹ debitor tenet̄ ſoluere debitū₃ niſi actū ſit ꝙ amiſſio pigneris libēt debitorē. Si vero culpa creditoris tenetur creditor. C. de pigne. ac. l. ij. iiij. ⁊. v. A. Jdem in ſum. eo. ti. q. lxxx. B

¶ **Quid** aget creditor habēs pign⁹ ſi pat⁹ ɔputare fruct⁹ in ſortē p̄tit reſiduū debiti. ꝶ. ſm ray. Pōt quidē pecuniā

mutuatā p actō; pſonalē petere
.C. de pig. ac. l. q̄uis. q. l. diſtrēctis
Jtē ꝑ pignus alteri pignerarē. C.
ſi pign⁹ pigneri. l. i. a. ij. Sʒ nūq̄d
poſſit pign⁹ vendere hēs in ſe. ſ. A.
Jdem qđ hic notat̄ in ſū. eo. ti. q.
lxxviij. B

Utrū creditor cui nō ſolui-
tur poſſit pign⁹ ven-
dere. ſꝫ ſēm ray. Si pactum fuit q̄
poſſit vēdere certo tpe vel mō: vel
pſone vel p̄cio: dʒ creditor denūci-
are debitori a poſtea poterit vēdere
ſēm formā ꝯuentā ⁊ n̄ aliter. Si ve-
ro pactū fuit de nō vendēdo nō po-
terit vēdere niſi p⁹ trinā denūciacōʒ
factā debitori vt ſoluat. Et ſi n̄ ſol-
uat poſtea poterit vēdere. Sʒ ſi vēde-
ret añ teneret̄ furti. Si vero nullū
pactū fuit ſufficit vna denūciatio
a poſtea elapſo biennio. A. ſ. a de-
nūciacōne vel a ſnīa iudiciali nūe-
rādo. vt in. l. fi. de q̄q̄. B. poterit fieri
vēditio. Probāt hec. ff. de pigne.
ac. l. ſi ꝯuenit de diſtrahendo. C. de
iure do. impetrā. l. fi. A. Jdē in dicta
q. lxxviij. B

Quid ſi pignere vēdito cre-
ditor min⁹ accepit q̄
erat debitū. ſꝫ. ſi hoc vēdidit bona
fide: pt agere ad reſiduū. Et ſi pl⁹
accepit tenet̄ reſtituē debitori. C.
de iure do. impetra. l. fi. A. Jdē in ſū.
eo. ti. q. lxxxi. B

Cui a quo q̄ dat̄ actio pſe-
cutiua pigneris ſiue ypo-
thecaria. ſꝫ ſēm Hoſt. dat̄ creditori
ꝯtra quēlibet poſſeſſorem. ff. eo. l.
pignorē. a. l. debitorē. ita q̄dem q̄
ſi poſſeſſor hʒ titulū lucratiuū tūc
creditor hʒ electōēʒ vtrū agat pſo-
naliter ꝯtra debitorē vel ypotheca-
rie ꝯtra poſſidentē. C. eo. diſtractis
a. l. pſecucōem. Et idem ſi hʒ titulū
oneroſuʒ ſi fuit fraudis ꝯſci⁹. ſ. q̄
ſciebat rē alijs obligatā. Sʒ ſi nō
fuit fraudis ꝯſci⁹ non p̄t creditor
ꝯtra eū agere quouſq; egerit cōn̄
debitorē ⁊ fideiuſſorē ⁊ mādatoreʒ
a poſtea agi poterit ꝯtra pignerū
poſſeſſores. A. Jdē in ſum. eo. ti. q.
lxxxij. B

Cui a quo q̄ dat̄ actō pig-
neratitia. ſꝫ ſēm ray. Po-
teſt agere debitor: vel heres ei⁹ cō-
tra creditorē vel heredē eius vel ali-
um ſi forte creditor rē ſibi pigne-
ratā in aliū tranſtulit. Naʒ ⁊ iſte
poſſeſſor tenet̄ ꝯputare in ſortē n̄
ſolū fruct⁹ quos ipē percepit: ſʒ etiā
omēs quos anteriores perceperūt a
tempe primi ꝯtract⁹: ⁊ ſic ſoluto
reſiduo reſtituē debet pign⁹. extrā
eo. cum cōtra. A. Jdē in dicta. q. lx-
xxij. B. De pigneracōib⁹ que vo-
cantur repſalie. vide infra. repre-
ſalie.

Pirata Pirate

omnes ter in āno ab ore
ſūmi pōtificis excoīcant̄ vt Hoſt.
refert. ⁊ ita eſt. A. Jdeʒ etiā notat
dñs Anto. de bu. cum Jo. an. in. c.
excōmunicacōm. extra. de raptori-
bus. B

Placere Utruʒ

velle placere ſit pctm̄ vide
ſup̄. adulatio ⁊ ꝑ. ꝑkt.

Pollutio Vtrum
p pollucōnem in ſomnis
amittat virginitas. ℞. ſꝫm Al. Nō
eo ꝙ volūtas ⁊ deliberatio nō ime
diate voluptati coitus ↄiūgitur. A
niſi ſequat placitū. Vñ vt notat
in ſū. li. iij. ti. iij. q. xxij. Vl. dicit ꝙ
ſi placet delectatio pollucōnis no
cturne ante vel p⁹ credo ꝙ virgini
tas eſt amiſſa. Itē credo de eo qui
cām huic pollucōni dat in vigilia
p ↄſenſum in turpē delectacōē ꝫ vel
actū: qꝛ tūc hec duo cōiungūtur in
rōne vnius pcti. Et ſicut pollucio
ↄſequēs premiſſorū alteꝝ in vigi
lia corrūpet virginitatē. ſic eſt ⁊
hic. Sꝫ ſi p venialem negligētiā
circa delectacōnes carnales vel re
plecōem cibi ſiue pot⁹ vel p aliud
ſimile ei⁹ detur occaſio pter inten
tiōem: non credo virginitatē amit
ti. Et addit Vl. dicēs. Pollucōem
autē appellam⁹ eam ſolam q̄ eſt
p emiſſiōe ſeminis. Hoc autē iō
dixi: qꝛ triplex humor de mēbris
genitalib⁹ fluit. ſ. ſemen. vrina. et
humor ſimilis ſemini q̄ eſt medi
us inter ſemē ⁊ vrinā: ⁊ diſtillat
in terdū ꝓpter ſolum tactū femine
vel ꝓpter auditū aliquoꝝ turpiū
Sꝫ p ſolā ſeis reſolucōem amittit
virgitas: qꝛ ipſa ſola ſupplet locū
coitus vel cōplet eius delectacōē ꝫ
hec ibi. B. Vtꝝ pollucō nocturna
impediat ↄmunionē. vide ſup. co i
care. ſ. v.

Vtrum pollucio q̄ in ſomnis
incipit et in vigilia
terminat ſit peccatū. ℞. ſꝫm Tho.
in. iiij. diſt. ix. Pollucio q̄tū ad
racōem meriti vel demeriti magis
iudicatur ſꝫm principiū qd eſt in
dormiēdo. ꝙ ſꝫm finem qui eſt in
vigilando: qꝛ corpalis motus nō
ptinet ad meritū vel demeritū. ni
ſi ſꝫm ꝙ a volūtate cauſat. Ex quo
enim excitat⁹ eſt motus in dormi
endo non ſubiacet volūtati vigilā
tis vlteri⁹ nec reputatur euigilaſ
ſe quouſqꝫ pfecte vſum liberi arbi
trij recupauerit. Poteſt tamē cō
tingere ꝙ in ipſa vigilacōe pecca
tū oriatur. ſi quidē pollucio place
at p delectacōem: qd quidem erit
veniale peccatū ſi talis placentia
ſit ex ſurrepcōe. mortale autē ſi ſit
cum deliberato cōſenſu. pcipue cū
appetitu futuri. Ipſa autē poſt pla
centia nō facit ptitam pollucio
nem peccatū. Qꝫ ſi placeat vt natu
re exoneratio vel alleuiatio pecca
tum nō creditur. A. Idē in ſum. li.
iij. ti. xxiiij. q. lxxiij. Et aduertēdū
ꝙ pollucio nocturna in ſe nō ha
bet peccatū cum non ſubiaceat iu
dicio ſeu poteſtati racōis. Poteſt
autē habere in ſua origine morta
le vel veniale ſꝫm qualitatē rei vñ
oritur. ſ. cogitacōnis ſeu crapule:
vt colligitur ex dictis per Tho. ij.
ij. q. cliiij. arti. v. Itē ⁊ in ſuo acci
dente. ſ. p cōplacentiam vt ptactū
eſt.

Popul⁹ Quot
homies faciūt populū. ℞
decr. x. q. iij. vnio. A. Ibi hoc no
tat glo. B. ſicut duo faciūt cōgre
gacōnem. extra de elec. c. ⁊ tres

collegiū.ff.de ver̄.ſig.Neratius a
tū retinet in vno.ff.qđ cuiuſcūq
vniuerſi.no.l.ſicut municipiū.x.
autē aut.xx.faciūt turbaz.ff.vi.
bo.rap.l.ſi.§.i.A.Immo.l.ꝑtor.ij
§.i.ſtibi dicit̄ q̄ .x.vel.xx.faciūt
turbā.B.Quatuor autē vel quinq
porci vel decem oues faciūt gregē
ff.de abigeis.l.oues.A.Idē in ſū.
li.iij.ti.xxx.q.xv.vbi etiaz ex hoc
arguitur q̄ pōt dici populū ſcāda
lizari qn̄.x.grauescā honeſti de po
pulo ſcandalizant̄.lz in ppl̄o ſint
etiā mille.B

Porcio canoni

ca.De porcōne canonica
circa ſepulturas.vide ſ.ſepulturā
iij.Itē de porcōe legitima filiorū a
heredū.vide ſupra.legitima.p to
tum.

Poſtulatio qđ

ſit.Rēſ.ſm Hoſt.Lz goff.
dicat q̄ poſtulatio eſt gratie peti
cio.ar.extr̄ eo.bone.Tu dic q̄ po
ſtulatio eſt alicui⁹ pſone q̄ elig
ꝓhibet̄ non ꝓpter viciū:ſꝫ ꝓpter de
fectum qui tn̄ poſtulatū non ōni
no inhabilē reddit ad puidendum
eccleſie cōcordis a certa capituli pe
ticio.A.Idē in ſum.li.iij.ti.xxvi.q
xiij.B

Quis ſit poſtuland⁹ vel nō
Rēſ.ſm Hoſt.In p̄mis
quidē non pōt poſtulari crimino
ſus:puta piurus.homicida.vel i
obediēs.Tales enim nec eligi nec
poſtulari poſſunt.extr̄ eo.c.v.a.ij
Item nō ꝓfeſſus tacite vel expreſ
ſe nō poſtulatūr in regularē pre
latū ſicut nec eligit̄.extra de elec.
cū cauſam.a.c.cum ad noſtrā:niſi
ſi neceſſitate inſtāte q̄ tunc poſſet
dūmodo in regula fuerit ꝯpetēter
inſtruct⁹.ſicut pōt colligi extra de
elec.cū mōaſteriū.a.c.officij.§.ſi.
Itē non poſtulat̄ epylentic⁹ ſicut
nec eligit̄.extra đ elec.cū inter ca
nonicos.niſi forte ſit liberat⁹ ita q̄
iaz p annū fuit liber.xxxiij.diſ.coi
ter.A.Et ibi patz q̄ ſi talis cecide
rit cū clamorib⁹ ſeu vexationib⁹:
in ꝑpetuū non admittit̄.B.Item
nec mutilat⁹:q̄ talis ōmino inha
bilis eſt.extra de corpo.viti.expo
ſuiſti.De hoc infra.viciat⁹ corpe.
§.ij.a ibidem de multis vicijs cor
palib⁹ p totū.Item nec bigamus
vel irregularis:q̄ talia a ſimilia
ōmino inhabilem reddūt.Q₂ ſi ta
lis defect⁹ eſt qui nō reddit ōmino
inhabilē:admittit̄ poſtulatio iō
poſtulari pōt ſi defect⁹ ſit in etate.
extra eo.A.ſ.de elec.B.cū nobis
olim.§.penl̄t.c.vlt.Item ſi defect⁹
ſit in ordinib⁹.Naz ad om̄es dig
nitates habētes curam poſtulan
dus eſt qui nō eſt in ſacris.extra
de elec.dudū.i.§.ſi.extra de eta.et
qua.a multis.Item ſi ſit defectus
in natalib⁹.extra đ elec.innotuit
Item ſi ſit epiſcop⁹.extra eo.c.ſi.
Et ſi talis eligeret̄.non valeret.vt
ibi habetur.A.Idem in dicta.q.
xiij.B

Vtꝝ clericus aliene dyoce
ſis ſit poſtuland⁹ vel
poſſit eligi.Rēſ.ſm Ber.ex̄ de elec.
cū vnanimit̄.A.Hoc.c.nō videt̄

ibi lēri. B. Quinis clerici non poſ
ſint dimittē eccās ſuas ſine ɔſēſu
epōꝝ ſuoꝝ. nihilominꝰ eligi pñt
ſiue in ſua ſiue in aliena dyoceſi.
ex̄ de elec. cū inter canonicos. A.
Hoc nōt glo. in c. innotuit. ext. d
renū. ⁊ addit ꝙ ſi eps malicioſe
denegauerit licētiā: ɔpellendꝰ erit
p ſuū ſupiorē. ext. de iure pat. nul
lus. Et idē notat in dicta. q. xiij. B

Utrū religioſus debeat poſ
tulari vel eligi. R. di
uerſe fuerūt actenꝰ opiniōes. Ho
die tenet indiſtincte ꝙ ſiue in ſuo
mōſterio ſiue extra. ſiue etiā ad
epalē dignitatē eligi dꝫ. vt nota
tur p Jo. an. extra de elec. nullꝰ. li.
vi. A. Et in dicto. c. nullꝰ. videt ex
p̄ſſe colligi vbi etiā dicit ꝙ nullꝰ
p̄t eligi in p̄latū religionis niſi fu
erit exp̄ſſe pfeſſus. B.

Si aliqs eligat poſtulando
vel poſtulandū vel impo
ſtulandū: vel poſtulet eligēdo vel
eligendū vel ineligendū ⁊ hmōi:
hēs ſup. electio. i. q. xviij. q incipit
In ōni.

A quo ſit aliqs poſtulan
dus. R. Si ſit eps
a pp poſtulandꝰ eſt. ex. eo. c. ſi. Si
vero patiat defectū i ordie vel eta
te dꝫ poſtulari ab eo q in hac pte
diſpēſare p̄t. Un ſi aliqs. xx. ānoꝝ
poſtuletur ad dignitatē ſine cura
ab epō p̄t poſtulari. Si cū cura a
papa vt s̄ diſpenſatio. q. plt. ⁊ ſi.
Si vero ſit defectꝰ ꝙ eſt clericꝰ alie
ne dyoceſis vel ſubeſt alteri vt reli
gioſus ⁊ hmōi: nō oportet ꝙ poſtu
let: ſꝫ eligi p̄t vt dictū eſt s̄. q. iij. ⁊

iiij. A. Ad hoc p̄t reduci qd notat
in ſū. co. ti. q. xiij. B.

Quis p̄t poſtulare. R. ſcdm
Hoſt. Quia eligere
p̄t. ex. eo. bone. ij. & extra. ⁊ p totū
extr. de elec. innotuit: ⁊ valet ſiue
admittit poſtulatio ſi ɔcors fuerit
.ſ. ſi ab oibꝰ fiat: vel ſaltē ſi due p
tes ɔſentiūt: ꝗ tūc idē eſt ac ſi oēs
ɔcordarēt. alˀs nō facile admittit
ext. de elec. ſcriptū. q. ſi. nec reqrit
forma ɔcilij. ext. de elec. ꝗa ppter. ſ.
vt fiat p modū ſcrutinij ⁊ forma
tōis decreti. A. ⁊ ſm formā dicti. c
ꝗa ppter. B. quiuis ſm qſdā regra
tura tutius ſit. A. Ad hoc facit qd
hētur in ſū. co. ti. q. xv. ⁊ ſe. B

Quis eſt effectꝰ poſtulati
onis. R. Quia poſtu
latōe admiſſa tanꝗ rite facta po
terit poſtulatꝰ ɔfirmari ac ſi electus
fuiſſet. ext. de elec. cū monaſteriū
A. ⁊ ſic ſeruat curia ad vitandū
circuitū: ⁊ nos ſeruare debemꝰ. lꝫ
d ordine iuris videatur vt p poſtula
tiōem primo qs habilitetur vt poſ
ſit eligi. ex inde ɔfirmari ſm Goff.
a Hoſt. ⁊ in ſū. co. ti. q. xvij. p. c. in
notuit. i fi. ext. de elec. vbi n videt
bene pbari ꝙ tal' ſit ordo iuris. B

Utrū p poſtulatōem aliqd
iūs acqratur poſtula
to. R. ſm Jo. an. ſup. vi. Si poſtu
latio cōcors fuerit vel ſaltē a dua
bus ptibꝰ facta. pēdet qdē a grā
generali: ſꝫ tñ ſm quoſdā peti p̄t
ɔfirmatō. ext. de elec. cū monaſte
riū. ⁊ c. officij. q. fi. Et ſi talē admi
ſerit ſupior dicet facere grām. ſi n
admiſerit. facit iniuriā. ff. de aq. q

ti. a eſti ꝯ. p't. Si aūt non ſit facta
in cōcordia vel a duab⁹ ptibus: ſꝫ
ex cā: tunc dependet a grā ſpeciali.
ext. eo. poſtulacōem. a. c. bone. A.
Vt pꝫ in ſū. eo. ti. q. xviij. hoſti. di
cit. Quicq̄d alij dixerint ſic diſtin
guo. Aut duo poſtulant. Aut vn⁹
poſtulat᷑ a alius eligit᷑. Si duo po
ſtulant᷑. aut i altꝝ ꝯuenīūt due
ptes capitulia poſtulacō fit ex cā
puta. ꝓpter vrgentē neceſſitatē. ā
euidentē vtilitatē eccleſie. aut alte
rū iſtoꝝ deficit. In p̄mo caſu acq̄
rit᷑ ius poſtulantib⁹ adeo ꝙ etiā
ꝯfirmatio peti p̄t. ar. ex̄ de elec. cū
mōſteriū: ſꝫ non acq̄rit᷑ ius poſtu
lato. niſi fuerit ſupiori poſtulatio
p̄ntata: tūc eīn ſibi ius acq̄retur.
Nō tñ aget poſtulat⁹ ne p̄ſūptuo
ſe ſe igerere videat᷑. ar. ext. de elec.
q̄liter. verū in modū denūciatiōis
forte admittet᷑ ob vtilitatē eccē.
ar. ext. de elec. pb̄licato. Quꝫ ſi neu
ter duorū poſtulatoꝝ hꝫ duas p
tes vel hꝫ: ſꝫ nō fit ex cā. nō iuri: ſꝫ
gratie innitit᷑. Si autē vn⁹ eligit᷑ a
ali⁹ poſtulat᷑: a in poſtulatū due
ptes ꝯuenīūt a fit ex cā: p̄fert᷑ po
ſtulatio a vincit electōꝫ. extra. de
elec. ſcriptū. Quꝫ ſi vn⁹ de duab⁹ pti
bus deficiat vel cauſa non ſubeſt.
elect⁹ obtinet. vt in dicto. c. ſcrip
tum. Et hec vera ſi pſone ſint ydo
nee. alioquin perſona ydonea ele
cta cōtra perſonam poſtulatam
minus ydoneā ꝗuis duas ptes
habeat: obtinebit. extra de elec.
dudū. i. ꝯ. fi. a dicto. c. ſcriptū. B

Vtrū poſtulātes variare poſ
ſint. Re. ſm Hoſt. Va
riare p̄nt re integra. ſ. quouſqꝫ mi
ſerint ꝓ ꝯfirmacōe petenda. Aliqui
tñ dicūt ꝙ non ſicut de electōe. vt
ſup̄. electio. i. ꝯ. xv. q incipit. publi
cato. Si tñ poſtulantes a ſupior a
quo poſtulat᷑ ꝯcordarent: poſſent
reſilire nō obſtāte ꝯtradictōe po
ſtulati. A. Jo. i ſū. eo. t. q. x. a. xix. B

Poſtulati a papa q̄ pa
ciūtur in ordi
bus vel etate defectū: tenēt᷑ in mḡ
na pte ſeruare ꝯſtitucōem. ext. de
elec. cupiētes. de q̄ dictū eſt ſup̄.
electio. i. ꝯ. iiij. A. hoc ꝓbat᷑ in dcō
c. cupiētes. ad fi. vbi etiā pꝫ ꝙ idē
eſt de oīb⁹ alijs poſtulatis p̄terꝙ̄
de hijs q̄ ſunt alligati alijs eccle
ſijs. B. Vtrū eps poſtulat⁹ debeat
ꝯſentire. Re. ſm Jo. an. li. vi. Epus
poſtulat⁹ ad aliā eccāꝫ ſic dꝫ rñde
re. Nec ꝯſentio nec diſſentio: ſꝫ in
h⁹ voluntati dñi pape me ſuppono
ad hoc. viij. q. v. in ſcriptis. A. Ho
videt᷑ ſatis ꝓbari in dicto. c. cupi
entes. ad fi. B

Poſtulatō ſiue poſtu
latē ſm iuri
ſtas eſt deſideriū ſuum ſiue amici
ſui in iure apud eū q iuriſdictōm
p̄eſt exponē vel alteri⁹ deſiderio ꝯ
tradicere. ff. de poſtu. l. i. Et de iſta
poſtulacōne. ḣes multa. iij. q. vij
ꝯ. tria.

Prebēda

Quid ſit p̄benda ſiue canonia.
Re. ſm Hoſt. Prebēda eſt ius pa
piendi prouētus in eccleſia cōpe
tens tanꝗ̄ vni de collegio: a naſci
tur ex canoia ſicut filia: ꝙ ex quo

aliq̄s habet canonia̅: debet hr̄e a
p̄benda̅. extra eo. c. relatu̅. Prebē
da igiť ꝓprie ↄſiſtit i fructuu̅ perp
tio̅e. Canonia̧ auť in iure alicuiꝰ
q̄ in canonicu; receptꝰ eſt. ad qđ
ius poſtea ptinet p̄benda. ſtallus
in choro. voxi capl̄o vt in dicto. c.
relatu̅. A. Idē in hi. li. iij. ti. xiij. q. x
vij. B. Dignitas vero q̄d ſit vide s̄
Dignitas. Et ibi q̄d pſonatꝰ

Vtrum in receptio̅e canonicoꝝ
a collatio̅e prebendaꝝ
abſentes canonici vocādi ſint. Ke
Si ↄmode fieri valeat vocādi ſunt
niſi ↄſuetudo habeat eos ad talia
nō vocari alſ qđ in eoꝝ abſentia
fieret eis inſtātibꝰ irritari dꝫ. ext.
eo. cu̅ in eccleſijs. li. vi.

PReceptuz. Vi
de ſupra. obedie̅tia. v. ij. iij.
q. iiij. c.

PRedicator. Sci
endu̅ q̧ officiu̅ p̄dicatio̅is
o̅nibꝰ laycis eſt interdictu̅. extra
de heret. ſicut in vno. Itē nō debet
admitti ad predicandu̅ qui dicit
ſe pviſionē miſſu; a deo niſi ꝓbet
ſicut a moyſes ꝓbauit miraculo
de ↄſe. di. ij. reuera. Sed tn̄ ſufficit
ad ꝓbatio̅em bonoꝝ teſtimoniu̅.
Vn̄ neq̧ clericꝰ admittiť niſi mit
tatur. extra de heret. cu̅ ex iniu̅cto
§. i. Epi vero vbiq̧ p̄dicare pn̄t. ni
ſi ab alieno ep̄o in eius dyoceſi ꝓ
hibeātur. Nullꝰ alius pōt niſi ab
ap̄lica ſede vel ab ep̄o loci hāc ha
beat poteſtatē. ext̄r de heret. excoi
camus. §. quia vero. Et ſi p̄dicat in
mortali pctō: mortaliter peccat vt
ponit Tho. in. iiij. di. xix. Sed an te
neatur eſſe co̅feſſus. vide ſup̄. con
feſſio. §. v. A. Et ibi latiꝰ in additi
one. Et idem qđ in hoc principio
notať in ſum. lib. a. ti. v. q. xix. ſm
hoſti. B.

Officiu̅ p̄dicatoꝝ eſt p̄ci
puu̅ in eccl̄a dei. ex
tra de heret. cu; ex iniu̅cto. Et mul
tis p̄uilegijs dotatur. extra de ſta
tu regu. q̧ dei timore̅. ext. de exceſ.
p̄la. nimis. a. q. ij. A. In hijs. ca. di
ciť ſp̄aliter ꝺ priuilegijs p̄dicato
ru; a minoꝝ: q̧ p̄dicatoꝝ ordo a
fratru; minoꝝ tanq̄ fideles dipi
orthodoxe fidei ſpeciali ſūt hodie p̄
uilegio decorati ſm hoſt. a. in dcā
q. xix. B

Predicator d; habē
tria pre
cipua. Prio vt ſit interiꝰ caritate
ardēs. i. Corin. xiij. Si liguis hoim
loquar a angelor̄u̅ caritatē autē
nō habeā factꝰ ſu; velut es ſonā̄s
aut cymbalu̅ tinnie̅s. Scđo vt ſit
exteriꝰ vita lucēs Gregꝰ. in omel
de dece; virginibꝰ. Cuiꝰ vita deſpi
ciť: reſtat vt eius p̄dicatio co̅tem
nať. iij. q. vij. §. porro. Nam qui be
ne p̄dicat a male viuit: deu̅ inſtru
it quo mō eum co̅demnare debeat
xl. diſt. multi. xi. q. iij: p̄cipue. Ter
cio vt ſit ad actum p̄dicandi ↄpe
tens. In quo q̄tuor ſunt ei attēden
da. Primu̅ eſt tempꝰ. ſ. aptu̅. Vn̄
ſup illud. ij. Thimoth. iiij. p̄dica
verbu̅ inſta optune iportune. ait
gregꝰ dicturꝰ iportune p̄miſit op
tune q̧ apđ auditoꝝ me̅tes ipſa

ſua vilitate ſe deſtruit ſi hēre oportunitatē importunitas ne ſcit. xliiij diſt. ſit rector. in fi. Secūduȝ eſt locus: qȝ fieri debet p̄dicatio vel i eccleſia: vel in alio publico ⁊ honeſto loco. nō autē in priuatis locis vel domib⁹ ⁊ p occulta ꝯuēticula laycoꝝ. ne forte oriat̄ ſuſpicio hereſis xxx. di. ſi qs extra Mat. x. Qđ in aure audiſtis: p̄dicate ſup tecta. extra de heret. cum ex iniūcto. circa pn̄cipiū Terciū eſt qualitas audientium. Nam ſapiētib⁹ ⁊ doct. alta ⁊ ꝓfunda predicare p̄t: ſimplicib⁹ vero paucā ⁊ plana .i. corin. ij. Sapiētiam loq̄mur inter pfectos. Et .i. corin. iij. Lac vobis potū dedi nō eſcam. Non enī poteratis ⁊c̄. Item infidelib⁹ ſecreta fidei nō ſunt p̄dicanda niſi forte ſigna apparerent ꝙ vellent ꝯuertiā tūc cuȝ cautela xliij. di. in mādatis. Quartū eſt q̄litas dicendoꝝ. ſ. vt vtilia doceat. Iſa. xlviij. Ego dn̄s docēs te vtilia Nō itaqȝ fabulas aut grāmaticalia: ⁊ hmōi. lxxxvi. diſt. cū multa A. Hec vident̄ fuiſſe dicta rap. vt in ſū. ti. iij. ti. ix. q. v. B. De queſtuarijs p̄dicantib⁹ vide ī. queſtuarij Q̄uo p̄dicatorēs poſſint cum excōmunicatis pticipare ⁊ ab eis recipe. vide ſup excōicatio. vi. ℣. iij. et cuȝ raptorib⁹. infra. reſtitutio. v. ℣. ii.

PRedo dicitur

quicūqȝ alios p̄dat̄ur iniuſte. Et poſſum⁹ q̄ntum ad p̄ſens q̄tuor modos ponere. In primis quidem dicitur p̄dones qui viatores expoliāt reb⁹ ſuis vt dicit̄ ſup̄ latro. Secō dicitur p̄do miles qui accipit ⁊ tollit a pſonis vltra ſtipendia ſibi cōſtituta. xviij. q. v. militare Tercio ſunt p̄dones p̄lati q̄ vt p̄curacōem impendāt legato: vel ſimiles expenſas faciāt. plus extorquēt a ſubditis q̄ ſoluāt. extra de immu. ec. qȝ plerīqȝ. Quarto dicitur predo iudex ſiue officialis pecunias indebite accipiēs. C. ad. l. iul. repetundarū. omis. Hec hoſti.

¶ Que

pena p̄donis. ℞ ſcđm ray. Eadē pena eſt p̄donis q̄ ⁊ raptoris. cū vterqȝ raptor ſit. Et ideo q̄s par facin⁹ coīq̄nat pena dȝ ſimilis comitari. xv. q. iij. ſane. vide ī. raptor. i. ℣. i.

PRelat⁹ qualis

eſſe debeat: colligē ex r̄gula ap̄lica quaȝ habes ſupra. ordinādus. ℣. i. Iteȝ plura ptinētia ad p̄latos ſup. eps. ⁊ ſup. correctione ⁊ ſup. obediētia p totū.

PResbiter Que

re ī. ſacerdos Itē ſupra. cōfeſſor. ⁊ confeſſio. p totum. Item etiam ſup. eucariſtia. iij. Itē etiā ī miſſa.

PReſcriptio q̄d

ſit. ℞. Preſcripcō vel vſucapio eſt acq̄ſitio dominij p cōtinuacōeȝ poſſeſſionis tempis a lege diffiniti. ff. de vſucap. l. iij. Et ꝓprie q̄deȝ p̄ſcriptio ē in imobilib⁹ vt in domo ⁊ in agro. Hȝ etiā loci

in rebꝰ incoꝛpalibꝰ vt in ſeruituti
bus·actõibꝰ ⁊ hmõi·extˢ·de cã
poſ·⁊ ꝓprie·cuꝫ eccã·xvi·q·iij·q̃s
actões Vſucapio vero eſt ꝺ mobi
libꝰ ⁊ ↄpletur triẽnio:ſꝫ ꝑſcripcõ
req̃rit maiꝰ tempꝰ vt iaꝫ dicet·A
Ad p̃dicta facit i Inſti·de vſucap·
in pñcipio·B·Alˢ vero q̃cquid de
ꝑſcripcõe dicit:⁊ de vſucapione i
telligi dꝫ·

CQue res ꝑſcribi pñt vel que
non pñt·q̃·Generali
ter om̃s res ⁊ om̃e ius ꝑſcribi pt
extra eo·ad aures·C·de ꝑſcrip·xxx
vel·xl·ãnoꝝ·ſicut in rem·Excipiũ
tur q̃dam In pˢmis q̃dem in crimi
bus nullo tp̃e ꝑſcribũtur:ſꝫ poti
us ex diuturnitate tp̃is augẽtur·
extra de ſymo·cũ in eccĩe·xxxiiij·
q·v·q̃d deo Itẽ non ꝑſcribit ↄtra
obedientiã·viſitacõem·⁊ cõtra ꝓ
curatiões que rõne viſitacõis de
bẽtur extra eo·cũ non liceat·⁊·c·
cũ ex officij·extra de cenſi·cũ inſtã
tia·Et talia quidẽ non ꝑſcribit ſb̃
ditus:qꝛ ea debet p̃lato·Aliꝰ tam̃
poteſt talia ꝑſcribere·vtputa ab
bas vel alius p̃latus ꝑſcribit cõ
tra ep̃m circa ſubditos eius·Et ſi
cut dicit Inno·in hoc caſu licꝫ ſub
ditus aliqualiter ꝑſcribat:nõ pre
ſcribit noĩe ſuo:ſꝫ potiꝰ noĩe alte
rius cui de ſubiectõne reſpõdet·vt
in dicto·c·cũ ex officij·Itẽ eccleſie
⁊ cetera ſacra vel religioſa loca·de
cime·p̃micie ⁊ oblacões nullo iu
re pñt a laycis ꝑſcribi vel poſſide
ri·xvi·q·iij·§·p̃t·extra de ꝑſcrip·
cauſam que·⁊ ca·ſi diligẽti·Et de
hoc ſup·decime·iij·§·xi·qui incipit
vtrũ decime ꝑſcribi·Itꝫ non p̃t
ꝑſcribi limes vel q̃d adheret limi
ti ep̃atuum vel ꝓchiarũ·xvi·q·
iij·licet·⁊·c·inter·extra de ꝓceb·
ſup eo·Racio eſt ne termini ep̃a
tuũ vel ꝓchiarũ cõfundantur·
A·Q̃d bene colligitur ex iuribꝰ al
legatis·B·Limes tamẽ p̃dioꝛum
poteſt ꝑſcribi·xvi·q·iiij·volumꝰ·
extra eo·quia·Itẽ nec liber homo
p̃t preſcribi·xvi·q·iij·§·p̃t·Item
res publice q̃ ſũt in vſu populi ro
mani vel aliarũ ciuitatum·vt vie·
platee·p̃otes·aqueductꝰ ⁊ hmõi:
non ꝑſcribũtur Intellige nec i to
to nec in pte·ff·ꝺ vſucap·vſucapi
onẽ·C·de opi·publi·l·preſcriptio
A·In dicta·l·vſucapionẽ:dicitur
Vſucapionem recipiũt maxime
res coꝛpales·exceptis rebꝰ ſacris
ſanctis publicis populi Romani
⁊ ciuitatũ·Item liberis hoĩbus·B
Itẽ publice functões ſiue ciuilis
canon·qui·ſ·ſolui debet reipubli
ce pro agris nõ preſcribũtur a co
lonis·vt in dicto·§·p̃t·Itꝫ poſſeſ
ſiones agroꝝ non ꝑſcribuntur a
colonis·C·de ꝑſcrip·xxx·vel·xl·an·
male agitur·Itẽ res furtiue vel vi
poſſeſſe ſeu etiam que naſcuntur
ex eis nõ preſcribũtur aut vſuca
piũtur·vt Inſti·de vſuca·§·furtiue
A·Itꝫ q̃d in hoc·§·notatur in ſũ·
lib·ij·ti·v·q·cxxiiij·ſm ray·⁊ Ho
ſti·B·

CQue ſunt ſpẽs ꝑſcripcõis·q̃·
ſm ray·Omiſſis ml
tis alijs:due ſũt·Vna eſt ei longi
tp̃is·vt·x·ãnoꝝ int̃ p̃ñtes vel·xx·
inter abſentes ⁊ intelligũt p̃ñtes·

q̄ ſūt in eadē ꝓuincia: ſ; hodie dn̄t
intelligi in ciuitate ſm Ac. vt nōt
. C. de pſcrip. lon. tēp. cū; in longi.
A. In glo. q̄ etiā aſſignat rōe;: qꝛ
hodie ſingule ciuitates hn̄t ſua regi
mina ſicut olim ſingule ꝓuincie.
B. De iure vero nō differt vbicūqꝫ ſit
vt in eadē. l. Alia pſcripcō eſt lon
giſſimi tpis. vt. xxx. vel. xl. ānoꝝ:
a hec locū h; int laycos vel pua
tas pſonas. xvi. q. iij. ꝑ tōt. Cōtra
eccās vero quaſcunqꝫ neāria eſt p̄
ſcripcō. xl. ānoꝝ ſiue priuata pſo
na ſiue eccā ↄtra eccām p̄ſcribat
xvi. q. iij. q̄s actiōes. A. Et ibi ſub
ditur Vſucapione triēnij pſcripti
one ſuū locū hn̄tibus. B. Et. q. iiij
nec decēnij. Excipit Rōna eccleſia
ↄtra quā non p̄ſcribit̄ niſi ſpacō
centū annoꝝ. xvi. q. iij. nemo. ext.
eo. cū nobis. A. Idē in ſū. eo. ti. q.
xxxv. niſi qꝛ ibi notat̄ ſm Hoſtiē.
glo. ray. a VI. qꝛ pn̄tes intelligūt̄
q̄ ſunt in eadē ꝓuincia. B

Quid ſi poſſedi rem tuā te pn̄te p. v. ānos a de
mū te abſente p alios. v. c R. Nō
eſt ↄpleta p̄ſcriptio: ſ; ſicut dupli
catur decēniū vbi nullo tpe fuiſti
pn̄s. ſic te abſente d; duplicari q̄c
q̄d de decēnio reſtabat. vt. C. de p̄
ſcrip. lon. tēp. Autēn. qꝛ ſi in q̄buſ
dā. A. Idē; in dicta. q. xxxv. ſm eū
dem Hoſt. B

Vtrū in p̄ſcripcōe requirat̄ bona fides. c R. Dic ſm
canones. ſm autē; leges req̄ritur
bona fides in p̄ſcripcōe. x. vel. xx.
ānoꝝ. C. de p̄ſcrip. lon. tem. in Au
ten. male fidei. A. Ibi dicit̄. Male

fidei poſſeſſore alienāte ceſſat vſu
capio a longi temporis p̄ſcriptio ſi
verus dominꝰ ignorat ius ſuum et
alienacōem factā. Spectat̄ ergo. x
xx. annoꝝ defenſio. B. Sed in pre
ſcripcōe. xxx. vel. xl. annoꝝ. non
requiritur. xvi. q. iij. ꝑ tōt. a extra
eo. vigilanti. C. de p̄ſcrip. xxx. vel.
xl. ānoꝝ. cū notiſſimi. a. l. ſi quis
empcōis: niſi velis dicere leges ip
ſas eſſe correctas. extra eo. c. vlt.
qꝺ poteſt papa facere ꝓpter piculū
lū aīe. vt ſup̄. papa. ꝑ tōt. A. Po
tius videt̄ ante tōt. Et hec eſt veritas
qꝛ dicte leges ſunt correcte ſm ra
y. a Hoſt. a Inno. a Ber. vt notat̄
i ſum. eo. ti. q. xxx. B. Et req̄ritur
bona fides nō ſolū ab inicio: ſ; eti
am in q̄libet pte p̄ſcripcōnis vt in
dicto. c. vlt. a. c. vigilanti extra de
re. iur̄. poſſeſſor. li. vi. S; ſm leges
vbi requirebat̄ bona fides ſuffici
ebat tm̄ eam ab inicio habuiſſe
vt in dicto ꝑ tōt. a in dicta. l. cum
notiſſimi. que vt dixi ꝓpter piculū
animaꝝ non hn̄t locū. Hec notat
Io. an. ſup dicta regula. A. Et hoc
ſatis exp̄ſſe colligit̄ in dicto. c. fi.
vbi dicit̄. Diffinimꝰ vt nulla vale
at abſqꝫ bō fide p̄ſcripcō ta; cano
nica q̄ȝ ciuilis. cū; generaliter ſit
omni cōſtitutioni atqꝫ cōſuetudi
ni derogādum que abſqꝫ mortali
pctō non pōt obſeruari. Vn̄ opor
tet vt qui p̄ſcribit in nulla pte tē
pis rei habeat ↄſcientiā leſā alie
ne. Etſi aliqui doctores videant̄ di
cere qꝛ p̄ſcribat̄ debitū ſpacio. xl.
ānoꝝ etiā ab eo q̄ ſciebat ſe debi
torem: pt intelligi veꝝ qn̄ ex hac

ſciētia non cōſtituit̄ male fidei. pu
ta qꝛ ex rōnabili cā cogitabat cre
ditorē ſibi remiſiſſe non petēdo p
tam longū temp9 cū potuiſſet pe
tere ſi voluiſſet. Sꝫ in dubio remit
tere nō pſumitur niſi ex amicicia.
vel pntela vel alia cōiectura aliud
oñdatur. cū nemo eſtimet̄ rē ſu
am iactare. ff. de pba. cū de indebi
to. Itē iuris ignorātia nō facit ali
quē bone fidei poſſeſſorē vt ſi quis
credat pupillū vel illū qui curato
rem habet poſſe rem ſuā alienare
ſine autoritate tutoris aut curato
ris. ff. de vſucap. nunq̄ ſcḋm rap.
glo. eius. a. Vl. ꝛ in ſū. eo. ti. q. xx
vi. Itē mala fides venditoris ſeu
pncipalis autoris nocet quo ad
pſcripcōem. x. vel. xx. annoꝝ. vt
in Auten. male fidei. C. de preſcrip.
lon. temp. Idem qn̄do res fuit fur
to ſeu vi poſſeſſa niſi poſtea redie
rit in liberā poteſtatē domini. Al's
autē mala fides autoris nō nocet
pſcribenti. in Inſti. de vſucap. ℣. fur
tiue cum ſequētibus. Et notat̄ in
dicta. q. xxvi. Itē ſi quis habeat
cōſcientiam dubiam: nō videtur
bone fidei: qꝛ hec eſt bona fides: vt
recipiēs credat tradentem eſſe do
minū: vel habere pbabiliter ius
alienādi. ſ. qꝛ ſit pcurator vel tutor
ff. de verbo. ſig. l. bone fidei. ꝛ notat̄
in dicta. q. xxvi. ꝛ glo. in. c. ſi dili
genti. ex̄ eo. niſi fuiſſet dubiū ſcru
puloſū ꝛ non rōnabile: qꝛ ſi ei nō
cōſentiat: nō obſiſtit bone fidei. ex̄
de ſen. exc. inq̄ſitioni. B

Utrū ille qui cōpleta pre
ſcriptiōe incipit ha
bere malam fidē teneatur reſtitue
re. ſ. ℞ ſm hoſti. Si ex omni pte p
ſcripcōis habuit bonā fidem: iā
res illa facta eſt ſua de bñficio iu
ris. Unde tunc non eſt dicendū qꝛ
habeat cōſcientiā rei aliene: ſꝫ tm̄
rei que fuit aliena. Idē ter. io. an.
ꝛ quaſi omēs. A. vt pꝫ in ſū. eo. ti.
q. xxxi. B. Si tn̄ quis haberet cō
ſcientiā in cōtrariū ꝛ non poſſet eā
deponere: teneret̄ ad reſtitucōem
A. Hoc fuit dictū rap. vt pꝫ ibidē
q. xxxi. B

Sed quis dicitur poſſeſſor
bone fidei. ſ. ℞. Bona fi
des intelligit̄ cum aliquis credit
tradentē eſſe dñm vel habere ius
diſtrahēdi licet erret in facto. ff. de
verbo. ſig. l. bone fidei. Et hec bona
fides pſumit̄ niſi pbetur cōtrariū.
ar. ff. de pba. veri9. Nūqꝫ tn̄ pſumi
tur cōtrariū ꝓpter denūciacōem. C.
de rei. ven. ſi fundū: vel qꝛ mercat̄
cōī leges. C. de agri. ꝛ cenſi. l. quē
admodū. li. xi. vel ſi emit a pcura
tore meo p colluſionē vel qꝛ emit
a pdigo vel luxurioſo cui bonis in
terdictū eſt. ff. p emptore. q̄ fun
dū. ℣. q̄ ſciēs. ꝛ. l. ſi q̄s. A. Et ibi dr̄
qꝛ emēs ab eo q̄ ſtatim in malos
vſus cōſūptur9 eſt: pſumit̄ male fi
dei. Nec ibi diſtiguit̄ vtꝝ ſit ei int̄
dicta admiſtratio bonoꝝ vel nō. B
Nōnt̄ hec ex̄ eo. ſi diligēti Idē Io.
an. A. Hec itelligēda ſunt ſm ea q̄
añ primū. ℣. poſita ſūt i addicōe. B

Utrū in pſcripcōe req̄ratur
iuſt9 titul9. ſ. ℞. Si ius
tōe vel pſūptio ſi ē cōī poſſeſſorē
ſufficit bō fides. al's necē ē allegare

titulū ꝛ probatū. niſi allegetur p̄
ſcriptio tanti tp̄is cuius cōtra
riȷ̄ nō ſit memoria extra eo. c. p̄m.
li. vi.

Utrū in p̄ſcriptōe requirat̄ poſſeſſio ꝯtinua. ꝶ. Sic: ꝛ de
bet eſſe ꝯtinua: qꝛ ſi interrūpatur
poſſeſſio: interrupta eſt p̄ſcriptio
xvi. q. iiȷ̄. ¶ p̄t. extra eo. illud. Sꝫ ſi
fiat interruptio ciuilis. ſ. p litis ꝯte
ſtatiōem nō currit amodo p̄ſcrip
tio: qꝛ p̄ſumit̄ titubare ꝛ malam
fidē habere. Hec Jo. an. extra de re
iur̄. ſine poſſeſſione li. vi. A. hoc p
bat̄ in dicto ¶ p̄t. xvi. q. iiȷ̄. B

Qualiter interrūpat̄ poſſeſſio naturalit̄. ꝶ.
ſm ray. Per occupacōꝫ aque ſiue
flumis occupātis fundū. Item p
violentā deiectōēꝫ vel etiāſi res ſit
a poſſeſſore furto ſblata. ff. de vſu
cap. naturalit̄. Itē ꝫ ſi quocūqꝫ mo
do amiſit poſſeſſiōēꝫ. ſeu aīm deſe
rendi habuit. ff. de ſerui. vrba. p̄
di. ſi edes. ¶ i. Cō. īmo. A. Cō. etiā
Vl. vt in ſū. eo. ti. q. xxxvij. ad fi.
vbi etiā dicit̄ ſm glo. ray. qꝛ ſolo
aīo p̄t quis deſinere poſſidere. licꝫ
nō poſſit ſolo aīo acq̄rere poſſeſſi
onē. B

Quō p̄ſcriptio interrūpat̄ ciuiliter. ꝶ. ſm ray.
In iudicio trib⁹ modis. Primo mō
p libellū principi oblatū. Et hoc
valet tm̄ in quibuſdā actōib⁹ q̄
annales vocātur: quia poſt ānuꝫ
nō poſſunt moueri. ſicut eſt actō
iniuriarū ꝛ quedam alie. in Inſti.
de ppe. ꝛ tempo. act. circa pncipi
um. Per talem g̊ oblacōem libel
li ppetuātur. Scdo p querelam iu
dici factā: ꝛ ꝯuencōem rei. Et hoc
valet in ōib⁹ actiōib⁹. C. d ſcp.
xxx. vel. xl. annoꝝ. Sicut in reꝫ. Itē
in ōib⁹ actiōib⁹ interrūpitur p̄
ſcriptio p litis ꝯteſ. C. de p̄ſcrip. x
xx. vel. xl. annoꝝ. l. ſi. A. Itē tercio
p litis cōteſ. ꝛ hec in ōib⁹ actiōi
bus valet. vt dicta. l. ſi. q per ray.
ad hoc allegat̄. Et ad ſecūdū alle
gat̄. l. ſicut in rem. C. de p̄ſcrip. xxx
vel. xl. annoꝝ. Et ad primuꝫ facit
l. iȷ̄. C. quādo libell⁹. pn̄. ob. ꝛ idem
p ōia dicit in q̄ſi litis ꝯteſtacōe
ꝛ quādo aliquis ꝯuentus in iudi
cio ſup reb⁹ immobilib⁹: q̄s poſ
ſidet noīe alieno nominat dn̄m in
iudicio ꝛ reportatis inducijs in q̄
bus denunciet dn̄o vt veniat aut
mittat. ipō quoqꝫ nihilomin⁹ dn̄o
legitimis edictis vocato a iudice
nō cōpareat idem dn̄s. tunc emin
tis eſt q̄ſi ꝯteſtata ꝯtra eū q̄ntum
ad interrupcōem p̄ſcripcōnis. ex
tra vt lite nō ꝯteſ. quoniā: ꝛ notat̄
in ſum. eo. ti. q. xxxvij. ſm Ray. et
glo. eius. B. Extra iudiciū vero in
terrūpitur q̄tuor modis. Primo mō
per vſuraꝝ ſolucōem p quā inter
rūpitur p̄ſcriptio que currere vi
debatur ꝯtra creditorē non peten
tē debitū. C. de p̄ſcrip. xxx. vel. āno
rū. cum notiſſimi. Secūdo modo in
terrūpitur p ſecūdam caucōnem.
quādo debitor facit nouā caucōeꝫ
vt in dicta. l. cū notiſſimi. Tercio
p ꝓteſtacōꝫ. vt quādo quis iuſto
metu vel alia cā impedit⁹ non p̄t
rē ſuā petere ꝛ ꝓteſtat̄ corā iudice
ordiario vel corā pblicis pſonis.

extra de offi·or·paſtoral·extra d
app·ſi iuſt⁹·xvi·q·iij·§·ſi pt·A·i di
cto·c·ſi iuſt⁹ dicit̄ q̄ p̄ſata pſta
tio q̄n non p̄t deri iudex: p̄t fieri co
ra bonis viris·nec diſtinguit̄ vtr̄
ſint pſone publice vel nō·B·Q̄rto
p denūciacō factā colono·ext·vt
lite nō ↄteſ·c·q̄m·C·vbi in re actō
expe·p̄t·l·ij·A·Jſta denūciatio fit
p citacō factā de parēdo iuri corā
iudice ſup re quā poſſidet noīe ali
eno·ſm glo·ray·vt in dcā·q·xxv
ij·vbi ad oīa que in iſto·§·habētur
notant̄ ſm ray·vl·a·Jnno·B·Qui
to p ſynodalē pclamacō in ſino
do generali vel puinciali q̄ ali⁹ ſac
dos tenet re eccē ſue·ext·eo·ſcō

C·Jn quib⁹ caſib⁹ nō currit pre
ſcriptio lʒ non interrūpat̄
R·ſm ray·Jn ſeptē·Primo eſt tē
pe p̄lati·qui male alienauit rem
eccīe·Naʒ q̄diu ipſe viuit·A·q̄ te
net eccām ſm eun·ray·vt in ſum·
eo·ti·q·xxviij·B·n̄ currit p̄ſcrip
tio ↄtra eccām·vt notat̄·xvi·q·iij
ſi ſacerdotes·Secūdo toto tempē
vacacōis eccleſie q̄ rectore habet
Tercio ſi p̄latus eiꝰ hereticꝰ fue
rit·De hijs duob⁹·extra eo·c·i·a
c·auditis·Quarto tempē ſciſma
tis·extra eo·cū nobis·A·Jbi dici
tur de p̄ſcripcōe que nō currit cōn
Romanā eccām tempe ſciſmatis
B·Q̄nto tempe excoīcacōis ipſi
us p̄lati·niſi ſit negligēs in peten
do abſolucōem·extra de ↄceſ·pre
ben·qr·Sexto ↄtra eum qui eſt in
etate pupillari·C·in quib⁹ cauſis
nō eſt neceſ·l·ſi·A·Jbi generali
ter dicit̄ de oīb⁹ minorib⁹: vt cō
tra eos nō currat p̄ſcriptio niſi·x
xx·vel·xl·annoꝝ·Sed in·l·ſicut in
rem·C·de p̄ſcri·xxx·vel·xl·annorū
dr̄ q̄ cōtra pupillū nulla currit
p̄ſcptio·B·Septimo q̄n q̄s iuſ
ta cā impedit⁹ non pōt agere·extrā
d app·ex roē·ff·quib⁹ ex cau·ma·
l·q̄ quidē·a·l·non em̄·A·Jbi dici
tur·Non em̄ negligētibus ſubue
nitur: ſʒ neceſſitate rerū impeditis
B·xvi·q·iij·porro·extra de elec·ne
pro defectu·De hoc vide infra·§·pe
nult·A·Jdem in dicta queſt·xxv
iij·B

C·Vtrum currat p̄ſcriptio ↄtra
eū q̄ aliquid diu ſol
uit ſine cauſa·R·Nō currit: ſʒ po
teſt retinere qd non de iure preſti
tit etiam ſi diu illud ſoluerit·C·de
agri·a cēſi·l·litib⁹·extra de cēſi·p
uenit·xvi·q·iij·clerici·a·c·ſi eps
A·Jdē nōt glo·x·q·iij·c·qr·Notat̄
etiā in dicta·q·xxviij·ad fi·B

C·An currat p̄ſcriptio ↄtra eū
qui non p̄t agere·R·Re
gulariter nō currit·niſi poſt q̄ q̄s
agere poteſt iure n̄ impediēte·Vn
de cōtra filiūfamilias non currit
p̄ſcripcō in rebus aduēticijs·niſi
ex quo fuerit liberat⁹ a patria po
teſtate: nec muliere in dote niſi ſo
luto m̄rimonio vel viro vergēte ad
inopiam: nec creditori niſi exiſtē
te debiti petendi condicōne vel ad
ueniēte die·Probātur hec·C·d an
nali excep·l·i·a·§·ſi·a·C·de iure·do·
l·in rebus·§·oīs·a·C·de p̄ſcrip·x
xx·vel·xl·annorū·l·cum notiſſimi
§·illud autē·Ex quo nota q̄ ſi cre
didi tibi centū vſqʒ ad decē ānos

non incipit currere preſcriptio cō
tra me niſi poſt illos decē annos.
A. Hoc habetur in dcō ℣ illud. Et idē
qđ in hoc ℣ notat in ſum. eo. ti. q.
e. xix. ſm ray. B

Preſumptō tri

plicitir dr̄. Primo modo
circa alium ſm q iuriſte cōiter ſu
munt: quā a gof. diffinit ſic. Pre
ſumptio eſt alic⁹ facti dubij quāq
plena: quāq ſemiplena ꝓbatio Et
de hac habes ſupra de ꝯicare. ℣ xviij. q̄
incipit. Vtrū corpus xp̄i debeat da
ri ſuſpectis. et ſupra clericus. iij. ℣
ſi. et ſupra matrimoniū. viij. ℣ iij.
ex. eo. ꝑ totum. A. Et quale pctm̄
poſſit circa hoc occurrere pz per ni
co. de lira ſup vij. math. vbi dicit
Sciendū q aliquis pōt preſumere
ſeu iudicare malum de proximo mł
tipliciter. Vno mō ex euidētia fa
cti: vt cū aliquis iudicat aliquem
homicidam: q vidit eum interfice
re hoiem. et hoc nullum eſt pctm̄:
Alio mō ex ſignis euidentib⁹ vt ſi
aliquis iudicat fornicatorem ali
quem. q vidit eum nudum cū nu
da. ſolū cū ſola. et hoc ſil'r nullum
eſt pctm̄. Tercio mō ex ſignis le
uibus et in hoc iudicio eſt triplex
grad⁹ Primus eſt qñ ex leuibus
ſignis aliqs incipit dubitarē de bo
nitate fratris et hoc eſt pctm̄ veni
ale. q ꝓcedit ex humana infirmi
tate. et hoc non vocat iudiciū. ſ. ꝓ
prie: ſed ſuſpicio. Scđs gradus ē
qñ ex talib⁹ ſignis firmiter tenet
in aīo q frater ſit malus. et hoc ꝓ
prie dr̄ iudiciū. q iudiciū imꝑor
tat ſn̄iam. et hoc eſt pctm̄ mortale
ſi malū qđ iudicat de fratre ex le
uib⁹ ſignis ſit de genere pcti mor
talis. Pctm̄ enim mōrle eſt qđ cō
trariat caritati. Q: aūt aliqs pre
dicto mō iudicet frēm: eſt ꝯtra ca
ritatē fraternā Tercius grad⁹ eſt
qñ ex leuib⁹ ſignis non ſolū predi
cto mō iudicat: ſed etiā ꝓcedit ad
puniciōz fratris ſic de facto Et hoc
eſt grani⁹ q non ſolū eſt cōtra ca
ritatē ſed etiā ꝯtra iuſticie equita
tem. et de talib⁹ intelligit illud ver
bum. nolite iudicare etc̄. B. Scđo
mō dr̄ preſumptio circa ſeipſū. ſ.
qñ aliquis vltra rōem de ſeipſo p̄
ſumit. De qua quidē tho. ij. ij. q. c
xx. dicit q oppoīt magnanimita
ti ſm exceſſum. et etiā pz per pħm
iiij. ethicoꝝ vbi dicit q preſūptu
oſi ꝓpter exterioīē fortunam ſiunt
deſpectores et iniuriatores alioꝝ. et
talis preſumptio vt ibi dicit tho.
ſine dubio pctm̄ eſt quaſi ꝯtra or
dinem nālem exn̄s. ſ. vt quis aſſu
mat ad agendū ea q̄ preferuntur
ſue virtuti: qđ ꝑtinet ad rōm pre
ſumptionis ſicut ipſū nomen ma
nifeſtat. Huic ꝰ preſūptioni ſm
defectū oppoīt puſillanimitas de
qua habetur ℣ puſillanimitas. Et
inter hec vitia media virtus ē ma
gnanimitas. Tercio modo dr̄ pre
ſumptio circa deū. ſ. inordinata de
deo ſpes De qua tho. ij. ij. q. xxi. di
cit ſic. Sicut falſum eſt q deus pe
nitentibus non indulgeat: vel q
peccantes ad pn̄iam non conuer
tat: ita et falſum eſt q in pctō pſe
uerantib⁹ veniā ꝯcedat: et a bono

T 4

ope ceſſantibus gloriam largiat̄
Cui extimationi cõformiter ſe ha
bet preſumpcõis motus ⁊ ideo eſt
pctm̄: minus tñ q̄ deſperatio quã
to magis ꝓpriũ eſt deo miſereri et
parce q̄ punire. ⁊ hec preſumpcõ
opponit̄ virtuti ſpei ⁊ vitio deſpa
tionis. de qua ſ̄. deſperatio

PRimas. querere
ſupra patriarcha

PRimicie. Pri
micia ſm Ray. eſt ꝑs fru
gum ſeu fructuũ dño offerenda A
Idem in ſum. ti. v. ti. xv. q. xlvi. B
VTrum hoies teneant̄ ad ſol
uendũ primicias. Re
ſm tho. ij. ij. q. lxxxvi. Primicie ꝑ
tinent ad ius naturale. ſ. vt homo
ex rebus ſibi datis a deo aliq̄d ex
hibeat ad eius honorē. Sed q̄ tali
bus ꝑſonis. ſ. ſacerdotib⁹ exhibe
antur: aut de primis fructib⁹ aut
in tali quantitate. A. ſ. ſm modū
in veteri teſtamento determinatū:
de quo ſequit̄. B. Hoc quidē fuit
in lege veteri iure diuino determi
natum. in noua aũt lege diffinit̄
ꝑ determinationē eccleſie ex qua
hoies obligãtur vt primicias ſol
uant ſm cõſuetudinē patrie ⁊ in
digentiã miniſtroꝝ eccleſie A. Cõ
cor. ray. vt in ſum. eo. ti. q. xlvij.
B. Per qd̄ cõcludi etiam poteſt q̄
bus dande ſint. ſ. his quib⁹ eſt cõ
ſuetum: ⁊ qui eis magis indigēt
A. in ſum. eo. ti. q. xlviij. dicitur
ſm ray. ⁊ hoſti. q̄ primicie dande
ſunt ſacerdoti ꝑochiali Sed gof.
dicit q̄ diuidende ſunt ſic decime.
vt ibi de quo ſup̄ decime. iij. Hec
pñt intelligi: niſi aliud appareat
de ꝯſuetudine: vt pretactũ eſt ſm
tho. B. Et eodem modo pꝫ quota
ꝑs ſit danda. Nam ⁊ ſm inno. ex
quo non inuenit̄ expreſſum de q̄n
titate: relinquit̄ arbitrio dantis:
niſi ꝯſuetudo aliud inducat. Vnde
⁊ addit ray. q̄ ſi eccñia eēt tenuis
nec haberet ſacerdos vnde poſſet
ſuſtentari: amplius dandũ eſſet.
A. i. conſuetudo eſſet eligenda per
quã amplius ſoluitur vel ſaltem
media qñ varie ſunt ꝯſuetudines
ſm eundem: vt in ſum. eo. ti. q. xl
ix. B. ar. x. q. iij. S. hoc ius. vbi autē
non eſt cõſuetudo q̄ primicie ſol
uantur: ⁊ eſt obtenta a tempe de
quo non eſt memoria: non ſoluē
tes ſm wil. excuſantur. A. Hoc ve
rum ſm eundē ſi hmõi ꝯſuetudo
ſit ſine ꝯtradictione obtenta vt in
dicta q. xlix. B

PRinceps. quō
princeps ⁊ quicūq₃ dñs
ſecularis ſubſit pape habetur ſup̄
papa. S. iij. circa fin. Et de materia
principis vide ſupra dñs.

PRiuilegiũ q̄d
ſit. Re. Priuilegiũ eſt pri
uatum ius ꝯtra ius ꝯmune indul
tum. Nam niſi aliquid indulgeret
non eſſet priuilegium ext. de ver
bo. ſignifica. abbate. extra eodē
in his. A. Idem in ſum. lib. ij. titu.
v. queſti. clix. ſcd̄m hoſtien. ⁊ gof
fri. B.

Utrum aliquid ꝓſit priuilegi um qd ↄtinet ius cōe. ℞. Tale priuilegium qnq; ↄcedit ex. de pau. q2 i cauſis ⁊ nō ē fruſtra ſed potius datur multis ex cauſis. Primo: q2 magis ſolet timeri qd ſpecialiter ꝓhibetur: ꝙ qd genera liter. xxiij. di. ꝙꝙ. A. Poſt. cuius fuerunt dcā que in hoc ʃ. hn̄tur: vt3 in ſum. eo. ti. q. lx. in hoc ſic di cit. Magis ↄſueuit timeri qd ſpeci aliter cauetur: q̄m qd gn̄aliter in dulgetur. B. Item multi qnq; ſci unt priuilegia talia: ⁊ ignorāt iu ra Item cū freqn̄ter iura male ob ſeruent̄ ipſa p priuilegia innouā tur: ex. de treu. ⁊ pace c. ij.

Quis poſſit ↄcedere priui legiū. ℞. Quicunq; p̄t legē facere ⁊ in quibus p̄t: p̄t ⁊ p̄ uilegiū indulgere: vt papa in ſpi ritualibus: ⁊ qnq; etiam in tpali bus vt in terris ſue tpalis iuriſdi ctionis: vel qn̄ iuriſdcō ad eum de uoluerent̄: vt di ſupra papa. ʃ. iiij. circa fi. Et nota hic ſm ber. q2 eccā romana ſiue papa nunꝙ ↄſueuit aliquē cōtra ſe priuilegiare. ar. C. de ſacroſan. ec. iubemus nullam ⁊ ar. ex. de preſcrip. cū ex officij. Qd eſt ↄtra eos qui dicūt vel potius fin gunt ſe hře priuilegiū; q2 poſſint iudicaē de reſcriptis pape ⁊ q2 abſ q; eorum approbatione non ſit p cedendum ſm reſcripta pape ⁊ hu iuſmodi. Item p̄ot ↄcedere priuile giū impator in tpalibus: ſed nū ꝙ in ſpiritualibus. q2 de eis nil p̄t ſtatuere. xcvi. di. bene quidē. Ite3 p̄ot ↄcedere priuilegiū eps: ex. de reli. do. ↄſtitutus: ex. de cenſi. cū ve nerabilis. xvi. q. ij. viſis: ex. eo. cū olim. ij. reſo. ⁊ dum tn̄ faciat volū tate3 ſui capituli: ex. de iurepatro na. paſtoralis. extra de exceſ. pre la. ſicut vnire. Multo fortius patri archa: ex. de cle. non reſi. cum ad hoc. A. Hoc fuit dictum hoſ. quia addidit. Et breuiter intelligi p̄ot q2 quicunq; p̄t ↄſtitutionē facere: ⁊ quatenus ⁊ in quibus p̄t ⁊ priui legiū ⁊ indulgentiam p̄t dare. Et idem qd in hoc ʃ. notat̄ in ſum. eo. ti. q. clxij. ſm eun. hoſ. ⁊ ber. ⁊ goſ. B. Quis aūt poſſit legē facere: req̄ re ſupra lex. ʃ. i. ⁊ ij.

Quis poſſit priuilegiū in terpretari. ℞. ſcdm hoſ. Si verba ſūt obſcura ſiue am bigua: tunc eius ē interpretari cu ius eſt ⁊ ↄdere: ⁊ interim negociū ſuſpendet̄: ex. de ſen. exco. inter ali a. extra de iudi. cū venisſent. Si ve ro non ſint verba obſcura vel am bigua: tunc debet diligēter tenor ↄſiderari: ex. eo. porro: ⁊ c. recepi9. Et potius inſiſtendū eſt intentioni priuilegij ꝙ vbis ⁊ q. v. marchio. xxxviij. di. ſedulo: extra de verbo. ſig. intelligentia. ⁊ c. in his. Et qn tum fieri p̄ot latiſſime eſt interp tandū: ex. de dona. cū dilectus. ff. de ↄſti. princi. beneficia niſi preiu dicet iuri alieno. quia tunc reduci tur ad ius cōe ex. de ↄſue. cum dile ctus. ʃ. penul. ⁊ fi. dum tn̄ aliquid operetur: vt s. ʃ. i. Con. inno. ber. et goff. A. Idē in ſum. e. ti. q. clxiij. B

Utrū priuilegium amitta tur p actum ↄtrariū

vel non vtendo ꝛ in quãto tpe. ℞.
Multi circa hoc dixerũt multa. Vn
de her. ex. de ↄ̃ſti. cũ acceſſiſſet. poſt
multas opiniones recitatas ↄclu
dit ſic. Meli⁹ videt̃ dicendũ ꝙ ſicut
ſunt diuerſa priuilegia ꝛ in diuer
ſis caſib⁹ ↄ̃ceſſa: ſic q̃libet priui
legiũ locum hẽat in ſuo caſu: ſicut in
preſcriptiõne in qua diuerſa tpa
requirunt̃: vide ſupra preſcriptio
A. Dic ꝙ priuilegiũ amittit̃ aliqñ
p actũ ↄtrarium: quo caſu ſi ſit ↄ̃
ceſſum in fauorẽ pſonaꝝ amittit̃
etiã p vnicũ actuꝫ: ex. de ↄſti. cũ ac
ceſſiſſent. vbi dr̃ de quibuſdaꝫ ca
nonicis quib⁹ fuerat ↄ̃ceſſum ne
tenerentur hẽre primiceriuꝫ. Qꝫ ſi
poſtmodũ primiceriũ elegerint:
non pñt ampli⁹ vti dcã ↄceſſione
Si vero ſit ↄceſſum in fauorẽ eccl̃ie:
puta ſi alicui religioni ſiue mona
ſterio ſit ↄceſſum ꝙ non teneatur
ſoluere decimas: tunc nõ amittit̃
priuilegiuꝫ niſi prelat⁹ tanto tpe
ↄtrariauerit ꝙ preſcẽptio ſit ↄple
ta ſaltẽ lapſu. xxx. annoꝝ: ex. de p̃
uile. ſi de terra ꝛ c. accedẽtib⁹ liꝫ al'
preſcriptio non currat ↄtra ecclãꝫ
niſi. xl. annis ꝙ cũ priuilegiũ cõ
ius cõe ↄcedatur: citi⁹ amittitur.
Nã de facili res ad nãm ei⁹ reuerti
tur ſcḋm hoſ. ꝛ in ſum. li. v. ti. xv. q. x
iiij. Item pditur p ↄtrariã ſñiam
p pſcripcõm. p renunciacõem. p
reuocationẽ ꝛ p abuſionẽ. xi. q. iij
priuilegiũ. Et de his plen⁹ notat̃
p hoſt. vtꝫ in ſum. dcã q. xiiij. ꝛ li.
ij. ti. v. q. dxiiij. B

Sed quid cũ aliq̃s allegat
ꝛ oñt priuilegiuꝫ: ſed
non ſeruat̃ ei. ℞. ſcḋm hoſt. Non dꝫ
iſti imputari. ff. cõmodati. l. ad e
os non obſtante ſi obijciat̃ ꝙ non
fuit vſus: vel ꝙ ↄtrariũ factũ eſt.
Quõ enim vtet̃ priuilegio q̃ vti nõ
permittitur: niſi forte ſi ſñia ferre
tur ↄtra eũ ꝛ nõ appellaret: ex. de
ſen. ꝛ re iudi. ſuborta. Sed ille qui
ſe opponit: puniendus ẽ: ext. eo.
dilecti. A. Idẽ in ſum. li. ij. ti. v. q.
dxv. B

Cũ priuilegiũ debet reuoca
ri. ℞. ſcḋm hoſ. Nõ decet ꝙ
reuocet̃ ſine cã: ſed cum cã põt ꝛ
debet reuocari: vtputa ſi aliquib⁹
religioſis ↄceſſum ſit priuilegiuꝫ
de nõ dandis decimis ꝓpter eorum
pauptatem: deinde ditati ſunt: ita
ꝙ etiã dando decimas pñt ↄmode
ſuſtentari: ꝛ nõ dando enormiter
ledunt̃ prochiales eccl̃e: dꝫ ceſſa
re priuilegiũ: ꝛ ſic intellige ext. de
deci. ſuggeſtũ ꝛ c. nup. Item ſi q̃s
nõ ſeruat priuilegia ſuperioris cõ
ceſſa ſubditis: etiã ipſius priuile
gium merito reuocat̃: ex. eo. dile
cti. Sꝫ nota hic ꝙ ſi ſuperior ex cer
ta ſciã ↄfirmauit priuilegiuꝫ cõceſ
ſum ab inferiori nõ poterit reuoca
ri poſtea p inferiorẽ. xxv. q. ij. pri
uilegia. v. ꝛ ij. ꝛ c. ſeq̃ntib⁹. Idẽ in
ſum. eo. ti. q. dxiiij. ſcḋm hoſ. q̃ ꝛ ad
dit. Ideo impator vel rex priuilegi
um ↄceſſum eccl̃e etiam p dñm pa
pam quẽ ↄſtat ſuperiorẽ eẽ omni
bus ex certa ſciã ↄfirmatũ non po
terit reuocare. B. De priuilegijs ex
emp. cõis ꝛ de ipſis exẽptis habes
plura ſupra exemptus

PRobatio Per que aliqua ꝓbantur. ℞
ſm ber. Sicut p teſtes ⁊ inſtrumē
ta ꝓbant̄ aliq̄: ita etiam ſcripturā
antiquoꝝ libroꝝ facit fidē: ex. eo.
cum cām: ex. de preſcrip. ad audi
entiā Item ſi reperiat̄ ſcriptura in
aliq̄ columna vel lapide: ei ſtatur
xxiiij. q. ij. ſane. ij. Sed ad hoc hoſ.
ſic addit. Caue tn̄ tibi: qꝛ nō om
nia talia faciunt plenā fidem: ſed
illa tm̄ que ſub fideli cuſtodia re
manent: cetera adminicula pſtāt
non ꝓbationē. A. Idem in ſū. ti. ij.
ti. v. q. dxxvij. vbi ⁊ addit̄ qꝙ decā
cuſtodia debet eē etiā publica ſm
eundem hoſ. B

PRofeſſio. De materia pfeſſionis q̄re ſu
pra nouici⁹ ⁊ I religio. iiij.

PRomiſſio. q̄d de illo qui aliq̄d ꝓmiſit: ⁊
poſtea nō facit. ℞ ſm tho. ij. ij. q
cx. Si ille qui ꝓmittit aliquid ha
bet animū faciendi quod ꝓmittit
non mentitur: qꝛ non loquit̄ con
tra illud qd gerit in mente. Si vo
non facit quod ꝓmiſit: tunc videt̄
infideliter agere p hoc qꝙ animum
mutat. Poteſt tn̄ excuſari ex duo
bus. Vno mō ſi ꝓmiſit illud qd ē
manifeſte illicitum: qꝛ ꝓmittendo
peccauit: mutando autē ꝓpoſitum
bene facit. A. Facit. xxij. q. iiij. in
malis. B. Alio modo ſi ſunt muta
te conditiones pſonaꝝ ⁊ negocioꝝ
Vt enim dicit ſeneca in li. de bene
ficijs ad hoc qꝙ homo teneatur fa
cere quod ꝓmiſit: requirit̄ qꝙ omi
a immutata pmaneant. Vnde ⁊ a
poſtolus non eſt mentitus nō im
plens qd ꝓmiſit cū nō iuit chorin
thū. ij. Chor. i. ⁊ hoc ꝓpter impedi
menta que ſuperuenerunt. Et nota
ſm ber. qꝙ ex nudo pacto ſiue pro
miſſione oritur actio: licꝫ ſm leges
ſit cōtra. Et qꝙ mortaliter peccat re
cedens a pacto nota hoc ex. de pa.
c. i. A. in gl. Et ad hoc facit qd no
tat tho. ij. ij. q. cx. ar. iiij. videlicꝫ qꝙ
omne mendaciū quod venit ↄtra
honorem dei vel damnū pximi: per
nicioſum dr̄ ⁊ mortale. B. In alter
natiuis ꝓmiſſionibus ⁊ debitis:
electio eſt debitoris ⁊ ſufficit alte
rum adimpleri: in inſtitu. de acti.
§. preterea: extra de re. iu. in alter
natiuis li. vi.

PRudentia car nis vtꝝ ſit peccatum. ℞
ſm tho. ij. ij. q. lv. Prudētia carnis
proprie dr̄ qn̄ aliquis bona carnis
habet vt vltimum finem vite ſue.
Hoc aūt manifeſtū eſt qꝙ eſt pec
catum: qꝛ p hoc deordinatur circa
finem vltimū qui non ↄſiſtit in bo
nis corpis: ſed anime. Vnde ad ro
ma. viij. Prudentia carnis inimica
eſt deo. Et ſiquidem prudentia car
nis accipiat̄ ſm abſolutā; prudē
tie rōnem. ita. ſ. qꝙ in cura carnis ↄ
ſtituatur vltimus finis toti⁹ vite:
ſic eſt peccatum mortale. A. qꝛ pru
dentia ꝓprie ē circa ea que ſunt ad
finem totius vite ſtudioſa inqui
ſitio: vt poteſt colligi p eun. tho.

⁊ in ſum. li. iij. ti. xxxiiij. q. ccxxxi.
vbi notantur oīa que in hoc c. ha
bentur. B. Si vero accipiatᷣ ſm rō
nem pticularis prudentie: ſic eſt
peccatū veniale. Contingit enī q̄n
qꝫ ꝙ aliquis inordinate afficiatur
ad aliqḋ delectabile carnis abſqꝫ
hoc ꝙ auertatur a deo per peccatū
mortale. Vnde non ↄſtituit finē
totius vite in delectacōe carnis. ⁊
ſic habere ſtudiū ad hanc delecta
tio aſſequendā: eſt pcīm veniale
Si vero aliquis curam carnis refe
rat in finē honeſtū: puta cum ali
quis ſtudet ↄmeſtioni ꝓpter corpo
ris ſuſtentacōem non vocatur pru
dentia carnis. qꝛ ſic vtitur hō cura
carnis vt ad finem ꝑducatur. No
tandū etiam ꝙ ſub prudentia car
nis ↄprehendit etiam prudētia hꝰ
ſeculi. qꝛ etiā exteriores res mūdi
appetimus ꝓpter carnem.

PVbes. Requi
re ſupra impubes.

PVblice honeſ
tatis iuſticia vide ſup̄ im
pedimentū. xiij.

PVdicicia. Sic
poit tho. ij. ij. q. cl. i. nomē
pudicicie a pudore ſumitᷣ: in quo
verecundia ſignificatur. ⁊ ideo oꝫ
ꝙ pudicicia ꝓꝑe ſit circa illa de q̄
bus hoīes magis verecundantur.
Maxime autē verecundantᷣ de acti
bus venereis vt dicit aug. xiiij. de
ciui. dei Vnde neqꝫ actus ↄiugalis
verecūdia caret. ⁊ hoc ideo qꝛ mo
tus membrorū illorū imperio rōis
non ſubditur. Verecūdatur autē
hō non ſolū de illa mixtione vene
rea: ſed etiā de quibuſcūqꝫ ſignis
eius: vt dicit phs. ij. rethorice. Et
ideo pudicicia attenditᷣ circa vene
rea ⁊ precipue circa ſigna venere
orū: ſicut ſunt aſpectus impudici.
oſcula. tactus. Et qꝛ hec magis ſo
lent deprehendi: ideo pudicicia
magis reſpicit hmōi exteriora ſig
na. Caſtitas aūt magis reſpicit ip
ſam venereā ↄmixtionē. Interdū
tn̄ vnum ꝓ alio ponitᷣ.

PVnitio Sine
culpa niſi ſubſit cā non ē
aliquis puniendꝰ: ex. de re. iu. ſine
culpa li. vi. De punicōe quā hꝫ fa
cere prelatus q̄re ſupra correctō ⁊.
Item ſupra diſciplina. Itē ſupra
pena ⁊. Item de punicōne an ſit di
mittenda ꝓpter ſcandalum vide ī
ſcandalū. §. vi.

PVrgatō quid
eſt. ℞. ſm ray. Eſt de ob
iecto crimine innocentie oſ̄ſio. ſ.
p iuramentū vel alio debito modo
ſm goff. ⁊ hꝫ duas ſpecies. Vna
dī purgatio canonica. alia dī vul
garis. Canonica fit q̄nqꝫ p ſolū
iuramentū ipſius diffamati. q̄n
qꝫ etiam p iuramentum teſtiū cō
purgantiū. ſ. ⁊ iurantiū ꝙ credūt
illum verū iuraſſe ⁊ innoxium eſſe.
⁊ iſta purgatio approbatᷣ tanq̄m
bō. ij. q. v. fere p totum Vulgaris
vero purgatio eſt que a vulgo in
uenta eſt: vt ferri candentis. aque

fervientis: ſeu etiam frigide: duelli
a hmōdi. Hec in totū reprobata ē
tanq̄ a dyabolo inuenta. ij. q. v.
mennā ⁊ c. ↄſuluiſti ⁊ c. monoma
chiā. Et eſt cōtra illud deutro. vi.
math. iiij. ⁊ Lu. iiij. Non tempta
bis dnm deū tuum: vt in ca. mono
machiā in fi. ⁊ xxij. q. ij. q̄ritur. ⁊
de iſta materia habes ſupra duel
lum ꝟ penul. A. Idem in ſum. lib.
iij. ti. xxxi. q. v. ⁊ ij. ſm ray. ⁊ gloſ.
eius. B

Sed qñ eſt indicenda pur
gatio. ꝶ. Rñ quis eſt
publice infamatus de crimine ⁊ cō
uinci non poteſt: ſeu etiā nō accu
ſatur: ex. de pur. cano. nos inter a
lia. A. vel etiā ꝓpter aliā criminis
vehementē ſuſpitionē vt in ca. intē
ſolicitudines: ex. eo. de quo infra
ꝟ fina. B

Sed cū quot pſonis debꝫ fi
eri purgatio. ꝶ. ſcdm
ray. Numerus ↄpurgatorū taxa
bitur arbitrio boni iudicis. Rñq̄ꝫ
enim maior qñq̄ꝫ minor numerus
taxandus eſt ſm q̄ infamia vel cri
men ſunt maius vel minus graui
a. ij. q. v. preſb. ⁊ c. omnibꝰ in fi.
Vnde inno. indixit cuidā decano
purgationē cum. xiiij. ſui ordinis.
extra de purga. cano. inter ſolici
tudines ⁊ cuidam epō indixit pur
gationē cum duobus abbatibꝰ
tm: extra de purga. cano. cum in
iuuentute. Et ad hoc extra de accu
ſa. cum. p. A. Idem in ſum. eo. ti. q
viij. B.

Quales debēt eſſe com
purgatores. ꝶ.
Si poſſunt haberi aliqui eiuſdem
ordinis vel dignitatis haberi dñt:
extra de purgat. cano. inter ſolici
tudines. alˀs ſi haberi nō poſſunt
puta q̄ illi ſunt inimici cum alijs
inferioris ordinis vel etiam cū lay
cis poſſet quis ſe purgare. ij. q. v
ſi legitime: ⁊ c. omnibus in fi. ex
tra de purga. cano. cū in iuuentu
te: diſ. lxxxi. clerici. Debent tamen
eſſe viri catholici. A. ⁊ vita ꝓbati:
vt in ca. inter ſolicitudies. de quo
infra. B. ⁊ qui ↄuerſationem ⁊ vi
tam eius etiam tranſacto tempoē
nouerint. A. non ſolū in preſenti:
vt in tex. qui ſequitur. B. vt in dcō
c. inter ſolicitudines ⁊ ca. ſe. Quin
etiam cū mulieribus religioſis ⁊
honeſtis poſſet quis ſe purgare.
xviij. q. ij. in decima in fi. A. Idē in
dicta. q. viij. B

Corā quibus dꝫ fieri pur
gatio. ꝶ. Si aliq̄s ē
infamatus apud ꝓplum: debet ſe
purgare in publico. ſi apud clerū
coram clero. ſi in vtroq̄ꝫ caſu: corā
indice. xxiij. diſt. illud. xxij. q. v. de
crimine. A. Idem in dicta queſti.
viij. B

Que forma iuramēti in pur
gacōe. ꝶ. Forma talˀ
erit. Ego. N. iuro q̄ nō feci tale q̄d
ꝑ me: nec mandaui: nec ↄſilium:
nec fauorem: nec auctēm dedi. di.
l. ſi quis viduā. ij. q. v. auditū: ex.
de pur. ca. quotiēs ⁊ c. fi. Pōt eti
am addi. Nec ratū habui q̄ meo
noīe factū fuerit: ex. de teſti. ſpo. cū
ab ſede. ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij. ꝟ eaꝫ ꝑ
cū. A. Quidā etiā addūt. Nec ſciui

vel ſi ſciui ꝓbibere nõ potui: vt in dicta. q. viij. vbi notant̃ oĩa que in iſto. §. hñtur. B. Cõpurgatores vero iurabunt ſic. Iuro ſiue iuram⁹ ꝙ credim⁹ veꝝ eſſe illud qđ ipſe iurauit: ex. eo. quotiens. Vel breui⁹ ſm gof. Infamat⁹ iurabit ſe imunẽ a crimine de quo infamat̃. A. Hec forma expreſſe reprobat̃: ex. eo. c. fi. ideo prima melior eſt. B. ⁊ ꝯpurgatores iurabũt ſe credere illum veꝝ iuraſſe

Quid

ſi infamatus defecerit in purgacõe. R. Punit̃ tanꝗ̃ ꝯuictus ex. de accu. cũ. p. ⁊ ex. de ſimo. de hoc. ⁊ c. inſinuatũ. Si vero purgacõem rite fecerit: iudex ſine mora ⁊ difficultate dꝫ ſuſpenſionẽ ſi forte facta fuerit relaxarẽ ⁊ eũ ab infamia criminis abſoluere. A ⁊ eũ boni teſtimonij annunciare: vt in c. qđ ſequit̃. B ex. de pur. ca. ex tuaꝝ

Quid

ſi purgatio nõ fuit rite facta. R. Si nõ fuit facta corã ſuo iudice: vel etiã corã eo: ſꝫ fuit facta purgatio vulgaris etiã ſi infamat⁹ abſolutus fuerit: nihilominꝰ tenebit̃ iteꝝ canonice ſe purgaẽ: ex. de pur. ca. ex tuaꝝ ⁊ c. cũ dilectis. A. Itẽ in dcã q. viij. ſm ray. B

Vtꝝ

purgatio ſp̃ ſit recipienda qñ infamat⁹ offert eam. R. ſm raynũ. duo caſus ſunt in quibꝰ non dꝫ recipi Vnus eſt qñ crimen eſt notoriũ. Alter ẽ qñ eſt accuſator ⁊ offert ꝓbacõm ex. de pur. ca. c. ij. ⁊ c. cũ dilectis. A. Hoc fuit dictũ ray. vtꝫ in dcã q. viij. ꝑ dictũ c. cũ dilectis: ſiue c. ij. qđ ad hoc nihil facere videt̃. B

Vtꝝ

iudex poſſit indicẽ purgationẽ ei quem ſuſpectum habet ipſe tñ. R. Non: niſi forte accuſatus fuerit ⁊ remaneat ſuſpectus ſuo epõ: aut ſacerdotib⁹ aut honeſtis viris. ij. q. v. oĩbus A. ſ. qñ ex ipſo ꝓceſſu licet de lictũ non ſit plene ꝓbatũ tñ accuſatus remanet ſuſpectus etiam ſoli iudici: vt pꝫ in ſum. eo. ti. q. ix. vbi hec notantur ſm ray. Et facit ex. eo. inter ſolicitudines. B

Purgatoriũ

Ignis purgatorij: etiã ſi eternꝰ non ſit: miro tñ mõ grauis eſt. Excellit eñ omnẽ penã quam aliquis vnꝗ̃ paſſus ẽ in hac vita Nunꝗ̃ in carne tanta pena inuẽta eſt: licet mirabilia martirẽs paſſi ſunt tormenta: ⁊ multi nequiter quanta ſepe ſuſtinuerũt ſupplicia Hec de pe. di. vij. c. fi. A Potius videtur. §. penul. B. Et quaſi eadẽ. xxv. diſ. qualis in fi. A. ꝯiuncto capitulo in aliud. B

Que

crimina pũrgant̃ in purgatorio. R. Nõ capitalia ſed minuta. xxv. di. §. alca: ⁊ c. qualis hinc. Itẽm illa peccata de quibus non fit ſufficiens penitentia vt ſupra. i. §. vij. ⁊ penitentia. ij. §. iiij. A. Clari⁹ in purgatorio purgant̃ pcc̃ã de ſui nã venialia: vel q̃ ſunt facta venialia per pñiam verã: ſi de eis nõ ẽ plene ſatiſfactũ de pe. di. vij. §. fi. B.

CVtrũ exiſtẽtes in purgatorio
poſſint iuuari ab exiſtẽ
tibus in hoc ſeculo. ☧ ſm pe. ſicut
patz. ij. mach. xij. Sctã ⁊ ſalubris
eſt cogitatio ꝑ defunctis exorare:
vt a peccatis ſoluant̃. Nam ⁊ apo
ſtolus. i. Chor. xij. loquitur de cor
pore miſtico ad ſimilitudinem cor
poris humani. A Corpus miſticũ
dicitur eccleſia. Ro. xij. ibi. Multi
vnum corp⁹ ſumus. B. In corpore ve
ro humano natura per vnum mẽ
brum ſupplet indulgentiã alteri⁹
Ergo cũ gratia ſit potentior ꝙ̃ na
tura: in corpore miſtico vnum mẽ
brum põt ſupplere indigentiam al
terius Et hinc eſt ꝙ ſuffragia mẽ
brorum eccleſie poſſunt prodeſſe
membris indigentib⁹ Quia vero
ꝑ mortem non deſinũt eſſe mẽbra
eiuſdem corporis ſuffragia viuorũ
poſſunt ꝓdeſſe etiã defunctis Vn
de auguſ. Non eſt negandũ ſpem
defunctorũ pietate ſuorum viuen
tium poſſe releuari. Con. tho. in. ii
ij. di. xlv. A. Idem in ſum. li. iiij. ti.
xxxiij. q. dxiij. B. Et de hac materia
vide ĩ ſuffragiũ

PVrificatio p⁹

partũ. Vtrũ ꝓpter partum
debeant mulieres abſtinere ab in
greſſu eccleſie. ☧. Si intrare volũt
eccleſiam ad agendum gratias:
non peccant: nec ſunt prohibende Si
tñ ex veneratiõe volũt aliquantulũ
abſtinere: deuotio earũ non eſt im
probanda: ex. eo. ca. vno

CVtrũ vir cognoſcens vxo
rem ante purificatõ
nem poſt partum peccet mortaliter
☧ ſm wil. Non credo: licet videat̃
contra. v. di. ad eius. xxxiij. q. iiij. ſi
cauſa. xxxij. q. iiij. origo: ⁊ q. vij.
nõ ſolũ. Quia illa cap̃la loquũt̃ de
honeſtate ⁊ conſilio. Sed qui vxo
ri debitum reddit his temporib⁹:
non peccat: ſed tamen de honeſta
te ⁊ ↄſilio non debet reddere: niſi ti
meatur fornicatio: ſicut notatur
dicto c. ad eius. A. in glo. que dicit
ꝙ ideo his temporibus prohibetur
vſus matrimonialis: quia ex tali co
itu naſcunt̃ filij morboſi ⁊ leproſi.
Itẽ dicit ꝙ ſimil̃r petit a viro debi
tum tpe menſtrui vel purificatio
nis non dꝫ reddere niſi timeatur de
fornicatione. Et ſic innuit ꝙ dictũ
auguſ. non ſit de ↄſilio: ſed de debi
to. Puto ꝙ põt diſtingui inter ex
actum ⁊ exigentem: ſm ꝙ predi
ctum eſt de tpe ſolemnitatũ ⁊ ieiu
niorũ: ſupra debitũ ↄiugale. ☧. vi.
cũ additionib⁹. B

PVſillanimitas

vtrum ſit peccatũ. ☧ ſm
tho. ij. ij. q. cxxxiij. Sicut ꝑ preſum
ptionẽ aliquis excedit ꝓportionẽ
ſue potentie dum nititur ad maio
ra ꝙ̃ poſſit: ita ⁊ puſillanimus defi
cit a ꝓportione ſue potentie: dũ re
cuſat in illud tendere quod eſt ſue
potentie ↄmenſuratum. Et ideo ſicut
preſumptio eſt peccatũ: ita ⁊ pu
ſillanimitas que eſt contra natura
lem ordinem quo vnaqueqꝫ res na
turaliter inclinatur ad exequendã
actionem commenſuratã ſue po
tẽtie. Inde eſt ꝙ ſeru⁹ qui accepta

pecuniã dñi ſui fodit in terrã: neqꝫ
opatus eſt ex ea ꝓpter quendam
puſillanimitatis timorē punit a dño:
vt hētur math. xxv. ⁊ Lu. xix. De
preſumpcōe hētur ſ. preſumptio

Quarta mul
tiplex eſt. ſ. falcidia
trebellianica ⁊ legiti
ma ſiue debita filijs
iure nãe que eſt redacta ad terciã
De his tribus hētur ſupra legitia
§. i. Eſt ⁊ q̃rta de funeralibus quã
debent predicatores: ⁊ minores de
ſepulturis apud eos: vt infra ſe
pultura. iij. §. i.

Queſtuarij. que
ſtores qui diſcurrunt pro
elemoſinis ꝓhibent admitti: niſi
exhibeãt veras lrãs apoſtolicas
vel dyoceſani. A. Littere aũt apo
ſtolice acceptari non dñt: priuſqꝫ
fuerint per dyoceſanũ diligenter
examinate: vt in cle. abuſionibus
ex. de pe. ⁊ re. B. ⁊ nihil ꝓponãt ni
ſi qd in litteris ↄtinetur. Et ponit
forma litterarum extra de pe. ⁊ re. cũ
ex eo. B

¶ Queſtuarij tales dñt
eſſe mode
ſti ⁊ diſcreti ⁊ ne ĩ tabernis aut ali
js incongruis locis hoſpitent: nec
faciant incongruas expenſas nec
aſſumant hitum falſe religionis:
ex. de pe. ⁊ re. cũ ex eo.

¶ Ad queſtuarios nullatenus ꝑ
tinet predicare: ſed tantũ
caritatiua ſubſidia petere ⁊ indul
gentiã ſi quã hñt exponere: ex. de

hereti. vt officium: li. vi. ⁊ in cle.
abuſionibꝯ de peni. Etſi p eos impe
diretur officium inquiſitorum pũtati
debent ab ipſis ↄpeſci ⁊ remoueri
a predicacōe vt in dcō c. vt officiũ

¶ Queſtores non debent
cõcedere in
dulgentias motu ſuo de facto: nec
diſpenſare ſup votis: nec abſolue
re a periurijs. homicidijs ⁊ alijs
peccatis ↄfitentes ſibi. A. Et ſic vi
detur eis penitus interdictũ offici
um audiendarum ↄfeſſionũ Sed for
te hoc intelligit de grauioribꝫ ⁊ re
ſeruatis: ſicut pꝫ in exemplis poſi
tis: ⁊ p rõnem dicte cle. abuſioni
bus. ſ. ne auctas clauium veniat in
cõtemptũ. B. Nec male ablata in
certa data ſibi aliq̃ pecu̾ie q̃ntita
te remittere Nec terciã aut q̃rtam
ptem ⁊ hmõi de iniunctis peniten
tijs relaxare. Nec a iam vt menda
citer aſſerũt de purgatorio trahe
re. Nec plenã pctõrum remiſſionẽ
idulgere Nec a pena ⁊ a culpa ab
ſoluere. ⁊ oĩa priuilegia ſup pre
dcĩs vel aliquo predictorum reuoca
ta ſũt vt in cle. abuſionibꝯ de pe.

Raptor. i.
ſ. q̃n p violentiã
quis rapit res ali
enas. Cuiꝯ pena
eſt ſm leges qꝫ ſi
agatur infra annum ciuiliter: pu
nitur in quadruplum cõputata. ſ.
ipſa re. Poſt annũ vero i ſimplũ
ff. de bo. rap. l. i. ⁊ ij. ⁊ ad iſtã penã
raptor quidem tenet ſolũ poſtqꝫ